

தமிழோடு அவாவுதல்

அமர பண்டிதர் அளவெட்டியூர் க.நாகலிங்கம் அவர்கள்
உடனான ஒரு நீண்ட உரையாடல்...

அவாவி வழங்குபவர்
பா. துவாரகன்
ஏழாலை.

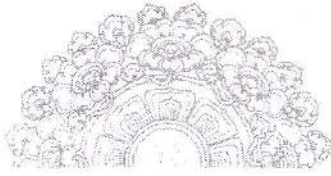
എമ്പലം നാലു ഭാഗ്യാർ
നാലുപാലം
ഒ. സി. അമ്മ

பண்டிதர் அளவெட்டியூர் க. நாகலிங்கம் அவர்கள்
உடனான ஒரு நீண்ட உரையாடல்...

தந்திரோடு சிவாஜிதல்

அவாள், தொகுத்து வழங்கியவர்:
பா. துவாரகன்
ஏழாலை.

நூல்	: தமிழோடு அவாவதல்
விடயம்	: நேர்காணல்
அளவு	: A5 Size
பக்கங்கள்	: 108
மிரதி	: 500
முதற்பதிப்பு	: 2013
அச்சுப்பதிப்பு	: நோபிள் பிறிண்டர்ஸ், ஆஸ்பத்திரி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.
பதிப்பு	: சுகர்யா வெளியீட்டகம் சுவிற்சர்லாந்து.
பதிப்புரிமை	: திரு. திருமதி சிவபாலன் தேவகுமாரி இணைகள்
வெளியீடு	: சுகர்யா வெளியீட்டகம்

பதிப்புரை

காலங்கள் கடந்தும் எம் தமிழ் மொழி செம்மொழியாய் நிமிர்ந்த நிமிர்வுக்கு தமிழ் மொழி எங்கும் பரவிக்கிடக்கும் இலக்கியங்களே காரணங்களாக அமைகின்றன. இவ் இலக்கியங்களுக்கு வரம்பாக நின்று அவற்றை வழிப்படுத்தியது எம் தமிழ் இலக்கணமே. மரபு மாறாது தனித்துவம் கெடாது விதி பிசகாது எழுந்த இலக்கியங்கள் தான் இன்றும் ஆண்டுகள் நூறு கடந்தும் பேசப்பொருளாக நிற்கின்றது. ஒரு மொழி தனது தனித்துவமான மொழிக் கையாளுகையிலிருந்து தவறி வேறோர் பாதையில் பயணிக்க ஆரம்பிக்குமாகவிருந்தால் அவ் மொழியின் ஆயுள் சுருங்கத்தொடங்கிவிடும். இந்த உலக நியதிக்கு நம் தாய்மொழி தமிழ் மொழியும் விதிவிலக்காகிவிட முடியாது.

இந்த அடிப்படை உண்மையை ஏற்றுக்கொண்டு இலக்கணத்தின் முக்கியத்துவம் குறித்த தெளிவான பார்வையை தரவல்ல இந் நூலை பதிப்புச்செய்வதில் மட்டற்ற மகிழ்ச்சி எமக்கானது. அதிலும் மேலாக எனது பாடசாலை ஆசிரியரும் உறிவினருமான பண்டிதர். க. நாகலிங்கத்தின் ஆளுமையின் இன்னொரு பக்கத்தை மீளவும் ஒரு தடவை பதிய கிடைத்த வாய்ப்பையும் பெரும்பேறாக உணர்கின்றேன். அதுமட்டுமன்றி அவரது கருத்துக்களின் வாயிலாக எதிர்கால தலை முறைக்கு மொழி சார்ந்த ஆவணமொன்றை கையளிக்கும் திருப்தி உளம் எங்கும் விரவிக்கிடக்கின்றது. ஏனைய மொழிக் குழுமங்களை விட ஆவணப்படுத்தலில் எம் இனம் கவனயீனமாக இருந்துவருவது கவலை தரத்தக்கது. காலம் எம்மை கபளீகரம் செய்யாது தப்பி நிலைப்பதற்கு எமது மொழி இனம் சார்ந்த விடயங்களை ஆவணப்படுத்த வேண்டியது காலத்தின் கட்டாயம் என்பதை உணர்ந்ததன் விளைவாகவும் இப் பதிப்பு முயற் சியைக் கருதலாம்.

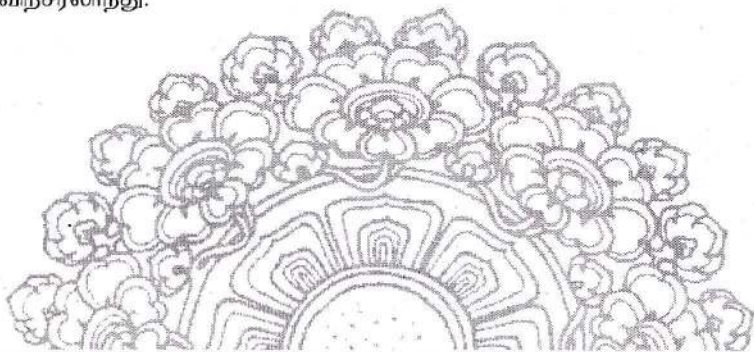
அதிலும் பண்டிதர் க.நாகலிங்கம் போன்றவர்களின் ஆளுமைகளும் அறிவும் அவர்களின் மறைவோடு மறைந்து போகாது அவர்களைப் போல் காலம் கடந்தும் எமக்கு பயன்விளைவிப்பதாக இருப்பதற்கு இவ்வாறான பதிப்பு முயற்சிகள் அவசியமானது. புலத்திலிருந்து எம்மால் தரவல்ல பங்களிப்பை நாம் நல்கிய போதும் தாய்நிலத்தில் நண்பர்கள் துவாரகன், ராதேயன், சர்வேஸ், சிவா போன்ற சிலரின் பயன்கருதா உழைப்புத்தான் பலதை அறுவடையாக்கின்றது.

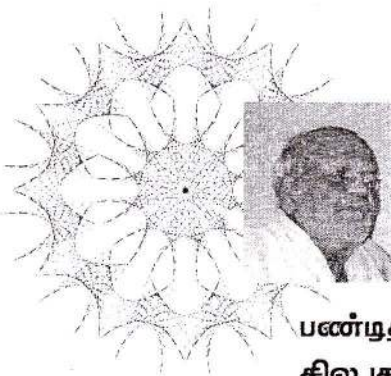
எங்கள் கிராமம் சார்ந்த வரலாற்று ஆவணமாக பண்டிதர் தந்த வேருன்றி விழுது பரப்பும் ஆலமரம் எனும் வரலாற்று நூலினைத் தொடர்ந்து தமிழ் மொழி எங்கும் பரவிக் கிடக்கும் நீதி நூல்களின் திரட்டிய தொகுப்பாக “செல்வழி காட்டும் செம்மொழி” எனும் புத்தகத்தை பதிப்பித்தோம். எங்கள் ஆவணமாக்கும் முயற்சியின் அடுத்த பதிப்பாக “தமிழோடு அவாவுதல்” எனும் இவ் நூலினைத் தருவதில் திருப்தி. தொடர்ந்தும் இன்னும் பல தேடற்கரிய விடயங்களை பதிப்பிக்க வேண்டும் என்ற ஆவல் உள்ளம் எங்கும் ஆழப்பரந்துள்ளது. அதற்கு காலம் கைகொடுக்கும். நண்பர்கள் ராதேயன், சர்வேஸ், சிவா பதிப்பு முயற்சியில் துணைநிற்பார்கள் என்ற நம்பிக்கை உண்டு.

நிறைவாக இவ் பெறுமதிமிக்க முயற்சியில் இணைந்த அத்தனை கரங்களையும் அன்புரிமையோடு இறுகப்பற்றி எமது சுகர்யா வெளிட்டகம் சார்பில் நன்றி பகன்று அமைகின்றேன்.

“விழி காக்கும் இமை போல மொழி காக்கும் துணையாவோம்”

செல்லத்துரை சிவபாலன்,
சுகர்யா வெளியீட்டகம்,
சுவிற்சர்லாந்து.

பண்டிதர் நாகலிங்கம் ஐயா பற்றிய சில குறிப்புகள்

பண்டிதர் க. நாகலிங்கம் அவர்கள் அளவெட்டியில் வாழ்ந்த கனகர் சினைப பிள்ளை தம்பதிக்கு ஏக புதல்வனாக 1920ஆம் ஆண்டு மார்ச் நாலாந்தேதி பிறந்தார். இவருக்குப் பின்னே தங்கையாக ஒருவர் தோன்றியதுண்டு. தாய் தந்தையருடன் பண்டிதரும் தங்கையுமாக நால்வர் சேர்ந்ததே இவர்கள் சிறிய குடும்பமாகும்.

பண்டிதர் அளவெட்டி வடக்கு சீனன் கலட்டி ஞானோதயா வித்தியாலயத்தில் ஆரம்பக் கல்வியைத் தொடரும் படியாகச் சேர்க்கப்பட்டார். அங்கு நான்காவது வரை கற்றவர் தொடர்ந்து ஆங்கில மொழிக் கல்வியைப் பெற விரும்பி அளவெட்டி ஆங்கிலப் பாடசாலையிற் சேர்க்கப்பட்டார். அங்கு ஐந்தாம் வகுப்பிற் கற்றுக்கொண்டிருக்கும்போது நோய்வாய்ப்பட்டு பல மாதங்கள் பாடசாலைக்குச் செல்லமுடியாதிருந்தார். தமிழ்ப் பாடசாலையிலே இவர் வளர்ச்சியை அவதானித்திருந்த அப்பாடசாலை ஆசிரியர் இரத்தினசாமி ஐயர் பண்டிதரின் பெற்றோரைச் சந்தித்துப் பிள்ளைகளை ஞானோதயாவிற்கு திருப்பி அனுப்புகள். அவன் தமிழ்மொழி கற்று உயர்ந்து விளங்குவான் என்று சொல்லிப் பண்டிதரை ஞானோதயாவிற்கு கொண்டு செல்ல முயற்சித்தார். முயற்சியில் வெற்றியுங் கண்டார். இரத்தினசாமி ஐயர் உபாத்தியாயரின் மாணவனாகிய நாகலிங்கத்தை எல்லா ஆசிரியர்களும் அன்புடன் கவனிக்கத் தொடங்கினார். இரத்தினசாமி ஐயர் குறிப்பிட்டது போல மாணவனிடத்தும் வளர்ச்சி காணப்பட்டது. சீனன் கலட்டி ஞானோதயாவில் ஆறாம் வகுப்பிற் சேர்க்கப்பட்ட மாணவன் நல்ல முன்னேற்றத்துடன் எல்லோரதும் அன்பிற்கும் பாத்திரமானார். 1938இல் அந்த வேளையில் சிரேஷ்ட பாடசாலைத் தராதரப் பத்திரப் பரீட்சையில் சித்தி பெற்றார். அந்த வித்தியாலய ஆசிரியர்களான அருணாசலம், இரத்தினசாமி ஐயர் என்போரிடம் பிரத்தியேகமாகக் கற்றுப் பால பண்டிதப் பரீட்சைக்குத் தோற்றுவதற்குத் தம்மைத் தயார்ப்படுத்துதிக் கொண்டிருந்தார். பரமேஸ்வரக் கல்லூரியில் நடைபெறும் பண்டித ஆசிரியர் பயிற்சிக்காக மாணவர்களைச் சேர்க்கும் 1939ஆம்

ஆண்டிற்கான புகழகப் பரீட்சைக்கு விண்ணப்பம் அந்தவேளை கோரப்பட்டது. இந்த ஆசிரிய கலாசாலை அந்த வேளை அரசாங்க சபை உறுப்பினராக இருந்த ச. நடேசப்பிள்ளை அவர்களின் பெரு முயற்சியால் 1936ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இப்பறிச்சிக் கலாசாலையில் மூன்று வருடங்கள் பயிலவேண்டும். இந்த மூன்று வருடங்களுள் பண்டித பரீட்சையிலும் பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர் தராதரப் பரீட்சையிலும் சித்தி எய்த வேண்டும் என்ற நியதி இருந்தது. பண்டித பரீட்சையில் தேர்ச்சி பெறாதோர் ஆசிரியர் பயிற்சி சான்றிதழைப் பெற முடியாது மூன்றாண்டுகள் படித்துப் பண்டிதப் பரீட்சையில் சித்தி எய்துவதே கடினம். எனவே பிரவேச, பால பண்டிதப் பரீட்சைகளில் சித்தி எய்தியவர்களே இந்தப் பயிற்சிக் கலாசாலைக்கு விண்ணப்பிப்பது வழக்கம். பண்டிதர் நாகலிங்கம் பிரவேச பரீட்சைத் தராதரப் பத்திரமோ பாலபண்டிதப் பரீட்சை தராதரப் பத்திரமோ பெற்றிருக்காத நிலையிலும் இப்பயிற்சிக் கலாசாலைப் பிரவேசத்திற்கு விண்ணப்பித்து எழுத்துப் பரீட்சையிலும் நேர்முகப் பரீட்சையிலும் தேர்ச்சி பெற்றுள்ளார். 1939 ஆம் ஆண்டு புரட்டாதிடிலே பயிற்சிக்காகச் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டார்.

பண்டிதர் ஆசிரியர் பயிற்சிக்காக ஆசிரிய கலாசாலையில் முன்பாகவே 1936இல் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டு பரீட்சைகளும் நிறைவாகிப் பயனை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த இருபத்து நான்கு மாணவர்களும் பண்டிதப் பரீட்சையில் சித்தி பெறவில்லை என்று அறிவிக்கப்பட்டிருந்தனர். இப்படியான பரீட்சை முடிபுகள் வெளிப்பாட்டிற்கு ஏதோ காரணம் இருக்கவேண்டும் என வெளியிற் பலரும் பேசிக்கொண்டனர். அந்தவேளை வெளியானவொரு துண்டுப்பிரசுரம் பரீட்சை முடிவு பற்றி வெளியே பேசிக்கொண்டவர்களது சிந்தனை சரிதான் என்று விளக்கம் செய்வது போன்றிருந்தது. இந்த இருபத்துநான்கு பேர்களதும் விடைத்தாள்கள் மீள் பரிசீலனைக்காக மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்துக்கு அனுப்பப்பட்டு அவர்களுள் பதினாறு பேர் சித்தி பெற்றனர் என்பது குறிப்பிடப்படக்கூடியது. இந்த சம்பவத்தின் பின் பரமேஸ்வரா ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலை மாணவர்கள் யாரும் ஆரிய திராவிட பாஷாபி விருத்திச் சங்கப் பரீட்சைக்குத் தோற்றுவதில்லை என நிர்வாகம் தீர்மானித்தது. இந்த நிலையில் எங்கள் இந்த நூலாசிரியரைப் பரமேஸ்வரா ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலைக்குச் செல்ல வேண்டாமென்று சிலர் தடுத்ததுண்டு. ஆனால் ஆசிரியர் இரத்தினசாமி ஐயர் தடுத்தவர்களுக்கு மாறாக இந்தப் பயிற்சிக் கல்லூரிக்குத்தான் போகவேண்டுமென ஊக்கமளித்ததுண்டு. இனிமேல் மதுரை தமிழ்ச் சங்கப் பரீட்சைக்கே எல்லோரையுந் தோற்றச் செய்வதென்றும் பரமேஸ்வரா ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலை நிர்வாகம் முடிவெடுத்துள்ளது என்று மாணவர்கள் அறிந்து திகைத்தனர். மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப் பரீட்சை தரக்கூடியதாயிற்றே என்று மாணவர்கள் தயங்கியதுண்டு. வகுப்புக்கள் தொடர்ந்து நடந்துகொண்டிருந்தன. பண்டிதர் பயிலும் வகுப்பு மாணவர்களில் பதின் மூவர் ஓராண்டு முன்னதாக மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப் பரீட்சைக்கே தோற்றினர். அத்

தருணம் எங்கள் நூலாசிரியர் உட்பட ஒன்பது பேர் திறமைச் சித்தியடைந்து கல்லூரிக்குப் பேரும் புகழும் சம்பாதித்துக்கொடுத்தனர்.

பரமேஸ்வரா பண்டித ஆசிரிய கலாசாலை அதிபராகத் தலைமை தாங்கி நடத்தியவர் கலாநிதி கு. சிவப்பிரகாசம் அவர்கள். இவர் புலோலி வ. குமாரசுவாமிப் புலவரின் மகன் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அளவெட்டி ச. சிதம்பரப்பிள்ளை வித்துவான் கார்த்திகேசு அதிபர் ஆகிய மூவருந்தான் பண்டித ஆசிரிய கலாசாலையின் ஆசிரியர்களாவார். புலவர்மணி பண்டிதமணி க.சு. நவநீதகிருஷ்ணபாரதியார் திரு. சு. நடேசுபிள்ளை என்போரும் பயிற்சி மாணவருக்கு கற்பித்தோராவார். 1942ஆம் ஆண்டு புரட்டாதியில் பண்டிதர் நாகலிங்கம் மதுரைத் தமிழ்ப் பண்டிதராகவும் பயிற்றுப்பட்ட தமிழாசிரியர் ஆகவும் பரமேஸ்வரா பயிற்சிக் கல்லூரியை விட்டு வெளியேறினார்.

இவர் தன்னோடு பயின்றவர்களில் பத்திற்கு மேற்பட்டவர்களுக்கு கற்றலில் வழிகாட்டி அவர்கள் பண்டிதர்களாக உதவினார். கல்லூரி அதிபர் கு. சிவப்பிரகாசம் எங்கள் நூலாசிரியருக்கு வழங்கிய நற்சான்றிதழில் இந்தச் செய்தியை குறிப்பிட்டுள்ளார். இவர் அங்கு பயின்றுகொண்டிருந்தபோதே கல்லூரி அதிபர் சிவப்பிரகாசம் அவர்கள் பண்டித வகுப்பொன்றையும் புறம்பாக நடத்தி வந்தார். அந்தப் பண்டித வகுப்பிற்கு கற்பிக்கும் ஆசிரியர் எவரேனும் வகுப்பிற்கு வருகை தராத வேளை அவ்வகுப்பு இடையீடுபட்டுப் போகா வகையில் நிறைவு செய்ய எங்கள் பண்டிதரையே அதிபர் அழைப்பார். அந்த வகையிலும் பயிற்சிக்குள்ளானவர் பண்டிதர் நாகலிங்கம்.

ஆசிரிய கலாசாலையை விட்டு வெளியேறிய பின் திருநெல்வேலியில் தனியார் வீடொன்றில் பரமேஸ்வராக் கல்லூரி ஆசிரியர் ஞானப்பரகாசம் அவர்கள் ஆரம்பித்து நடாத்திய பண்டித, பாலபண்டித வகுப்புக்களின் கற்பிப்பதற்கு பண்டிதர் நாகலிங்கம் நியமிக்கப்பட்டார். அவ்வகுப்புக்களில் வித்துவான் கார்த்திகேசு, வித்துவான் வேந்தனார் முதலான தமிழறிஞர்களும் கற்பித்தனர். அவ்வகுப்புக்களிற கற்ற பலர் இரண்டாண்டு களுக்குள் விலகி ஆசிரிய கலாசாலையில் பயிற்சி பெறச் சென்றனர். அதனால் வகுப்புக்களை நிறுத்த வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது.

நீர்வேலிப் பண்டிதர் துரைசிங்கம் அவர்களுடனும் வைத்தீஸ்வர வித்தியாலய அதிபர் அம்பிகைபாகனுடனும் இணைந்து பண்டிதர் நாகலிங்கம் வைத்தீஸ்வரா வித்தியாலயத்தில் பண்டித, பாலபண்டித வகுப்புக்களை ஆரம்பித்தார். அத்தருணத்தில்தான் மல்லாகத்தில் பண்டித, பாலபண்டித வகுப்புக்களை பண்டிதர் பொன்னுத்துரை அவர்கள் ஆரம்பித்தார். அவ்வகுப்பிற் கற்பிப்பதற்கு எங்கள் நூலாசிரியருடன் இலக்கண வித்தகர் இ. நமசிவாயதேசிகர், இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி மு. கந்தையா, பண்டிதர் வ. நடராசா, வித்துவான் க. கந்தசாமி, சிவத்தமிழ்ச் செல்வி கலாநிதி பண்டிதர் தங்கம்மா

அப்பாக்குட்டி முதலானோர் நியமனம் பெற்றனர். இந்த மல்லாகத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட வகுப்பு காரணமாக வைத்தீஸ்வரா வித்தியாலய வகுப்புத் தொடர்பை பண்டிதர் நாகலிங்கம் படிப்படியாக நிறுத்திக்கொண்டார்.

இவர் தம் மாணவர்களுக்காகிய பாடசாலைக் கல்விப் பணியை அளவெட்டி சதானந்த வித்தியாலயத்தில் ஆரம்பித்தார். தொடர்ந்து எட்டாண்டுகள் அங்கேயே கற்பித்தார். இந்த வேளையில் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் நடத்திய டிப்ளோமா வகுப்புப் பிற சேர்ந்து அப்பரீட்சையிற் தேறிய பின் அளவெட்டி அருணோதயாக் கல்லூரியில் ஆசிரியப் பணியைத் தொடர்ந்தார். அங்கு கற்பிக்கும்போது சிரேட்ட தராதரப் பத்திர ஆரம்ப வகுப்பினருக்குப் பாடசாலை நேரத்திற்கு புறம்பான நேரங்களில் ஆரிய தீராவிட பாலாபிவிருத்திச் சங்கப் பிரவேச வகுப்பிற்கான பரீட்சைக்குரிய பாடத்திட்டத்திற்கு கமவான நூல்களைக் கற்பித்து அப்பரீட்சைக்குத் தோற்றச் செய்தவர். நல்ல பெறுபேறுகளையும் பெறச் செய்தார். ஒரு முறை அகில இலங்கையிலும் முதலிடத்தைப் பெற்றவர் இவர் கற்பித்த அருணோதயாக் கல்லூரி மாணவி என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவர் கற்பித்த மாணவர்கள் அரசினர் பரீட்சைகளில் பெரும்பாரும் சித்தியடைத் தவறு வதில்லை.

பண்டிதர் நாகலிங்கம் அவர்கள் கூட்டுறவுத்துறையில் ஆற்றிய பணி வியந்து பேச வேண்டியது. 1942 இல் பண்டகசாலைச் சங்கங்களான இவை ஆரம்பிக்கப்பட்ட வேளை அளவெட்டி மேற்கில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட அளவெட்டி மேற்கில் ஐக்கிய பண்டகசாலைச் சங்கச் செயலாளராகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டவர். பின்னர் நடந்த தேர் தலில் தலைவரானார். அதேவேளை வலிகாமம் வடக்குப் பண்டகசாலைகளுக்குப் பொருள் விநியோகிக்கும் வலிவடக்குப் பண்டகசாலைகளின் சமாச இயக்குனர் சபை உறுப்பினராக 1963ஆம் ஆண்டு தெரிவுசெய்யப்பட்டார். 1966இல் அச்சங்கத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். இவர் தலைவராக இருந்த காலத்திலேயே சுன்னாகம் பலநோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கக் காரியாலயக் கட்டிடம் கட்டப்படது என்பது குறிப்பிடப்பட வேண்டியது. 1971 ஆம் ஆண்டு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மறு சீரமைக்கப்பட்டபோது அளவெட்டி மல்லாகம் பஹோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கம் அமைக்கப்பட்டது. அச்சகத்தில் 1978 ஆம் ஆண்டு முதல் 1990ஆம் ஆண்டு வரை பண்டிதர் நாகலிங்கமே தலைவராகவிருந்து சங்கத்தை வழிநடத்தி வந்துள்ளார்.

அளவெட்டி முதலியவேள் ஆலயத் தர்மகர்த்தா சபைத் தலைவராக நீண்டகாலம் சேவையாற்றியுள்ள பண்டிதர் நாகலிங்கம் 1995ஆம் ஆண்டு நிகழ்ந்த புலம்பெயர்வு காரணமாக யாழ்ப்பாணத்தை விட்டு வெளியேறி வவுனியாவிலுள்ள கனகராயன் குளத்தில் ஆசிரியராகவிருந்த மகளுடனும் அதிபராகவிருந்த மருமகனுடனும் பாடசாலைக்கான அரசவிருதியில் குடும்பத்தாருடன் தங்கியிருந்தனர். 1996ஆம் ஆண்டின்

பிற்பகுதியில் சொந்த ஊருக்கு வந்து சேர்ந்தார். அப்போது அளவெட்டி வடக்கு தாமர் வளவு கைவரவர் ஆலயம் எறிகணை வீச்சுக்களாலும் குண்டுத் தாக்குதல்களாலும் சிதைந்து பாரிய அழிவிற்சூள்ளாகி இருந்தமை கண்டுகொள்ளப்பட்டது. அதை புனரமைப்புச் செய்யும் பணியை அப்பகுதி மக்கள் மேற்கொண்டனர். அத்தேவைக்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட சபையின் தலைவராகவிருந்து உள்ளூரிலும் வெளிநாட்டிலும் நிதி திரட்டி ஆலயம் சிறப்பாகக் கட்டப்படவும் கும்பாபிஷேகம் நடக்கவும் வழிசமைத்த பண்டிதர் நாகலிங்கத்தின் சேவை பலராலும் பாராட்டப்பட்டது.

இந்தக் காலப்பகுதியில் அளவெட்டி கும்பிழாவளைப் பிள்ளையார் கோயிலைப் புனருத்தாரணஞ் செய்ய அவ்வாலயத் தர்மகர்த்தாக்கள் சபை சிந்தித்தது. தர்மகர்த்தாக்கள் சபை அதற்கென ஓர் குழுவையும் அமைத்தனர். அந்தக் குழுவின் தலைவராகவும் பண்டிதர் நாகலிங்கம் அவர்களே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். அவர் தலைமையில் கோயில் புனருத்தாபனம் செய்யப்பட்டமையும் கும்பாபிஷேகம் நடத்தப்பட்டமையும் யாவரும் அறிவர்.

அளவெட்டி முழுமைக்குமாகச் சேகவையாற்றும் அளவெட்டி மஹாஜன சபை, அளவெட்டி கிராம முன்னேற்றச் சங்கம் என்பவற்றின் தலைவராக இவர் மூன்று தசாப்த காலம் சேகவையாற்றியுள்ளார். அக்காலப்பகுதியில் அளவெட்டி வடக்கில் ஒன்றும் தெற்கில் ஒன்றுமாக இரு நெசவு நிலையங்களை அரசினர் நிதி உதவியுடன் கட்டிப் பணி தொடர வைத்துள்ளார். அளவெட்டி சலவைத் தொழிலாளர்களுக்காக அளவெட்டி வடக்கில் அழகொல்லை விநாயகர் ஆலயக் குளத்திலும் அளவெட்டி தெற்கில் உத்திரிகைக் குளத்திலும் ஒவ்வொரு கிணறும் பதினைந்து பதினைந்து தொட்டிகளும் துணிவெளுப்பதற்குரிய கற்களும் அமைத்துக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. மடங்கள், மலசலகூடங்கள் என்பனவும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அளவெட்டியிலுள்ள வீதிகள் நல்ல முறையில் செப்பனிடப்பட்டுள்ளன. நடைபெறவுள்ள கிராம அபிவிருத்தி வேலைகள் மிகப் பல. எந்தவொரு பகுதியினரும் குறை கூற முடியாத வகையில் இந்த வேலைகள் நடைபெற்றுள்ளன.

பண்டிதர் அரசியலிலும் நல்ல ஈடுபாடுடையவர். தந்தை செல்வநாயகம் அவர்கள் தலைமையில் அமைக்கப்பட்ட தமிழரசுக் கட்சியில் தம்மையும் ஒரு உறுப்பினராக இணைத்துக்கொண்டு அக்கட்சி சார்பில் நடத்தப்பட்ட சிங்களச் சிறீ அழிப்பு, சத்தியாக் கிரகப் போராட்டம் முதலிய பல நிகழ்ச்சிகளிலும் பங்கு பற்றியவர். கட்சியின் மாநாடுகளில் எல்லாம் கலந்து கொண்டவர். அக்கட்சியின் சார்பில் போட்டியிட்டோர் பலரின் தொகுதிகளுக்குச் சென்று அவர்களின் வெற்றிக்காகப் பாடுபட்டவர். அண்மையில் கட்சி வழங்கிய விருது வழங்கல் நிகழ்ச்சியில் இவருக்கும் விருது வழங்கப்பட்டது. மத்திய நிர்வாக உறுப்பினராக இவர் இரண்டு ஆண்டுகள் சேகவையாற்றியும் உள்ளார். வலிகாமம்

வடக்கு கட்சிக் கிளையின் தலைவராக இவர் பல்லாண்டுகள் சேவையாற்றியுள்ளார். தற்போதைய சூழ்நிலையில் கட்சியின் செயற்பாடு முடங்கிக் கிடப்பது பற்றி இவர் கவலைப்படுவதுண்டு.

இவர் தமது குருநாதராகக் கொண்டு வழிபடுபவர் புலவர் க.ச. நவந்தகிருஷ்ண பாரதியாரே எனத் தகும். பாரதியாரிடம் பரமேஸ்வரா பயிற்சிக் கலாசாலையில் மூன்றாண்டுகள் இலக்கண, இலக்கியம், செய்யுளியந்தல் என்பவற்றைக் கற்றவர். பயிற்சிக் கல்லூரியை விட்டு வெளியேறிய பின் குருகுலக் கல்வியை மேற்கொண்டு இரண்டாண்டுகளுக்கு மேல் தொல்காப்பியத்தை உரையாசிரியர் பலரின் உரையோடு ஊன்றிக் கற்றவர். பாரதியாரின் திருவாசக ஆராய்ச்சிப் பேருரையை எழுதி முடிப்பதில் இவரின் பங்கு பற்றிப் பாரதியார் தம்முடைய நூலின் முகவுரையிற் குறிப்பிட்டுள்ளார். பாரதியார் இயற்றிய உலகியல் விளக்கம் என்னும் நூலிலுள்ள எழுபது அகவற் பாக்களும் பாவொன்றுக்கு ஒரு தங்கப்பவுண் என்ற கோட்பாட்டுடன் நிதி சேகரித்து அக்காலத்தில் அத்தொகைக்கு மேற்பட்ட பொற்கிழி நிதி வழங்கப்பட்டது. நிதி சேகரிப்புச் சபையின் தலைவராக ஏழதலை ஞானப்பிரகாசமும் செயலாளராக இவரும் தெரிவுசெய்யப் பெற்றிருந்தனர். யாழ்ப்பாணம் மாநகர சபை மண்டபத்தில் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை தலைமையில் பொற்கிழி வழங்கும் கைபவம் 1952 ஆம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் நடைபெற்றது.

பண்டிதர் நாகலிங்கம் கல்வி சம்பந்தமான பல சங்கங்களிலும் தொடர்புடைய வராய் இருந்திருக்கிறார். அகில இலங்கைப் பண்டித ஆசிரியர் சங்கத் தலைவராய் இருந்து அச்சங்கத்தின் சார்பில் பண்டித ஆசிரியர்களுக்குப் பட்டதாரிச் சம்பளம் வழங்க வேண்டுமெனக் கிறிஸ்தோபர் ஆணைக்குழுவிலும் அதற்குப் பிந்திய சம்பள விசாரணைச் சபைகள் முன்னும் வற்புறுத்தியதன் பேரால் பண்டித பட்டதாரிகள் சங்கத் தலைவராக இருந்து தமிழரசுக் கட்சித் தலைவர் செல்வநாயகம், அ. அமிர்தலிங்கம் என்போருடன் கல்வி மந்திரி இரியகொல என்பவரைச் சந்தித்து தங்கள் நிலைப்பாட்டை விளக்கியபோது புதிய சம்பள சபை வரும்போது தாமே சிபார்சு செய்வதாக அமைச்சர் கூறினாரேனும் அது நிறைவேறாதது துரதிஷ்டமே.

யாழ்ப்பாணம் ஆரிய திராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்க நிர்வாக சபையில் 1948 ஆண்டு முதல் இவர் உறுப்பினராக இருந்து 1952ஆம் ஆண்டு முதல் அச்சங்கத்தின் தனாதிகாரியாக தாம் 1992இல் விலகும் வரை கடமையாற்றியுள்ளார். அச்சங்கப் பரீட்சகராகவும் பாடவிதான அமைப்புச் சபை உறுப்பினராகவும் இவர் செயற்பட்டவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பண்டிதர் தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்குச் செய்த தொண்டுகளை முன்னரே கண்டுள்ளோம். தொல்காப்பியம் என்னும் இலக்கணக் கடலைப் பலமுறை நீத்தி இவர் பெற்ற நான்கு முத்துக்கள் செந்தமிழிலக்கண விளக்கம் என்னும் பெயர் தாங்கி எம்முள் நிறு கின்றன. பல்கலைக்கழகத்தில் பயிலும் மாணவர்களுக்கு இந்த நூல்கள் பேருபகாரமானவை. நன்னூல் இலக்கண விளக்கம் என்பவற்றுடன் இலக்கணச் செய்திகளை அறிவதற்குச் செந்தமிழிலக்கண விளக்கம் நல்ல வகையில் அமைந்தது என்பதில் சந்தேகமில்லை. பல ஆண்டுகளாகப் பண்டித வகுப்பு மாணவர்களுக்குக் கற்பித்தபோது கிடைத்த முத்துக்களைக் குறித்து வைத்திருந்த பண்டிதர் ஐயா அவர்கள் இப்போது நூல் எனும் வடிவில் பயன் கண்டுள்ளார்கள். படிப்பவர்களாய் நாம் பெரும் பயன் பெற்றுள்ளோம். அவர் தந்த நூல்கள் பற்றிய விபரம்

1. செந்தமிழ் இலக்கண விளக்கம் - முதலாம் பாகம்
2. முதற்பதிப்பு : விக்கிரம சித்திரை ஏப்பிரல் 2000.

இந்நூலில் எழுத்திலக்கணம், சொல்லிலக்கணம் என்னும் இரு பகுதிகள் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன.

1. செந்தமிழ் இலக்கண விளக்கம் - இரண்டாம் பாகம்
2. முதற் பதிப்பு : சபாநு சித்திரை ஏப்பிரல் 2003

இந்த இரண்டாம் பகுதியில் செய்யுளியல் அணியியல் பற்றிய செய்திகளை சிந்தனைக்கு உள்ளாக்கியுள்ளது.

1. செந்தமிழ் இலக்கண விளக்கம் - மூன்றாம் பாகம்
2. முதற் பதிப்பு : தாரண வருஷம் மார்ச் 2005

அகத்திணையியலும் புறத்திணையியலும்

1. செந்தமிழ் இலக்கண விளக்கம் - நான்காம் பாகம்
2. முதற் பதிப்பு : தாரண வருஷம் மார்ச் 2005

மெய்ப்பாட்டியலும் மரபியலும்

இந்நூல்கள் பலரின் பாராட்டைப் பெற்றுள்ளன. பழந்தமிழ் உரையாசிரியர்களின் குறை, நிறைகள் இவருடைய நூல்களில் சுட்டப்பட்டுள்ளன. தொல்காப்பியம்

கற்போர்க்கு இந்நூல்கள் பெரிதும் பயன்படுமெனப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ப் பேராசிரியர்கள் பாராட்டிப் பேசியுள்ளனர். பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறை மாணவர்களால் இவை பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

இவருக்கு இரு ஆண்பிள்ளைகளும் ஆறு பெண்பிள்ளைகளும் உள்ளனர். இவரது மூத்த மகன் கிளிநொச்சி அரசாங்க அதிபராகப் பணிபுரிகின்றார். இவரது இரண்டாவது மகன் அளவெட்டி அருணோதயாக் கல்லூரி அதிபராகி நல்ல பணி புரிகின்றார். மூன்று பெண் பிள்ளைகளும் பட்டதாரிகளாகி ஆசிரியப் பணி புரிகின்றனர். வைத்திய கலாநிதியாகிய ஒரு மகன் யாழ் பல்கலைக்கழக மருத்துவவீட விரிவுரையாளராக உள்ளார். அவரது கணவரும் யாழ் பல்கலைக்கழக மருத்துவவீட விரிவுரையாளராக உள்ளார்.

பாடசாலை மாணவர்களுக்குப் பேச்சுப்போட்டி, கட்டுரைப்போட்டிக்கான விடயங்களை எழுதி இவர் திறமை நாடறிந்தது. இவர் எழுதிய பேச்சுக்களை ஆயத்தம் செய்து பேசிக் கட்டுரைகளை மனதுக்குள் வாங்கி போட்டியின் போது எழுதிப் பலர் பரிசில் பெற்றுள்ளனர். இவற்றை எல்லாம் தொகுத்து ஒரு நூலாக்கி வெளியிட்டால் பின்னே வருபவர்களுக்குப் பயன்பாடுடையவை ஆகலாம்.

அளவெட்டிக் கிராமத்தில் ஒரு சமாதான சபை அமைக்கப்பட்டது. அச்சபையின் முதல் தலைவர் பெரியார் செ. மயில்வாகனம் அவர்கள். இரண்டாவதாக அநாவது பெரியார் மயில்வாகனத்தின் பின் திரு. அ. தனபாலசிங்கம் அவர்கள். அவரின் பின் எங்கள் நூலாசிரியர் தலைவராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளார். இவர்கள் காலத்திலே உண்டாகும் எந்தப் பிரச்சினையையும் நீதியாக எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய முடிவை எட்ட வைத்துத் தீர்த்து விடுவார்கள். பின்னர் இடம்பெற்ற புலம்பெயர்வின் பின் இச்சமாதான சபையின் இயக்கம் நின்றுவிட்டது.

1986ஆம் ஆண்டில் நாகவரத நாராயணர் தேவஸ்தானம் இந்நூலாசிரியருக்குப் பண்டிதமணி என்ற பட்டத்தை வழங்கியது. அதே தேவஸ்தானம் 2002 இல் இலக்கண வித்தகர் என்ற பட்டம் கூட்டிக் கௌரவித்தது. இந்நூலாசிரியர் ஆசிரியர் பயிற்சிக் காலத்தில் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் வழங்கிய பண்டிதர் எனும் பட்டம் ஒன்றையே பயன்படுத்தி வருகிறார். ஏனைய எந்தப் பட்டத்தையும் அவர் பயன்படுத்தியதில்லை. பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் சிலர் சமாதான நீதிபதி என்னும் ஜே.பி. பட்டத்தைப் பெற்றுக்கொடுக்கவிழைந்தனர். எங்கள் பண்டிதர் அதனையும் ஏற்க மறுத்துவிட்டார்.

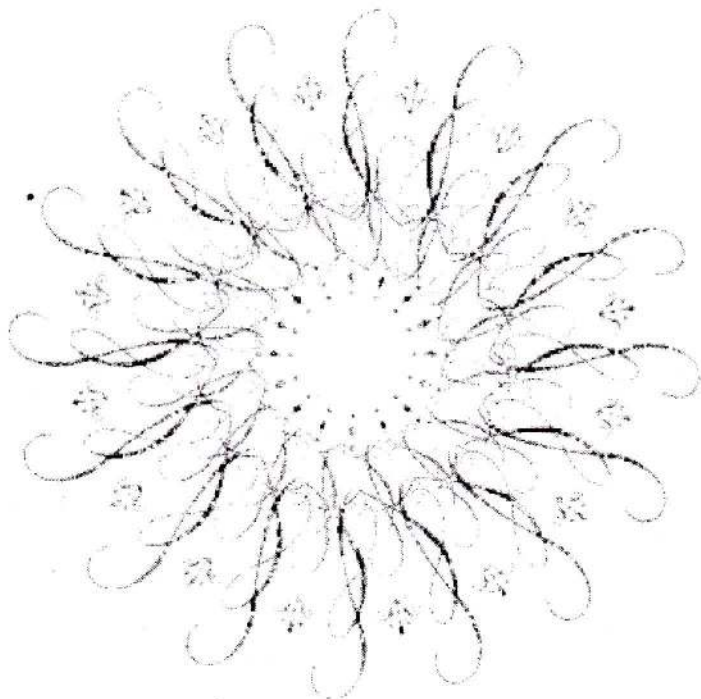
அதே போன்று எங்கள் ஆசிரியர் தாம் எழுதிய நூல்களுக்குச் சான்றித்திய மண்டலம் பரிசில் தரவேண்டுமென்று விரும்பியதில்லை. பரிசில் பெறும் நோக்குடன் புத்தகங்களை அனுப்பியதுங் கிடையாது.

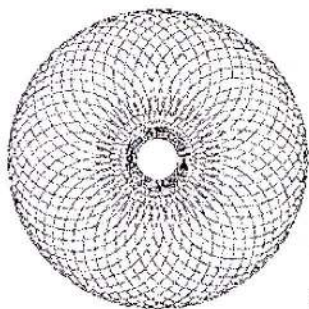
தனக்கென வாழாப் பிறருக்குரியவராக வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் இந்த நூலாசிரியர் பண்டிதர் நாகலிங்கம் அளவெட்டிக் கிராம மக்களிலே நிறைவான கனம் செலுத்தியவர். எந்த வகையிலும் அவர்கள் குறைபாட்டையக்சூடாது என்பது அவர் கருத்து.

எந்த வேளையும் சிரித்த முகத்துடனே உரையாடுவார். மாணவர்களிடம் மிகுந்த அன்பு செலுத்துபவர் தோட்டத்திலே நின்று தொழில் புரியும் நேரத்தில் கூட மாணவர்களுக்கு உண்டான ஐயத்தை தீர்த்து வைக்க அவர் பின் நின்றதில்லை.

“வித்துமிடல் வேண்டுங் கொல்லோ” என்ற வள்ளுவன் காண வைத்த உண்மையை பண்டிதர் குடும்பத்தினூடாக கண்டு மகிழ்வடைவோம்.

திரு. வை. சுப்பிரமணியம்
அளவெட்டி மகாஜான சபை
தலைவர்.

யான் கற்று பல்கலைக் கழகம்

பண்மதர் நாகலிங்கம் ஆசிரியரிடம் தமிழ் இலக்கணம், தமிழ் இலக்கியம் பற்றி அறிந்துகொள்ள 2008 ஆவணி முதல் 2009 கார்த்திகை வரை ஏறத்தாழ ஒன்றரை வருடங்கள் வார இறுதிநாள்களில் சென்று உரையாடி வந்தேன் .

மதுரைப் பண்மதரான நாகலிங்கம் அவர்கள் தமிழிலக்கணத்தின் கடைசிக் கொழுந்தென எம் மத்தியில் வாழ்ந்தவர் என்பார் பேராசிரியர் சிவலிங்கராஜா.

1920 இல் பிறந்த பண்மதர் அவர்களது வாழ்வனுபவத்தை, 50 வருடங்களுக்கு முற்பட்ட ஒரு காலத்தை பதிவு செய்ய வேண்டுமென விரும்பியிருந்தேன். முதலில் சில கேள்விகளை எழுதிக் கொடுத்தேன். மறுவாரம் சென்றபோது விரிவான பதில் எழுதித் தந்தார். இப்படியாக வாராந்தம் எனது கேள்விகளுக்கு விடை எழுதித் தந்தமை எனக்கு ஆச்சரியம் மேலிட்ட மகிழ்ச்சியை ஏற்படுத்தியது. அவரிடமே நீங்கள் இப்படித் தினமும் எழுதித் தருகிறீர்களே என்று கேட்டபோது, ஒரு பிள்ளை ஏதாவது விடயம் எழுதித்தரும்படி கேட்டால் அவ்வாறு எழுதிக் கொடுக்கவேண்டியது கடமை என்பார்.

தமிழிலக்கணத்தில் எனக்கு எற்பட்ட சந்தேகங்களையும் பத்திரிகைகளில் உள்ள மொழிப் பிரயோகங்களையும் குறித்து அவருடன் உரையாடுவது வழமை. உரையாடும் விடயங்களில் தெளிவு பெற கேள்வியாக எழுதிக் கொடுத்தால் மறுவாரம் விடை எழுதித் தருவார்.

தமிழ் மொழிப் பாடத்திட்டக் குழுவிடம், தமிழ்மொழி கலைச்சொல் உருவாக்கக் குழுவிடம் பண்மதர் அவர்களின் கருத்தைக் கொண்டு

சென்று சேர்ப்பிக்க வேண்டும் என்று விரும்பியிருந்தேன். திருக்குறளின் சிறப்பை இந்தத் தலைமுறைக்கு எடுத்துரைக்க விரும்பி திருக்குறளைப் பற்றி பலவினாக்களை அவரிடம் முன்வைத்தேன். தமிழை உயர்வகுப்புக் களில் ஒரு பாடமாகக் கற்காதவர்களும் தமிழின் சிறப்பை அறிந்து கொள்ள வேண்டி அவரிடம் வினவியிருந்தேன்.

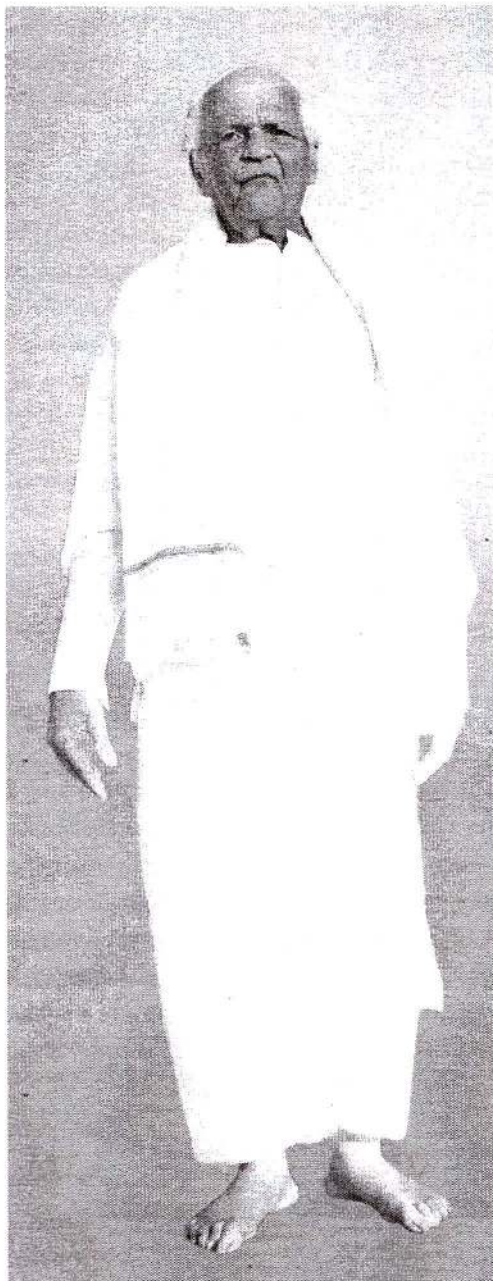
ஏறத்தாழ 100 வினாக்கள். அவர் தனது 88 - 89 ஆவது வயதில் மெய்வருத்தம் பாராது எழுதித் தந்தமை கண்கலங்க வைத்தது. அவரது கையெழுத்தினைப் பிரதி செய்து தட்டச்சுச் செய்து அவரிடம் காண்பித்த போது ஏன் இவ்வளவு செலவு செய்தீர்கள் என்று கேட்பார். பிழைகள் இருப்பின் திருத்தித் தருமாறு கேட்டேன். திருத்தித் தந்தார். பண்டிதர் நாகலிங்கம் அவர்களது கையெழுத்தில் 2008 - 2009 காலப்பகுதியில் ஏறத்தாழ ஒன்றரை வருடங்கள் எழுதிப் பெற்றதையே இன்று உங்கள் முன் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

பண்டிதர் நாகலிங்கம் ஆசிரியர் அவர்கள் உறவினராக இருந்த போதும் யான் அவரிடம் சென்று தமிழ் கற்கக் காரணமாக இருந்தவர் எனது தமிழாசிரியர்களில் ஒருவரான தமிழறிஞர் க.உமாமகேசுவரம் பிள்ளை அவர்கள்.

இதனை நூலாக்கக் காரணமாக இருந்தவர் எல்லோராலும் மதிக்கப்படுகின்றவரும் மூத்த பத்திரிகையாளரும் வழிகாட்டியுமாகிய ராதேயன் அவர்கள்.

இந்நூலினை 24.12.2010 அன்று தமது 90 ஆவது வயதில் விண்ணுலகடைந்த பண்டிதர் நாகலிங்கம் ஆசிரியர் அவர்தம் பாதங்களில் சமர்ப்பித்து தமிழறிஞர் க.உமாமகேசுவரம் பிள்ளை ஆசிரியர் அவர்கட்கும் மூத்த ஊடகவியலாளர் ராதேயன் அவர்கட்கும் மற்றும் இதனை நூலாக்கிய மகாஜன சபையினருக்கும் பதிப்புச் செய்த சுகர்யா வெளியீட்டக பணிப்பாளர் செ. சிவபாலன் அவர்கட்கும் எனது சிரம் தாழ்ந்த வணக்கங்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

பா. துவாரகன்,
விழிசிட்டி,
ஏழாலை தெற்கு,
சுன்னாகம்.

**“ஹாழி அறிவு
விருத்திக்கு
நிகண்டு போல
உதவுவது
எதுவுமில்லை.”**

- பண்டிதர் நாகலிங்கம் -

இனி தமிழோடு அவாவுவோம்...

1. சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் தமிழே முதன் மொழி, உலகில் தோன்றிய மொழிகளில் முதன்மையானது என்று பலமொழிகளையும் ஆராய்ந்து நிறுவியிருக்கிறார். இது பற்றிய உங்கள் கருத்து யாது?

தமிழ், உலகிற் தோன்றிய மொழிகளில் முதன்மையானது, பழமை வாய்ந்தது என்ற கருத்து சுவாமி ஞானப்பிரகாசரால் மட்டும் வைக்கப்பட்டதன்று மொழி ஆய்வாளர் தமிழ் மொழியோடு மேலும் நான்கு மொழிகளைச் சேர்த்து இவ்வைந்துமே பழைய மொழிகள் எனக் கூறுவர். தமிழ், சமஸ்கிருதம், இலத்தீன், கீபுறு, கிரேக்கம் என்பனவே அவை யென்பர். சிலர் சீன மொழியைச் சேர்த்துஞ் சொல்வர். பழைய மொழிமட்டுமல்ல செய்

யுள் வழக்கிலன்றி பேச்சு வழக்கிலும் உள்ள மொழியும் தமிழ் மொழியொன்று மட்டுமே யெனச் சாதிப்பாரும் உள்ளர்.

தமிழ்மொழியின் தோற்றக்காலம் இன்னும் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை என்பது மெய்யே? கடுமையான இலக்கணக் கட்டுப்பாடல்லாத மொழியாதலால் அது பயில்வதற்கு இலகுவானது. சம்ஸ்கிருதத்தில் சொற்களிலேயே ஆண்பால், பெண்பால், அலிப்பால் என்ற பகுப்பு இருப்பதும் மற்றும் ஒருமை, இருமை, பன்மை என்றிருப்பதும் சாதாரண சனங்களால் நடைமுறைப்படுத்த இயலாதிருப்பதில் வியப்பில்லை. தமிழ் மொழியில் அத்தகைய கடின இலக்கணக் கட்டுப்பாடல்லாமையால் அது பேச்சுவழக்கு அழியாதிருக்கிறது. இன்று முன்னணி வகிக்கும் ஆங்கிலம் முதலிய மொழிகள் பிரபல்யமடைந்திருப்பினும் அம்மொழிகளோடு ஒப்பிடும்போது தமிழ் புராதன மொழியென்பதில் எவருக்கும் ஐயமில்லை. திராவிட மொழிக்குடும்பம் பற்றி விரிவாக ஆராய்ந்த மாக்ஸ் முல்லர் என்னும் மேனாட்டறிஞர் தமிழின் தொன்மை, பிறப்பு என்பவற்றை வியந்து பேசுகிறார்.

2. சுவாமி ஞானப்பிரகாசரின் ஒப்பியல் அகராதி, சொற்பிறப்பு ஆராய்ச்சி ஆகிய நூல்களின் முக்கியத்துவம் உணரப்படாமல் இருப்பது பற்றி என்ன கூறுவீர்கள்?

சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் எழுதிய ஒப்பியல் அகராதி, சொற்பிறப்பு ஆராய்ச்சி என்னும் நூல்களை அந்நூல்கள் எழுதப்பட்ட காலத்தில் பலர் நையாண்டி செய்ததுண்டு. ஆனால் அந்நூல்களின் தேவை இன்று தமிழ் மக்கள் மத்தியில் வரவேற்பைப் பெற்று வருகிறது. அவரைத் தொடர்ந்து அத்துறையிலே முயன்ற தாவீது அடிகளும் மறைந்த பின் அத்துறையில் தொடரக் கூடிய எவரும் கிடைக்காமை தமிழின் அதிட்டமின்மையே எனலாம். உலக மொழிகள் பலவற்றிலும் சில ஒற்றுமைகளிருப்பதால் அவருடைய சொற்பிறப்பாராய்ச்சி ஒரு காலத்தில் பல அறிஞர்களாலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படலாம். அப்போது ஒப்பியல் அகராதியும் தீண்டத்தகாத பண்டமல்ல என்ற நிலை ஏற்படும்.

சமய ஆராய்ச்சியில் முதலில் இறங்கிய அவர் தமிழ் மொழியை ஆராயத் தொடங்கிய பின் "நாங்களும் ஒரு காலத்தில் சைவர்தானே" என்று கூறியதோடு மத மாற்றத்தில் ஈடுபடுவதையும் குறைத்துக் கொண்டதும் உண்மையே.

சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் ஆரம்பத்தில் சைவத்துக்கு எதிராகப் பேசியது மாத்திரமன்றிக் கிறிஸ்தவ மதத்தைப் பரப்புவதிலும் பெரிதும் பாடுபட்டார். அவர் செய்த தமிழ் ஆய்வின் பயனாகச் சைவ சமய மாட்சியையும் அவர் அறிந்துகொள்ள முடிந்தது என்றே கருதவேண்டியுள்ளது. ஏனெனில் யாழ்ப்பாண நகரசபை மண்டபத்தில்

நிகழ்ந்த ஈழநாட்டுத் தமிழ்ப் புலவர் மன்ற மாநாட்டில் பண்டிதமணி நவநீத கிருஷ்ண பாரதியார் தலமையிற் பேசும்போது நாங்களெல்லோரும் முன்னர்ச் சைவர்களேயென்று பேசினார். (இது நடந்தது 1945 அல்லது அதற்கு முன்பு என்று நினைவு)

இன்று முன்னணி வகிக்கும் ஆங்கிலம் முதலிய மொழிகள் பிரபலமடைந்திருப்பினும் அம்மொழிகளோடும் ஒப்பிடும்போது தமிழ் புராதன மொழியென்பதில் எவருக்கும் ஐயமில்லை. திராவிட மொழிக் குடும்பம் பற்றி விரிவாக ஆராய்ந்த மாக்ஸ் முல்லர் என்னும் மேனாட்டறிஞர் தமிழின் தொன்மை, பிறப்பு என்பவற்றை வியந்து பேசுகிறார்.

அப்போது நவநீத கிருஷ்ண பாரதியார் தமது ரையில் முன்னொரு கூட்டத்தில் தாம் ஞானப்பிரகாசர் ஆய்வினை ஆதரித்துப் பேசிய தற்காகத் தம்மைப் பலர் இவர் பாரதியல்ல பாதி ரியேயென்று கூட்டங்களிற் பேசியதையுஞ் சுட்டிக்காட்டி என்றோ ஒரு காலம் ஞானப்

பிரகாசர் ஆய்வுக்கு மதிப்பளிக்கப்படும் என்று கூறியதையும் அக்கூட்டத்திற் பங்குபற்றிய யானும் அறிவேன். ஞானப்பிரகாசர் தனது இறுதிக்காலத்தில் தீவிர கிறிஸ் தவ நிலையிலிருந்து விலகியிருந்தாரென அக்காலத்தில் சிலர் கூறியதும் எனது செவியில் விழுந்ததுண்டு.

3. பழந்தமிழ் இலக்கிய நூல்களின் இன்றைய நிலை - அவற்றைக் கற்போருங் குறைந்து விட்டனர். கற்பிப்போரும் அருகிவருகின்றனர்?

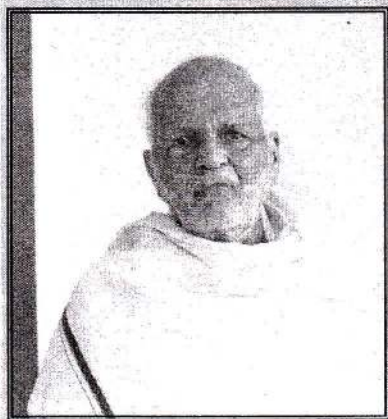
பழந்தமிழின் நிலை இன்று கவலைக்கிடமான நிலையிலுள்ளது. புதுமைத் தமிழ் கற்பதற்கு இலகுவென்று கருதி அவற்றை விரும்புகிறார்கள். புதுமை, பழமை என்ற வேறுபாடு தேவையில்லை. மாற்றுயர்ந்த பொன்னோ காக்காய்ப் பொன்னோ என்பதே முக்கியம். இவ்வாக்கியம் இரசிப்பதற்கு மட்டுமுரியதென்பது அக்காலக்கணிப்பு. இரசிப்பதற்கு மட்டுமல்லாமல் இலக்கியம் அதற்கு மேலுஞ் செல்லுமென்பார்க்கு பழைய இலக்கியங்கள் பெருஞ்சொத்து. அவ்விலக்கியங்களைப் படித்தால் மொழியறிவு விரிவடையும். சங்க இலக்கியம் ஒன்றைப் படித்து முடித்தவனுடைய தமிழறிவு எத்தனை புதுமை இலக்கியங்களைப் படித்தாலும் வராதென்பது உண்மை.

நிகண்டு படித்தபின் இலக்கியத்தில் இறங்கிய காலம் தமிழ்க்கல்வி வளர்ச்சியுற்றது. அகராதி பார்த்துப் பொருளறியும் காலம் இன்று. கணணிப் பயிற்சி வந்தபின் தன் மொழியில் எழுத்துக்களையே பிள்ளைகள் எழுத முடியாத நிலையில் இருப்பதாக இங்கிலாந்து, அவுஸ்திரேலிய நாட்டவர்கள் கவலைப்படுகிறார்கள். அதுபோல அகராதி சொற்கருத்தை மாணவர் ஞாபகப்படுத்த முடியாமற் செய்துவிட்டது. நிகண்டு கற்றலையும் பாடசாலைகள் சிறிது சிறிதாக மேற்கொள்வது நல்லது. நிகண்டு படித்து இலக்கியப் பயிற்சி செய்தபின் நன்னூல் இலக்கணம் படிப்பது தக்கதென ஆறுமுகநாவலர் கூறியதுங் காண்க. மொழி அறிவு விருத்திக்கு நிகண்டுபோல உதவுவது எதுவுமில்லை.

எங்கள் காலத்திலேயே நிகண்டு கற்பது நின்றுவிட்டது. இதனால் எம் போல்வார் பூரண மொழியறிவைப் பெறமுடியாமற் போய் விட்டது. உத்தியோகக் கல்வி வந்தபிறகு தமிழில் ஒரு திருவள்ளுவரோ அல்லது கம்பனோ தோன்ற முடியாது போனதுங் கவலை தருவதே.

4. தொல்காப்பியம், நன்னூல் இரண்டினையும் தமிழிலக் கணத்தின் அடிப்படை நூல்களாகக் கருதுவர். இவை இரண்டுக்குமிடையிலான வேறு பாடு யாது? இவற்றின் முக்கியத் துவம் என்ன?

அகராதி சொற்கருத்தை மாணவர் ஞாபகப்படுத்த முடியாமற் செய்துவிட்டது. நிகண்டு கற்றலையும் பாடசாலைகள் சிறிது சிறிதாக மேற்கொள்வது நல்லது. நிகண்டு படித்து இலக்கியப் பயிற்சி செய்தபின் நன்னூல் இலக்கணம் படிப்பது தக்கதென ஆறுமுகநாவலர் கூறியதுங் காண்க. மொழி அறிவு விருத்திக்கு நிகண்டு போல உதவுவது எதுவுமில்லை.

தொல்காப்பியம் விரிவானது. நன்னூல் சுருக்கமானது. தொல்காப்பியம் விளங்குவதற்குச் சிரமமானது. நன்னூல் சுலபமானது. தொல்காப்பியம் எழுத்து, சொல், பொருள் மூன்றையும் ஆராய்வது. நன்னூல் எழுத்தோடுஞ் சொல்லோடும் நின்றுவிட்டது. தொல்காப்பியங் கல்லாமல் இலக்கணக்கல்வி நிரம்பாது. இலக்கணம் மொழிக்கு இன்றியமையாததென்ற வகையில் முதலில் இலக்கணச் சுருக்கமும் பின் நன்னூலும் அதன் மேல் தொல்காப்பியமும் படித்தால் இலக்கண அறிவு பெருகும். நன்னூலைக்கூட முழுமையாகப் படிக்கும் வாய்ப்பை இன்றைய பல்கலைக் கழகங்கள் தருவதில்லை. தமிழ்ச் சிறப்புத் தேர்வுக்குத் தொல்காப்பியம் பாடநூலாக இருந்தாலும் இக்கடலில் மாணவர்கள் இறங்குவதில்லை. தொல்காப்பியத்தைப் பற்றி எழுதிய சில நூல்களைப் படிப்பதோடு அக் கல்வி முற்றுப் பெற்றுவிடும்.

5. சங்ககாலம், சங்க இலக்கியங்கள் என்று கூறப்படுவன பற்றி உங்கள் கருத்து?

தமிழிலே சங்ககாலம், சங்கமருவியகாலம் என்று இரு காலப்பிரிவுகள் இருந்தன. திருக்குறளைக் கடைச் சங்கத்துக்குரிய நூலாகக் கொள்வர் திருக்குறளின் காலம் 2000 வருடங்கள் என்றும் தொல்காப்பியம் 3000 வருடங்கள் என்றும் அதற்கு முன்பு எழுதப்பட்ட அகத்தியம் 10000 வருடங்கள் முற்பட்டது என்றும் கூறப்படுகிறது.

சங்க இலக்கியமென்று குறிப்பிடுவன கடைச்சங்கம் எனப்படும் மூன்றாம் சங்கத்தில் எழுதப்பட்ட பத்துப்பாட்டும் எட்டுத் தொகையுமே. பதினெண் கணக்கு நூல்கள் சங்கமருவிய காலத்தவை. சங்கங்கள் மூன்று என்பர். ஒவ்வொரு சங்கமும் கடல்-கோளினால் அழிந்தவை. சங்கங்களை நிறுவியோர் பாண்டிய மன்னர்களே. ஒவ்வொரு சங்கத்திலும் இயற்றப்பட்ட அங்கீகாரம் பெற்ற நூல்கள் இவையிவையென இறையனார் அகப்பொருள் உரைகூறுகிறது. அங்குக் காணலாம். பத்துப்பாட்டு நூல்கள் எவையெவை எனக் கூறும் செய்யுள்,

முருகு பொருனாறு பாணிரண்டு முல்லை
பெருகு வளமதுரைக் காஞ்சி - மருவினிய
கோல நெடுல்வாடை நோல் குறிஞ்சி பட்டினப்
பாலை படத்தொடும் பத்து.

எட்டுத் தொகை நூல்கள்

நற்றிணை நல்லகுறுந் தொகை யைங்குறுநூறு
ஓத்த பதிற்றுப்பத் தோங்கு பரிபாடல் - கற்றறிந்தோர்
ஏத்துங் கவியோடகம் புறமென்றித்திறத்த எட்டுத் தொகை.

சங்க நூல்கள் அகப்பொருள், புறப்பொருளை மையமாக வைத்தே உருப்பெற்றன. அதன்மேல் அறம், பொருள், இன்பம் என்பன பொருளாக நூல்கள் எழுந்தமையால் அவற்றைச்

சங்கமருவிய நூல்கள் எனக் கொண்டனர். அந்நூல்கள்,

நாலடி நான்மணி நானாற்பு தைந்திணை முப்
பால்கடுகங் கோவை பழமொழி மாமூலம்
இன்னிவை சொல்சாஞ்சியோடே லாதி என்பவே
கைந்நிலை யவாங்கீழ்க் கணக்கு - என்பதால் அறியப்படும்.

சங்க காலம் பற்றிய காலக்கணிப்பு பல ஆசிரியர்களாலும் பல்வேறு வகையாகக் கணிக்கப்படுகிறது. சங்ககாலம் கி.மு முதலாம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்ட தென்பதும் சங்கமருவிய காலம் கி.மு 1 தொடக்கம் கி.பி 4 வரையென்றும் பல்லவர்காலம் கி.பி. 4 - கி.பி. 7 எனவும் சோழர்காலம் கி.பி. 7 முதல் கி.பி. 13 வரையெனவும் அதன் மேல்சோழர்காலம் விஜயமன்னர்காலம்நாயக்கர்காலம் தற்காலம் எனவும் வகுக்கிறார்கள். இது கூட முற்றுஞ் சரியெனக் கொள்ளமுடியாது.

சங்ககாலச் செய்யுள் பெரும்பாலும் ஆசிரியப் பாவாலும் வஞ்சிப்பாவாலும் ஆக்கப்பட்டவை. கலிப்பாவால் ஆக்கப்பட்ட கலித்தொகை என்பதும் சங்ககால நூலாகக் கொள்ளப்படுகிறது. சிலர் கலித்தொகை சங்ககால நூலல்லவென்று கூறுவதுமுண்டு. அகத்தியம் விரிவான தமிழ் இலக்கண நூல் என்பர். சங்க காலத்தில் ஆக்கப்பட்டதென்பர். அது இயல், இசை, நாடகம் என்ற முத்தமிழ் இலக்கண நூல் என்பர். அது விரிவான நூலாதலால் தொல்காப்பியம் சுருக்கமாகச் செய்யப்பட்டதென்பர். இதை இடைச்சங்க நூலெனவும் நவில்வர்.

6. தொல்காப்பியத்தின் காலம் என்ன? நன்நூலின் காலம் என்ன? தொல்காப்பியர் காலத்தில் தமிழின் நிலை, நன்னூலார் காலத்தில் தமிழ் எப்படி இருந்தது?

தொல்காப்பியத்தின் காலம் கணிதேவன் தம்புதலிதழைப்பிடுதல் இ நூற்பட்ட
நன்னூல்களும் உலக அறிவுதரும் பிழைபட்ட திதன் பன்ன வறு பாய்சல் உலக
உதவல் பிழைக்கு திடுகிற் பன்னகடியன் அகலக் கருத்து அருவிக் குறள்
பட்ட தொல் தொல் உலகியல்புயிற் அருளுக கிணக்கு திடுகிற் பன்னகடியன்
சுமியன் உலகிற் பன்னகிணக்கு திடுகிற் அருவிக் குறள் பன்னகிணக்கு

தொல்காப்பியத்தின் காலம் கணித்தோரால் ஐம்பதாயிர மாண்டுகளிற்கு முற்பட்டதென்பதிலிருந்து சங்ககாலத்திற்குப் பிற்பட்டதென்பார்வரை பலப்பல காலம் கூறுவர். நிலந்தரு திருவிற் பாண்டியன் அவைக்களத்தில் அராங்கேற்றப்பட்டதெனத் தொல்காப்பியப் பாயிரங் கூறுகிறது. நிலந்தரு திருவிற் பாண்டியன் என்பான் கடல்கோளினால் தனது நாட்டையிழந்து அதற் கீடாக வடக்கில் இராசதானி அமைத்து அரசு புரிந்தவன்.

குமரிக்கோடுங் கொடுங்கடல் கொள்ள எனச் சிலப்பதி காரங் கூறாங் கடல்கோளோ அல்லது அதற்கும் முற்பட்ட கடல் கோளோ நடந்த காலத்தில் நிலந்தரு திருவிற் பாண்டியன் அரசு செலுத்தினான் என்பது திட்டவாட்டமாக அறியப்படாதது. தமிழ் நாட்டில் மூன்று சங்கங்கள் இருந்ததாகவும் முதற் சங்கத்திற்கு இலக்கண நூல் அகத்தியம் எனவும் இடைச் சங்கத்திற்கு இலக்கண நூல் அகத்தியமுந் தொல்காப்பியமும் எனவும் கடைச் சங்கத்தார்க்கு நூல் தொல் காப்பியம் என்றும் இறையனார் கள வியல் உரைகாரர் கூறுகிறார். ஆனபடியால் தொல்காப்பியர் காலத்தை இடைச் சங்கத்தோடு தொடர்புபடுத்துகிறார் நக்கீரர். இக் கதைகளைக் கொண்டே தொல்காப்பியர் காலம் ஐம்ப தாயிரமாண்டுகளுக்கு முற்பட்டதென இலக்கிய வரலாற்றாசிரி யர் சிலர் கூறினர்.

பிற்கால அறிஞர்கள் தொல்காப்பியத்திற் காணப் படும் சொற்களைக் கொண்டு சங்க காலத்திற்கும் பிற்பட்டதென் கிறார்கள். எனது அகத்திணையிலும் புறத்திணையிலும் என்னும் நூலில் தொல்காப்பியம் சங்க காலத்திற்கு முற்பட்ட தெனக் கூறியுள்ளேன்.

நன்னூலாசிரியர் பவணந் தியாருடைய காலம் சீயகங்கன் என்னும் சிற்றரசன் காலமென்பது நன்னூல் பாயிரத்திற் கூறப்பட் டுள்ளது. சீயகங்கன் கி.பி 13ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும் 14ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி யிலும் வாழ்ந்தவனென ஆய்வாளர் கள் கூறுகிறார்கள். இவர் சமண

•••••
 • கருத்துக்கள்:
 • பா.துவாரகன்
 • விழிசிட்டி
 • ஏழாலை தெற்கு
 • சன்னாகம்.
 • baladhuvarahan@gmail.com
 •••••

சமயத்தவர். தொல்காப்பியர் காலத் தமிழ்நாட்டு சிறந்த கல்விச் சிற்பர் இருந்தது. ஆனாற்பவணந்தி முனிவர் காலம் தமிழ் மொழிசோர் வடைந்திருந்தது. அக்காலத்தார்க்குத் தொல்காப்பியம் கடினமாக இருந்தது. அதனாற் சீயகங்கள் எழுத்து, சொல், யாப்பு, அணி என்ற ஐந்திலக்கணத்தையும் சுருக்கமாக எழுதித் தருக என வேண்டி அவர் அவ்வாறு செய்து கொடுத்தாரென அறிய வருகிறது.

நன்னூலில் இப்போது ஐந்திலக்கணமும் இல்லை. எழுத்ததிகாரமுஞ் சொல்லதிகாரமுமேயுள. தொல்காப்பியம் விரிந்து பட்ட நூலாயினும் அது கடினமானதென்று சொல்ல முடியாது. தொல்காப்பியம் போல் நன்னூலும் பெருமைக்குரியது என்பதில் ஐயமில்லை.

தொல்காப்பியர் காலத் தமிழ் ஒரு வகையாயும் நன்னூலார் காலத் தமிழ் வேறொரு வகையாகவும் இருந்தது. தொல்காப்பியர் காலத்தில் உயிரளபெடை, ஒற்றளபெடை என்பன செய்யுள்களிற் பெரிதும் பயன்படுத்தப்பட்டன. அக்காலத்தின் விருத்தப்பாக்களோ கலித்துறை, தாளிசை என்னும் இனங்களைச் சேர்ந்த பாடல்களோ தமிழில் இல்லை. பாக்கள் வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா என நான்கு வகைப்படுமென்பது தொல்காப்பியர் காலத்துக்கும் ஏற்புடையனவாக இருந்தன ஆனால், இந்த நான்கு வகைப் பாடல்களுக்கும் இனமாக துறை, தாழிசை, விருத்தம், அகவல், வெண்டறை, வெண்டாழிசை, வெளிவிருத்தம், கலித்துறை, கலித்தாழிசை, கலிவிருத்தம், வஞ்சித்துறை, வஞ்சித்தாழிசை, வஞ்சிவிருத்தம் என்பவற்றிற்கு இலக்கணம் தொல்காப்பியத்திற் கூறப்படவில்லை. ஆனால் தொல்காப்பியத்திற் கூறப்பட்டுள்ள எத்தனையோ செய்யுள்கள் பிற்காலத்தாரால் கொள்ளப்படாமல் மறக்கப்பட்டுவிட்டன. தொல்காப்பியர் கூறும் எழுவகைச் செய்யுள்களில் பாட்டு என்பதே இப்போதைய செய்யுளிலக்கணக்காரரால் விரித்துப் பேசப்படுவன. ஏனைய நூல், உரை, நொடி, பிசி, முதுமொழி என்பன பிற்காலச் செய்யுள் இலக்கண நூல்களிற் பேசப்படுவதில்லை. அக்காலத்துச் செய்யுளிலக்கணத்திற்கமைந்த செய்யுள்களில் பாட்டு என்பதொன்றே பிற்காலப் புலவர்களால் விரித்து விளக்கப்படுகின்றன.

நன்னூலார் காலத்தில் பிரபந்தங்கள் என்ற பெயர் பெறும் செய்யுள் நூல்கள் பல தோன்றியுள்ளன. 96 வகைப் பிரபந்தங்கள் தமிழில் தோன்றியுள்ளன. நன்னூலார் காலத்தில் விருத்தப் பாவால் ஆகிய காவியங்கள் பெருகி விட்டன. விருத்தப்பாவை முதன் முதற் பாடியவர் காரைக்கால் அம்மையார் என அறிஞர்கள் கருதுகிறார்கள். பின்பு பல காவியங்கள் விருத்தப்பாவாற் பாடப்பட்டன. சீவகசிந்தாமணி, கம்பராமாயணம், கந்தாபராணம் முதலிய பலபல நூல்கள் விருத்தப்பாவால் இயற்றப்பட்டன. நன்னூல் ஐந்திலக்கணம் கூறும் நூலென்றும் எழுத்துஞ் சொல்லுந் தவிர மற்றைய மூன்றும் அழிந்து விட்டனவென்றாங் கருதுகிறார்கள். நன்னூலில் யாப்புப் பற்றிய இலக்கணங் கூறப்பட்டிருப்பதால் இத்தகைய செய்யுள் இலக்கணங் கிடைத்திருக்கும். யாப்பருங்கலம், யாப்பருங்கலக்காரிகை என்பனவே நன்னூலார் காலத்துக்கு முன்பின்னாகத் தோன்றிய யாப்பு நூல்கள். இந்நூல்கள் மட்டுமல்லாமல் அணிகளும் இக்காலத்திலே விரிவடைந்தன. தண்டியலங்காரம் வீரசோழியத்தில் வரும் அலங்காரப்படலம் என்பனவெல்லாம் இக்காலத்திலேதான் தோன்றின. வடமொழிச் சொற்கள் மிகுதியாகத் தமிழ் மொழியிற் புகுந்ததும் இக் காலத்திலே தான். இக்காலமே சமணர், புத்தர் தமிழ் நூல்களை எழுதிய காலமுமாம். வடமொழி தெய்வமொழி என்ற கருத்தைத் தமிழ் நூல் வல்லார் கொண்டிருந்த காலமும் இதுவே. அகத்தியருக்குச் சிவன் முருகன் என்போர் தமிழுணர்த்தினர் என்ற கருத்தை மறுத்து அவலோகிதன் என்னும் அருகக் கடவுளிடமே அகத்தியன் தமிழ் பெற்றான் என்ற புதுக் கதையை புத்தமித்திரனார் என்னும் வீரசோழிய நூலுடையார் கூறி வைத்ததும் இக்காலமே. பவணந்தி முனிவர் காலத்திலும் தமிழ் நல்ல வளர்ச்சியடைந்திருந்ததென்பது உண்மையே. நன்னூல் சமண நூலாக இருந்த போதும் சைவரும் சமணரும் அதை நன்றாகப் பாராட்டிக் கற்றனரென்பதில் உண்மையுண்டு. இலக்கணக் கொத்து என்னும் இலக்கண நூலை எழுதியவரும் நுட்பமான இலக்கண அறிவுள்ளவருமாகிய சுவாமிநாத தேசிகர் நன்னூல் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில்

“முன்னூலா ரொழியப் பின்னூலார் தம்முன் நன்னூலார்க்கு என்னூலாரு மிணையோ என்னுந் துணிபே மன்னுக”

நவந்தகிருஷ்ண
பாரதியார்
என்னைத் தனது
ஞானப்புதல்வனென்றும்
தலை மாணா
க்கனென்றும் பல
மேடைகளில் நான்
இருக்கும்போதும்
இல்லாதபோதும்
பாராட்டியுள்ளார்.
தாம் எழுதிய திருவாசக
ஆராய்ச்சிப் பேருரை
முன்னுரை யில் அந்நூல்
வெளி வருவதற்கு எனது
பங்களிப்புப் பற்றியுங்
குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அவர்களின் சகோதரர் அருணாசல ஆசிரியரும் பன்னாலையைச்
சேர்ந்த இரத்தினசாமி ஐயருமாவர்.

என்று சூறியிருப்பதாங்
காணத் தகும். நன்னாலார்
புதிய நூலை எழுதினாலும்
தொல்காப்பியத்திற்கு வழிநூல்
என்ற வகையிலிருந்து அதை
மாற்றவில்லை. தொல்காப்பியச்
சூத்திரங்கள் பலவற்றை அவர்
தமது நூலுட் சேர்த்திருப்பதையுங்
காணலாம்.

7. தொல்காப்பியம், நன் னூ
ல் ஆகியவற்றை நீங்கள் யார்
யாரிடம் கற்றீர்கள். அப்போது
உங்களது வயது, எத்தனை வரு
டங்கள் கற்றீர்கள்? உங்களது ஆசி
ரியர்களைப் பற்றிக் கூறுங்கள்?

நான் நன்னூலை அள
வொட்டியிலிருந்த ஆசிரியர் சின்
ன்பு அவர்களிடம் கற்றேன். இவர்
பிற்காலத்தில் பிரபல சோதிட
ராகவும் நைட்டிகப் பிரமச்சாரியா
கவும் இருந்தவர். ஆறாம் வகுப்
பில் எழுத்தியல் பதவியல்களை
யும் ஏழாம் வகுப்பில் அவற்றோடு
பெயரியல் வினையியல்களையும்
எட்டாம் வகுப்பில் அவற்றோடு
இடை, உரி, பொதுவியல் என்ப
வற்றையுங் கற்றேன். இவற்றைக்
கற்பித்தவர் உப அதிபர் எனவும்
சிந்தனைச் செல்வர் எனவும்
அறிஞர் புகழும் கமிலாசபதி

சிரேஷ்ட தராதரப் பத்திரவகுப்பில் இருவரும் நன்னூல் முழுவதையும் கற்பித்தவர் முற்கூறிய சின்னப்பு ஆசிரியர்: அவர் சூத்திரங்கள் முழுவதையும் மனனஞ் செய்விப்பதில் கண்ணாங்கருத்துமாக இருப்பார். அதன்மேல் நன்னூல் விருத்தியுரையை அருணாசல உபாத்தியாயரிடம் ஆராய்வாகக் கற்றுள்ளேன். அப்போது வயது 18. பரமேஸ்வரா பண்டிதர் ஆசிரிய கலாசாலையில் மூன்றாண்டுகள் கற்பதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டபிறகு தொல்காப்பிய எழுத்ததிகாரத்தைக் கற்றேன். அப்போது ஆசிரியர் குருகவி மகாலிங்கசிவம். சிலமாதங்களின்பின் அவர் கோப்பாயிலேயே தங்கவேண்டியேற்பட்டதால் என்னை நவநீதகிருஷ்ண பாரதியாரிடம் ஒப்படைத்தார்.

நவநீதகிருஷ்ண பாரதியார் ஆசிரிய கலாசாலையில் எங்களுக்குத் தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம், இலக்கணக் கொத்து, சூத்திரவிருத்தி என்பன கற்பித்தார். வித்துவான் கார்த்திகேசுதொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம் கற்பித்தார். வேறும் பல நூல்களை கார்த்திகேசு அவர்களே கற்பித்தார். அவரைப் போலப் பரிட்சையை நோக்காகக் கொண்டு கற்பிப்போர் வேறெவருமில்லை என்பது எனது கணிப்பு. பண்டிதர் பரிட்சையில் 1941ஆம் ஆண்டு தேறினேன். 1942 வரையும் ஆசிரியப் பயிற்சி நடந்தது. அதன்மேல் இரண்டாண்டுகளுக்கு மேலாகக் கற்பிக்க இடங்கிடைக்கவில்லை. அக்காலப் பகுதியில் நவநீதகிருஷ்ண பாரதியாரிடம் தொல்காப்பியம் முழுவதையும் கற்றதோடு நன்னூல் விருத்தி, நேமிநாதம், பிரயோக விவேகம், சீவக சிந்தாமணி முலிய பல நூல்களையும் கற்க முடிந்தது. இக்காலம் குருகுலக் கல்வியாகவே நிறைவுற்றது.

நவநீதகிருஷ்ண பாரதியாரிடம் கற்க வருவோர்க்கு நானே ஆசிரியராகவும் ஐயந்தீர்ப்பவனாகவும் இருந்ததுண்டு. குருகவி மகாலிங்கசிவம் 1941 இல் காலமாகிவிட்டதால் ஆசிரியகலாசாலையை விட்டு விலகிய பின் அவரிடம் கற்க முடியவில்லை. குருகவி மகாலிங்கசிவம் பாரதியாரின் கல்விப் பெருமையைப் பல முறை என்னிடம் புகழ்ந்து பேசியுள்ளார். நவநீதகிருஷ்ண பாரதியார் என்னைத் தனது ஞானப்பதல்வனென்றும் தலை மாணக்கனென்றும் பல மேடைகளில் நான் இருக்கும் போதும் இல்லாத போதும் பாராட்டியுள்ளார். தாம் எழுதிய திருவாசக ஆராய்ச்சிப்

பேருரை முன்னுரையில் அந்நூல் வெளிவருவதற்கு எனது பங்களிப்புப் பற்றியுள் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

8. வித்துவான் கார்த்திகேசு - இவரைப் போல பரீட்சையை நோக்காகக் கொண்டு கற்பிப்போர் வேறொருவருமில்லை என்பது எனது கணிப்பு என்று நீங்கள் கூறக் காரணம் யாது?

வித்துவான் கார்த்திகேசு தமிழ் இலக்கிய இலக்கணங்களை இந்தியாவில் ஒழுங்காகக் கற்றவர். ஆனால் கவிதை புணையும் ஆற்றல் அவருக்கு இல்லை என்றே கூறலாம்.

நவநீதகிருஷ்ண பாரதியார் தமிழ்ப் பேரறிஞர். செய்யுளியற்றலில் இவருக்கு இணையாக எவரையுங் கூறமுடியாது. அவர் இயற்றிய உலகியல் விளக்கம் என்னுஞ் செய்யுள் நூல் பலராலும் பாராட்டப்பட்டது. 70 ஆசிரியப் பாவலானது. இதற்கு உரையெழுதியவர் மட்டக்களப்பு வித்துவான் ச. பூபாலப்பிள்ளை என்பவர். அதனைப் பதிப்பித்தவர் சுவாமி விபுலாநந்தர் அவர்கள். இந்நூல் ஆ.தி.பா.வி.ச. பரீட்சைக்குப் 11 ஆண்டுகள் பாடப் புத்தகமாக இருந்த பெருமைக்குரியது. இவ்வாறு சைவம், தமிழ் என்பவற்றில் ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லாது விளங்கியவரானாலும் பரீட்சை நோக்கில் கற்பிப்பதில் குறைபாடுடையவர். அவர் விரிவான ஆராய்ச்சியாளரிற்குக் கற்பிக்கவே தகுதியுடையவர். ஆனால் வித்துவான் கார்த்திகேசு பரீட்சைக்குப் படிப்பிக்கவென்றே பிறந்தவர் என்பது எனது கருத்து. அவர் ஆசிரியராக இராவிட்டால் நாங்கள் இரண்டாண்டுகளிற் பண்டித பரீட்சையில் தேறியிருக்க முடியாது.

நவநீத கிருஷ்ண பாரதியார் ஒரு தவணைப் பரீட்சையில் ஒரு வினாவில் இக் கூற்றிலுள்ள குற்றங்களை ஆய்கவென்று கேட்டிருந்தார். நாங்கள் சிலர் குற்றம் என்பதற்கு நற்றம் என்பது எதிர்ச் சொல்லாகுமோ என்று வித்துவானிடம் கேட்டோம். அதற்கவர் பாரதியாருடைய வாயிலிருந்து வந்ததால் அது சரியாக வல்லது பிழையாக இருக்க முடியாது என்று கூறினார். வித்துவான் கார்த்திகேசு படித்து முடித்த பகுதிகளில் வினாக்கள் தருவதும் விடை திருத்துவதும் இயல்பு. பாரதியார் சிறந்த பேரறிஞரானாலும் அவரிடம் படித்து அறிவாளியாகலாமேயன்றிப் பரீட்சை

பண்டிதர் நாகவிங்கம் அவர்களின் நினைவாக...

சையிற் சித்தியடைவதற்கு அவரது படிப்பித்தல் பெரிதும் பயன் தராது. வித்துவான் ஒவ்வொரு கிழமையும் தாம் படிப்பித்த பாடங் களில் பரீட்சை வைப்பார். விடைகளை வீட்டுக்குக் கொண்டு சென்று திருத்திக் கொண்டு வந்து கொடுப்பார். எமது முந்திய வகுப்பில் படித்த எவருஞ் சித்தியடையாமல் ஆரியதிரா விடபாஷாபிவிருத்திச் சங்கம் செய்ததால் எமது வகுப்பிற்கு மிகக் கூடிய கவனம் எடுக்கப்பட்டது. மூன்றாம் வகுபும் வரை காத்திராமல் இரண்டாம் வகுபுடத்தில் 10 பேர் பரீட்சையெடுக்கவும் 9 பேர் சித்தியடையவும் முடிந்ததென்றால் அதற்குக் காரணர் வித்துவான் கார்த்திகேச அவர்களே.

9. யாழ் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர்களான சிவலிங்கராஜா மற்றும் சண்முகதாஸ் தங்கள் மாணவர்களை உங்களிடம் அனுப்புவதாகக் கூறியுள்ளீர்கள். யாழ்ப்பாணத்தில் தமிழின் இன்றைய நிலை பற்றி உங்கள் கருத்து என்ன?

நீந்தப் பழக்கும்
ஆசிரியர் கடல், ஆறு,
குளம் முதலிய
நீர் நிலைகளில்
அபாயகரமான விலங்குகள்
இருப்பதாகக் கூறிப்
பாத்திரத்தில் நீர் மொண்டு
வைத்து நீந்தப் பழக்கியது
போலவே இக்காலத்
தமிழ்க்கல்வி அமைந்து
விட்டதாகக் கூறிக்
கவலைப்பட்டுள்ளார்
சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை.

யாழ் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர்களாய் சிவலிங்க ராஜா, சண்முகதாஸ் ஆகியோர் தெரிவு செய்யும் ஆய்வுக் கட்டுரைகளை ஆய்வு செய்வதற்குப் பொருத்தமான வெளியார்களிடம் அனுப்புவது வழக்கம். அந்தவகையில் இலக்கண பாடம் எடுப்போர் பலர் என்னிடம் அனுப்பப்பட்டனர். இதில் புதினமொன்று மில்லை. எனது புத்தகங்கள் மூலம் எனது இலக்கண அறிவை அவர்கள் மட்டிட்டிருக்கலாம்.

சிவலிங்கராசாவும் சோ.பத்மநாதனும் பல்கலைக்கழகத்தில் அகத்திணையியல் புறத்திணையியல் கற்பிக்குமாறு என்னிடம் வந்து கேட்டனர். அப்போது எனது வயது 86 ஆகிவிட்டதால் அப்பொறுப்பை ஏற்க என்னால் முடியவில்லை. யாழ்ப்பாணத்தில் தமிழ்க்கல்வியின் நிலை மிக மோசமா

யுள்ளது. தமிழ்க்கல்வியை மேம்படுத்தப் பல்கலைக்கழகங்களால் மட்டும் முடியாது. பல்கலைக்கழகம் தமிழ் சிறப்புப் பயிலச் செல்வோர் நன்னூற் குத்திரம் முழுவதையும் பாடமாக்கியிருப்பதோடு அவற்றிற்கு உரை கூறவும் கற்றிருக்கவேண்டும். ஆறுமுகநாவலர் தமிழ்க்கல்விக்கு ஆக்கித் தந்த பாடவிதானமும் பின்பற்றப்பட்ட வேண்டும். தமிழின் பல்துறை வல்லார்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அவர்களுக்கு இரண்டு வருடம் தமிழ் விசேட பயிற்சியளித்து அதன் மேலேதான் அவர்கள் பல்கலைக்கழகத்துக்குச் செல்ல வேண்டும். இவர்களுக்கு வைத்தியகலாநிதிபொறியலாளர்களுக்குக்கிடைக்குஞ்சம்பளத்திலும் கூடுதலாக வழங்க வேண்டும். இப்படிக்கற்றவர்களே பல்கலைக்கழகத் தமிழ் விரிவுரையாளராகவும் வேண்டும்.

10. அந்தக்காலத்திலே பண்டித பரீட்சையிலே சித்தியடைந்தவர்களுக்கும் இன்று பல்கலைக்கழகத்திலே தமிழைச் சிறப்புப் பாடமாகப் பயின்று பட்டம் பெற்றவர்களுக்கும் இடையிலே எத்தகைய வேறுபாட்டைக் காண்கின்றீர்கள்?

அக்காலத்தில் மதுரைப் பண்டித பரீட்சை தரம் கூடியது. இப்போது வித்துவான் BOL (Batchler of Oriental Language), புலவர் முதலிய பரீட்சைகளைப் பல்கலைக்கழகங்கள் நடாத்துவதோடு மதுரைச்சங்கம் மதுரைப் பண்டித பரீட்சைகளை நிறுத்துமாறுஞ் செய்துவிட்டார்கள். யாழ்ப்பாண ஆரிய திராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்கப்பரீட்சையெடுப்பாரும் அரியர். சென்ற ஆண்டு (2007) இருவர் தோற்றி ஒருவர் சித்தியடைந்தார். அவரும் வெளிநாடு சென்றுவிட்டார். மதுரைப் பண்டித பரீட்சையின் தரம் மிக மிக உயர்ந்தது. இலக்கணம் இரு வினாப்பத்திரம் இலக்கியமும் அப்படியே. செய்யுளியற்றல், கட்டுரை எழுதுதல், நாடகத்தமிழ், தருக்க நூலறிவு இவையெல்லாம் மதுரைப் பண்டித பரீட்சையிலே இடம்பெற்றன.

தமிழறிவு நிரம்பாத மாணவர்களைப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு அனுப்பிவிட்டுத் தமிழ்க்கல்வியின் தரம் பல்கலைக்கழகத்தில் குறைந்துவருகிறது என்று கூறுவதற் பயனில்லை. இப்போது தமிழின் தரம் பல்கலைக்கழகத்தில் மட்டுமல்லாது எல்லா வகுப்புக்களிலும் அதன் தரம் இறங்கியுள்ள நிலையையே காண்கிறோம்.

சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை காலத்திலே தமிழ்க்கல்வி இறங்குமுகமாகப் போனது பற்றி இறையனார் களவியல் முதலிய நூல்களின் முகவுரைகளில் சி.வை. கூறியுள்ளார். நீந்தப் பழக்கும் ஆசிரியர் கடல், ஆறு, குளம் முதலிய நீர்நிலைகளில் அபாயகரமான விலங்குகள் இருப்பதாகக் கூறிப் பாத்திரத்தில் நீர் மொண்டு வைத்து நீந்தப் பழக்கியது போலவே இக்காலத் தமிழ்க்கல்வி அமைந்துவிட்டதாகக் கூறிக் கவலைப்பட்டுள்ளார்.

ஒரு நூலை முழுமையாகவோ அல்லது அதன் ஒரு காண்டத்தையோ கற்பிக்காமல் ஒவ்வொரு நூலிலும் ஒரு சில செய்யுள்களைப் படிப்பிப்பதால் தமிழறிவு நிரம்பாது என்று கூறியுள்ளார். இது முழுவதும் உண்மை. அவர் காலத்தில் அப்படியிருந்த தமிழ்க்கல்வி இப்போது உலக்கை தேய்ந்து உளிப்பிடிகளாகவோ கழுதை தேய்ந்து கட்டெறும்பாகவோ எய்திய நிலையையே இங்கு காண்கிறோம்.

11. பண்டித பரீட்சையிலே சித்தியடைந்தவர்களுக்குப் பட்டதாரி அந்தஸ்து வழங்கப்பட்ட வேண்டும் என்று பத்திரிகைச் செவ்வி யொன்றிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள்?

யான் படிக்கும்போது தமிழ்ப்பாசை என்றொரு பாடம் இருந்து. அதில் இலக்கணம் கற்பிக்கப்பட்டது. இலக்கியம் என்றொரு பாடமிருந்தது. அதில் தமிழிலக்கியங்கள் வகுப்புக் கேற்றவரை கற்பிக்கப்பட்டன. மூன்றாவது பாடம் கட்டுரை எழுதுதல் அதில் வகுப்புக்கேற்ற வகையில் கட்டுரைகள் எழுது விக்கப்பட்டன. நாடகம் எழுதுவது கூடச் சில ஆசிரியர்களால் படிப்பிக்கப்பட்டது. பரிமேலழகர், நச்சினார்க்கினியர் முதலியோரது கடின வசன நடையைச் சாதாரண நடையில் எழுதுவது முதலாகப் பலவும் கற்பிக்கப்பட்டன. இப்படியான கல்வி இன்றில்லை. தமிழ்ப்பாடஞ் சித்தியடையக்கூடிய பாடமாதலால் அது மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மையிற் கற்பிக்கப்படுகிறது. இந்த மாணவர்களைப் பல்கலைக்கழகம் எப்படித் திருத்துவது. பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளரும் தமிழறிவு நிரம்பியவர் என்று கொள்ள முடியாது. தமிழ் மொழிக்கல்வியில் பல பொத்தல்கள் விழுந்துவிட்டன. அவை திருத்தமுடியாதளவுக்குப் போய்விட்டன. தமிழ்பயில்வதில் விசேட கவனஞ் செலுத்தும் பாட விதானத் தேவை. பண்டிதர் பரீட்சையிற் சித்தியடைந்தோருக்

குப் பட்டதாரிச் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டுமென இதுவரை கூறி வந்தேன். ஆனால் இப்போது பண்டிதர் தராதரமும் குறைந்து போயுள்ளது. அதன் தரத்தைக் கூட்டுவதற்கு மதுரைப்பண்டித பாடவிதானத்தை ஆ.தி.பா.வி.சங்கம் கைக்கொள்ள வேண்டும். அப்படியாகப் பயின்று வரும் ஆசிரியர்களுக்கு பட்டதாரிச் சம்பளத்திலும் கூடுதலாக வழங்கலாம்.

12. பிரவேச பண்டித, பாலபண்டித, பண்டித பரீட்சையினை நடாத்தும் நிறுவனம், பண்டித பரீட்சைக்கான அங்கிகாரம்.

பிரவேச பண்டித, பாலபண்டித பரீட்சை எதையுமே மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம் இப்போது நடாத்துவதில்லை. வித்துவான் பரீட்சையையும் சென்னைப் பல்கலைக்கழகமும் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகமும் நடத்துவதில்லை. இப்போது BOL, புலவர் முதலிய பரீட்சைகள் நடைபெறுகின்றன. அப்பரீட்சைகளில் சித்தியடைவோர் தகுதியும் மதுரைப் பண்டித பரீட்சைக்கு இணையாவதில்லை.

பல்கலைக்கழகப் பட்டம் கொடுப்பதற்காக அரசாங்கம் மதுரைச் சங்கப் பரீட்சையை நிறுத்தியது. பண்டிதப்பட்டம் பெறக் குறைந்தது மூன்றாண்டுகளாவது படிக்கவேண்டுமென வித்துவான் சபையாபிள்ளை கூறுவாராம். பரமேஸ்வரா பண்டித ஆசிரிய மாணவர் சிலர் இரண்டு வருடத்தில் படித்துச் சித்தி பெய்தினர்.

13. வித்துவான் B.O.L புலவர் முதலிய பரீட்சைகளை எந்தப் பல்கலைக்கழகம் நடாத்துகிறது?

வித்துவான் B.O.L புலவர் என்னும் பரீட்சைகள் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தால் நடத்தப்படுகின்றன. சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் முதலிரண்டு பரீட்சைகளையும் நடாத்துகிறது. B.O.L என்றால் 'பாசலர் ஒப் ஒறியன்றல் லாங்குவேச்'. அதாவது கீழைத்தேய மொழிக் கல்வி என்பதே அதன் பெயர். அதற்கடுத்த படியாக M.O.L பரீட்சையும் நடாத்தப்படுகிறது.

பண்டிதர் நாகலிங்கம் அவர்களின் நினைவாக...

இலங்கையிலிருந்தும் பலர் B.O.L பரீட்சையில் தேறினார்கள். புலவர், வித்துவான் பட்டம் பெற்றவர்களும் எம்மிடையே பலர் இருந்தனர். இவற்றுக்குரிய கல்வியில் B.O.L ஆங்கிலம் கற்றவர்களால் மட்டுமே எடுக்க முடியும். அதாவது இதற்கு ஆங்கில அறிவு தேவை. வித்துவான், புலவர் தேர்வுகளிற்கு ஆங்கில அறிவு தேவையில்லை.

14. மதுரைப் பண்டிதர் பரீட்சையை மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் நடாத்தியது. அதற்கு முன்னர் இப் பரீட்சையை யார் நடாத்தினர்? நீங்கள் பரீட்சைக்குத் தோற்றிய காலப்பகுதி (அப்போதிருந்த பாடத் திட்டம்?) எத்தனை வருடம் பயின்றீர்கள்?

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் இப்போது பண்டித பரீட்சையை நடத்துவதில்லை. அதற்கு அரசினர் அங்கீகாரம் கொடாததால் அது நிறுத்தப்பட்டதென அறிகிறோம். முன்னர் வேறெவரும் இப் பரீட்சையை நடத்தியதாகத் தெரியவில்லை. யாழ்ப்பாணத்தில் ஆ.தி.பா.வி.சங்கம் ஆரம்பிக்க முன்னரே ஒரு தமிழ்ச் சங்கம் இருந்ததாகவும் அதிற் சிலர் பண்டிதர் பட்டம் பெற்றதாகவும் அறிய வருகிறது. ஆனால் அதன் அடிமுடி ஒன்றுத்தெரியவில்லை. மதுரைப் பண்டித பரீட்சையை நடத்தியது மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கமே தான். அச் சங்கம் நடத்தி வந்த செந்தமிழ்ப் பத்திரிகை தமிழுலகில் பிரபல்யம் வாய்ந்தது. மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கமே பரீட்சைக்குப் பொறுப்பாயிருந்தது.

நாங்கள் பரீட்சையெடுத்த காலத்தில் கௌரவ பரீட்சை மேற்பார்வையாளராக மதுரைத் தமிழ்ச் சங்க நிர்வாகம் எமது அதிபர் கலாநிதி திரு. சிவப்பிரகாசம் அவர்களை நியமித்திருந்ததால் நாங்கள் எங்கள் கல்லூரி மண்டபத்திலேயே (பரமேஸ்வராக் கல்லூரி) பரீட்சையெடுத்தோம். எங்களுக்கு முன்னர் பரீட்சையெடுத்த பண்டித ஆசிரிய கலாசாலை மாணவர் யாழ். ஆ.தி.பா.வி.சங்கப் பரீட்சையையே எடுத்தனர். அச்சங்கம்

பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளையைத் தலைவராகக் கொண்ட குழுவினால் எல்லோரையும் சித்தியடையாமற் செய்ததால் எமது கல்லூரி நிர்வாகம் எங்களை மதுரைப் பரீட்சைக்கு ஆயத்தஞ் செய்தது. இது தனித் தமிழ்ப் பரீட்சையையே நடத்தியது. சமஸ்கிருதம் கூடத் தேவையில்லை. ஆனால் பாட விதானம் மிகக் கடினமானது. என்னுடன் பத்துப்பேர் இரண்டு வருடப் படிப்புடன் பரீட்சைக்குத் தோற்றினோம். ஒன்பது பேர் சித்தியடைந்து பெருஞ் சாதனை படைத்தோமென்ப பலரும் போற்றிப் பாராட்டினர். இது நடந்தது 1941இல்.

15. பண்டிதர் பரீட்சையிலே சித்தியடைந்த முதலாவது இலங்கைத் தமிழர் விபுலானந்த அடிகள் என்று சொல்லப்படுகிறது. மதுரைப் பண்டிதர் பரீட்சையில் சித்தியடைந்த உங்கள் சம காலத் தவர்கள்?

விபுலானந்தர் சித்தியடைந்தது மதுரைப் பண்டித பரீட்சை. அது யாழ்ப்பாணத்தில் நடந்தது. விடைத்தாள்கள் மதுரைக்கு அனுப்பப்படும். மதுரைச்சங்கத்தார் பரீட்சைப் பேற்றை வெளியிடுவர். எங்கள் காலத்தில் பண்டித பரீட்சை (மதுரை) சித்தியடைந்தவர் பலர் இருந்தனர். எனது கிராமத்திலேயே பலர் இருந்தனர். என்னைத் தவிர எல்லோரும் இறந்துவிட்டனர். பண்டிதர்.க.சிவசம்பு, பண்டிதர் சி.தம்பையா, பண்டிதர் சி.சின்னத்துரை, பண்டிதர்.காசிநாதன் என்போர் இறந்துவிட்டனர். ஆ.தி. பா.வி.சங்கப் பண்டிதர்கள் சிலர் உயிருடன் உள்ளனர்.

16. பரமேஸ்வராப் பண்டித கலாசாலையில் பண்டிதர் க.சச்சிதானந்தன் மற்றும் பண்டிதர் கனகசபை ஆகியோர் உங்களுடன் ஒரு சாலை மாணவராகப் பயின்றுள்ளனர்.

பண்டிதர் க.சச்சிதானந்தன் நல்ல விவேகி. கற்பனை வளம் மிக்கவர். மரபுக்கவிதையாளர். செய்யுள்கள் கற்பனை நயம் சொட்டுபவை. திறமைசாலி. ஆசிரிய கலாசாலையில் எம்மோடு கற்றவர். தனித்திருந்து படிப்பார். பண்டிதர் கனகசபை சச்சிதானந்தனிற்கும் மேலான திறமையுடையவர். ஆனால் தமது திறமையை வெளிக்காட்டாதவர். பரீட்சைப்பேறுகளில் அவர் திறமை வெளிப்படும்.

17. அண்மையில் மறைந்த பண்டிதர் மயில்வாகனப் புலவர் உங்களது சம காலத்தவர்.

பண்டிதர் மயில்வாகனமும் புலமையாளர். பணிவானவர். மற்றையோரையும் மதிப்பவர். பேச்சு வல்லமை உடையவர். சச்சிதானந்தனளவுக்கு வல்லமை அவரிடம் இல்லை.

18. பண்டிதர் பட்டம் பெற்ற ஒருவரை புலவர் என்று அழைக்கலாமா? உதரணமாகப் பண்டிதர் மயில்வாகனார் என்றும் மயில்வாகனப்

புலவர் என்றுங் கூறுகின் றோம். ஒருவரை எப்போது புலவர் என்று அழைக்கலாம். சங்ககாலத்தில் மெய்ம்மையைப் பாடுவோர் புலவர் என்று அழைக்கப்பட்டனர்.

இலக்கிய கலாநிதி மு.கந்தையாவும் டிப்ளோமா வகுப்பில் என்னுடன் கொழும்பிற் கற்றவர். அப்போது அவர் கல்வியில் பெரிதும் இறங்கவில்லை. அதன்மேல் அவர் படித்த படிப்பும் அறிவும் எவரையும் வியக்கவைக்கும். தமிழ் மொழியில் செய்யுள், உரை நடை, இலக்கண அறிவு ஆராய்வு எல்லாவற்றிலும் அவருக்கு இணை யானவர் இல்லையெனலாம். சிறந்த குணசீலர். மற்றையோரையும் புலமையாளராக்கப் பாடுபட்டவர். இவரளவு க்கு ஆறுமுக நாவலர் கூடப் படித்திருக்கமாட்டார்.

பண்டிதப் பட்டம் பெற்றவர் கவிதை இயற்ற வல்வர். அதனால் புலவர் என அழைப்பதில் தவறில்லை. புலமை படிப்பால் வருவது குறைவு. படியாமலே புலவரானோரும் உளர்.

புலவர் என்பது கவிதை வகைகள் நான்கில் ஒன்றையாவது பாடவல்லோருக்கே உரியதாகும். நான்கையும் பாடவல்லவர்களே பெரும் புலவராவர். ஆசுகவி, மதுரகவி, சித்திரகவி, வித்தாரகவி என்பனவே நான்கு கவி களுமாகும்.

இப்படியிப்படியப் பாடு என்றவுன் அப்படியப்படியப் பாடுபவன் ஆசுகனி. பாம்புக்கும் எலாமிச்சம்புத்துக்கும் சிலேயை யா கப்பாடு எனப் பாடுபவனும் 'மன்' என்று தொடங்கி 'மலுக்கு எனப்பாடு என அப்படியே பாடுபவனும் ஆசுகனி. சித்திரகனிபென்பது கோமுகத்ரி முதலாகப் பன்னிருவகையுடும். அவற்றைப் பாடவல்லவன் சித்திரகனி. இனிமை ததும்பப் பாடுபவன் மதுரகனி. காவியங்கள் முதலியவற்றை இயற்ற வல்லவன் வித்தாரகனி. இப்படி ஒவ்வொன்றிலும் வல்ல பலவர்கள் தமிழ்மொழியிற் பலருளர். இவர்கள் எந்தச் சர்வகலாசாலையிலும் பட்டம் பெறாதவர்கள். வரகனியென்போர் தன்முனைப்பாற் பாடுபவர்கள். பண்டிதர் பட்டம் மட்டுமல்ல வேறு எப்பாட்டம் அதாவது பலவர் பட்டம் பெற்றவர் கூடத் தன்னாற்றலாற் பாடி முடியாவிட்டால் அவர்கள் பலவர் எனப்பார். சங்கப்பலவர்கள் பொய்மையாளரைப் பாடாதவர்கள். அவர்கள் பலவர் மட்டுமல்ல சான்றோர் எனவும் வழங்கப்பட்டு வருகின்றனர்.

19. இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதர் மு.கந்தையா அவர்களுடனான உங்களது ஊடாட்டம். அவரது புலமை பற்றிய உங்கள் கருத்து.

இலக்கிய கலாநிதி மு.கந்தையாவும் டிப்ளோமா வகுப்பில் என்னுன் கொழும்பிற் கற்றவர். அப்போது அவர் கல்வியில் பெரிதும் இறங்கவில்லை. அதன்மேல் அவர் படித்த படிப்பும் அறிவும் எவரையும் வியக்கவைக்கும். தமிழ் மொழியில் செய்யுள், உரைநடை, இலக்கணஅறிவு ஆராய்வு எல்லாவற்றிலும் அருக்கு இணையானவர் இல்லைபெனலாம். சிறந்த குணசீலர். மற்றையோரையும் புலமையாளராகக் கப்பாடுபட்டவர். இவரளவுக்கு ஆறு முகநாவலர் கூடப் படித்திருக்கமாட்டார் என்பது எனது கணிப்பு. ஏனெனில் அவர் (ஆறுமுகநாவலர்) 57 ஆவது வயதில் அமரராகி விட்டார்.

20. இலக்கிய கலாநிதிப்பட்டமும், பண்டிதமணிப்பட்டமும் பெற்ற இருவர் இருந்தனர். பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளையும், பண்டிதமணி மு.கந்தையா ஆகிய இருவருமே அவர்கள்.

பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை பாடித்தவற்றை இரசிக் கத்தக்கதாக எடுத்துச் சொல்வதில் வல்லவர். அதனால் எல்லோராலும் பாராட்டப்பட்டார். ஆனால் மு. கந்தையாவுக்கு இணையான கல்விமான்ல்ல.

கலாநிதி கந்தையா சம்ஸ்கிருத சிறப்புப்பட்ட தாரி. ஆங்கிலமும் நன்கு கற்றவர். சமயத்தில் அவருக்கு இணையாக எவரையுஞ் சொல்ல முடியாது. திருக்கேதிஸ்வர மான்மியத்தைக் காவியமாகச் செய்த பேரறிஞர். ஒழுக்கம், பண்பு என்பவற்றால் மேம்பட்டவர். இருவரும் நீண்டகாலம் வாழ்ந்து தமிழ்த் தொண்டாற்றினர். பண்டிதமணியும் கலாநிதிப்பட்டம் பெற்றவர்.

21. பண்டிதர் மு.கந்தையா அவர்களை பல்கலைக்கழகத்தக்கு எடுத்திருந்தால் தமிழ்ச் சமூகம் பயன் பெற்றிருக்கும் எவ்வளவோ நன்றாயிருக்கும் என்று முன்பு ஒரு தடவை கூறியிருக்கிறீர்கள்?

பண்டிதர் மு.கந்தையா அறிஞர் இல்லை. பேரறிஞர். ஆனால் அவரிடம் கற்பதற்குப் பல்கலைக்கழக மாணவரின் தரம் போதாது. அவர் அறிஞராயிருந்தும் கற்பிப்பதில் கெட்டிகாரனல்ல வென்பதை நாம் உடன்பட்டேயாக வேண்டும். அவர் போன்றோர் பேராசிரியர், விரிவுரையாளர்க்கு வகுப்பு நடத்தினால் நன்றாயிருக்கும்.

22. குருகவி மகாலிங்க சிவம் அவர்களைப் பற்றி :

மகாலிங்க சிவத்துக்கு குருகவி என்ற பெயர் இளமையில் அவர் காட்டிய திறமைகளால் ஊராரோ அயலாரோ இனத்தாரோ கொடுத்திருக்கலாம் என்றே நம்புகின்றேன். அவருக்குப் பண்டிதர் பட்டமும் அவ்வாறே ஏற்பட்டது. அவர் எந்த அமைப்பிடம் இருந்தோ பரிட்சை எடுத்துப் பண்டித பட்டத்தைப் பெற்றவர் அல்லர். அவரைப் பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை பரிட்சை யொடாத பண்டிதர் என்றே ஒரு கட்டுரையிற் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

23. புலவருக்கும் சைவப்புலவருக்கும் என்ன வித்தியாசம்?

புலவர் செய்யுளியற்ற வல்லவர். சைவப்புலவர் சைவ அறிவுடையவர். சைவப்புலவர் புலவர் அல்லர். அவர்கள் குறிப்பிடப்பட்ட சில சைவநூல்களைக் கற்றவர் என்பதோடு விட்டுவிட வேண்டியவர்களே. அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்திற் புலவர்ப்பட்டம் பெற்றவர்களைத் தமிழிற் சில நூல்களைக் கற்றவர் என்பதல்லது புலவர் எனப்படார்.

24. பண்டிதமணி என்ற பட்டத்துக்குரிய தகுதிப்பாடு யாது?

பண்டிதப்பட்டம் பெற்றவர் அதன்மேலும் தகுதியுடையவராகக் காணாமோது சில தாய்பனங்கள் தனிப்பட்ட அறிஞர்கள் அவர்களைப் பண்டிதமணியாக்கி விடுவதுண்டு. சிலர் தாமே பண்டிதர் என்றும் பண்டிதமணி யென்றும் தமக்குப்பட்டஞ் சூட்டுவோருமுளர். எனக்கு விநாசித்தமிழ்ப்புலவர் பண்டிதமணி என்ற பட்டத்தை 1998ஆம் ஆண்டு ஒரு வைபவத்தில் வைத்து வழங்கினார். பிறிதொரு வைபவத்தில் இலக்கணவித்தகர் என்ற பட்டத்தை 2002ஆம் ஆண்டு தந்தார். நான் அவற்றை ஒருமோதும் பயன்படுத்தியதில்லை. புலமை என்ற சொல் கல்வி மெய்யறிவு என்பவற்றையுங் குறிப்பதால் அது வெவ்வேறு ஆற்றல்களையும் புலப்படுத்தி நிற்கிறது.

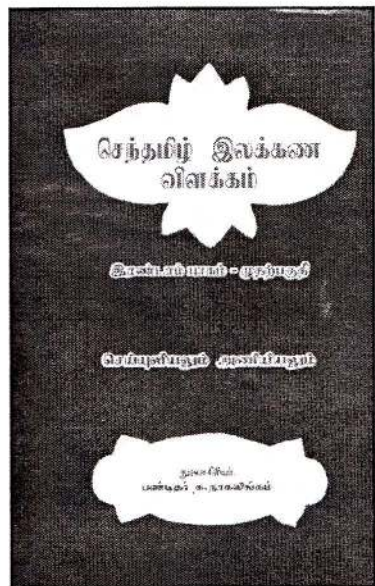
25. தாய்மொழிக் கல்வி-தமிழ்மொழி வழிக் கல்வி பற்றி உங்கள் கருத்து யாது?

தாய் மொழிக்கல்வி பிள்ளைகளுக்கு முக்கியமென்பது மொழி ஆய்வாளர் கருத்து. எமது தாய் மொழி தமிழாக இருப்பதால் அதைவிட்டால் எமது தாய் நாட்டுப்பற்று அற்றுப்போய் விடும். நாட்டுப் பற்று நீங்கினால் மனிதன் நடைப்பிணமாகிவிடுவான். மொழிப்பற்று மிக்க இலக்கியம் வளம் பெறும்போது நாட்டுப்பற்று மேலோங்குமென்பதற்கும் தமிழ்ச் சங்ககாலமும் சோழ மன்னர் ஆட்சிக் காலமும் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். சோழர் ஆட்சிக் காலத்தில் தமிழ் மட்டுமல்ல சைவமயமும் பெருவளர்ச்சி பெற்றிருந்தது. இக்காலப்பகுதியில் திருமுறைகள் தோன்றின. பிரபந்தவகைகள் பல்கிப் பெருகின. பிரபந்தங்கள் 96 என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. சைவ சமயமல்லாமல் சமண புத்த மதங்கள் கூடத் தமிழ் வளர்ச்சியில் பெருந் தொண்டாற்றின.

பண்டிதர் நாகலிங்கம் அவர்களின் நினைவாக...

தாய் மொழியில் நல்ல தேர்ச்சி கொண்டோர் பிறமொழி களை இலகுவாகக் கற்கலாம். இதற்கு சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் சான்றாவர். ஏன் G.U.போப், வீரமாமுனிவர் என்போரும் தமது தாய் மொழியில் புலமை எய்திய பின்னரே பிற மொழிகளில் பாண்டித் தியமடைந்தனரென்பது முண்மையே. இளமையில் பிற மொழிக் கல்வியில் ஈடுபடுவோரே எனக்கு 'ரூபில்' தெரியாது என்று சூச்சரில்லாமற் சூக்குரல் போடுவர். இவர்கள் தமிழ் தெரி யாமையற்றி தமக்குள்ளே பெருமைப்படுவோர் என்றால் அது பிறையல்ல.

26. செந்தமிழ் இலக்கண விளக்கம் பாகம் 1,2,3, ஆகிய 3 நூல் களை வெளியிட்டுள்ளீர்கள். இவை யாருக்காக எழுதப்பட் டன. இந்நூல்கள் எவற்றையுமே புத்தக விற்பனை நிலை யங்களில் பெறமுடியவில்லையே?

செந்தமிழ் இலக்கண நூல்கள் தொல்காப்பியம் கற் போருக்கு ஒரு திறவு கோலாக அமையும் என்ற நோக் கத்திலே எழுதப்பட்டவை. இந்நூ ல்களைக் கற்பவர் தொல்காப்பி யத்தையும் கற்றாலே பெரும் பயனடையமுடியும். தொல்காப்பி யம் என்ன சொல்லுகிறதென்பது படித்தவரென்பார் பலருக்குத் தெரியாது. எனது நூல்களைக் கதை படிப்பது போல் படிக்கலாம் என்ற சிவலிங்கராசா கூற்றும் பொருத்தமானது அப்படி படித்த பின் தொல்காப்பியம் படிக்க அது தூண்டுகோலாக அமையும்.

புத்தக சாலைகள் இவற்றைத் தரும்படி கேட்கவும் இல்லை யான் கொடுக்கவும் இல்லை. புத்தகம் பெற விரும்புவோர் பெற்றேயுள்ளனர். நான் கொடுக்காமலே முதற் புத்தகத்தை ஒரு புத்தகசாலை விற்பாடுக்குக் கிறது. புத்த

பெந்தமிழ் இலக்கண விளக்கம்

முன்னாள் பாகம்

அகத்தொண்டியும் புத்தொண்டியும்

நூலாசிரியர்
பண்டிதர் க. நாகலிங்கம்
அமைப்பு.

பெந்தமிழ் இலக்கண விளக்கம்

முன்னாள் பாகம்

அகத்தொண்டியும் புத்தொண்டியும்

நூலாசிரியர்
பண்டிதர் க. நாகலிங்கம்
அமைப்பு.

கம் புத்தகசாலையாருக்குத் தேவைப்பட்டால் என்னிடம் பெற்றிருப்பார்கள். அவர்களுக்கு இப்புத்தகங்களை வாங்கி விற்பதில் சிரத்தையில்லாதபோதிலும் புத்தகங்கள் விற்கப்படுவதிலிருந்து பொதுமக்கள் அன்றை விரும்புகிறார்கள் என்பது தெரிய வருகிறது. நூல் வெளியீடு நடைபெறுவதால் புத்தகம் பற்றிய பிரசாரம் தானாகவே நிறைவேறியுள்ளது. முதலாம் புத்தகம் சர்வகலாசாலைப் புத்தகமாகவும் இரண்டாம் புத்தகம் சைவப்புலவர், இளஞ் சைவப்புலவர் தேர்வுகளுக்குப் பாடப் புத்தகமாகவும் மூன்றாம் புத்தகம் ஆரிய திராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்கப் பண்டித வகுப்பு இலக்கண பாட உபாத்துணை நூலாகவும் இருப்பதால் அவை விலைப்படுமென்பதில் ஐயமில்லை. முதலாம் புத்தகம் ஆயிரம் பிரதிகளும் விற்பனையாகிவிட்டன. இரண்டாம் புத்தகத்தில் 100 பிரதிகள் வரையிலும் மூன்றாம் புத்தகத்தில் 211 பிரதிகள் வரையிலுமேயுள்ளன. அவையும் விரைவில் போய்விடும். (இப்பகுதி ஆசிரியரின் 4வது நூலாகிய மெய்ப்பாட்டியலும் மரபியலும் வெளியிடப்பட முன்னர் எழுதப்பட்டது.)

27. நன்னூல், முதல் வழி சார்பு என நூல்களை மூன்று வகையாக வகுத்துள்ளது. இவ்வகையில் உங்களது நூல்கள் வழிநூலா அல்லது சார்பு நூலா?

செந்தமிழ் இலக்கண விளக்க நூல் வழிநூல் என்பது அந்நூலைப் படிக்கும் எவருக்கும் விளங்கும். தொல்காப்பியம் அதற்கு முதநூல். தொல்காப்பியத்தின் படி நூல்களில் முதல் வழி என்ற இரண்டு வகையல்லாது சார்பு நூல் என்ற மூன்றாவது நூல் ஒன்று இல்லை. நூல் என்பது இலக்கண நூலை மட்டுமே குறிப்பது. இலக்கியத்தில் நூல் என்பது முதல், வழி, சார்பு என்ற மூன்று வகையல்லாம். சார்பு நூலுக்குத் தொல்காப்பியத்தில் இடமில்லாதபோதும் நன்னூலில் பாயிரம் என்ற பகுதியில் சார்பு நூல் பற்றி,

இருவர் நூற்கும் ஒரு புடை தொடங்கி
திரிபுவேறுடையது புடை நூலாகும் - என வருகிறது.

இருவர் நூலென்பது முதல் நூல் வழிநூல் என்பன. இலக்கணத்தில் திரிபு என்ற பேச்சுக்கே இடமில்லை. திரிந்தால் அது நூலாகாது. ஆதலால் சார்பு நூல் இலக்கணத்தில் இல்லை.

மரபுநிலை திரியா மாட்சிய வாகி
உரைபடு நூல்தா மிருவகை நிலைய
முதலும் வழியுமென இருவகை நிலையின. (தொல். 1594)

என்பதால் எந்தநூலும் முதல் நூலுக்குப் பிற்பட்டால் அது வழி நூலே. ஒருவனது மகன் மற்றொருவனுக்குத் தந்தையானார் போல தொல்காப்பியமும் வழிநூலென வேறுபடுகிறது. ஆனால் அது நன்னூலுக்கு முதனூலாகும். நன்னூல் பாயிரச் சூத்திரங்கள் நன்னூலாசிரியர் பவணந்தி முனிவரால் செய்யப்படவில்லை. அது ஆசிரியர் பலரால் செய்யப்பட்டது. தொல்காப்பியச் சூத்திரமும் நன்னூல் பாயிரத்திலுண்டு. இதை இன்றைய தமிழ்ப் பேராசிரியர் (இந்தியர்) நன்னூலார் செய்ததென்று பிழையாக எழுதியதையுங் கண்டோம். எனது நூல் தொல்காப்பியத்தின் வழிநூல் என்பதில் மறுபேச்சுக்கே இடமில்லை. வேறும் பல நூல்கள் எடுத்துக்காட்டப்பட்டாலும் அவைமுதலான கருத்தை வற்புறுத்தவே வந்தன.

28. நீங்கள் உங்களது முதலாவது நூலை 80ஆவது வயதிலே எழுதியுள்ளீர்கள்?

எனது முதலாவது நூல் 80ஆவது வயதில் எழுதப்பட்டது மெய்தான். க. உமாமகேசுவரம்பிள்ளை எனது 72ஆவது வயதில் நாகவரத நாராயணர் ஆலயத்தில் என்னைச் சந்தித்தார். இப்போது இலக்கணத்தைத் தெரிந்த இருவரில் நீங்கள் ஒருவர். நீங்கள் இருவருந் தொல்காப்பியத்தை இளைய தலைமுறையினரும் பயன்படுத்தத்தக்கதாக எழுதிக் கொடுக்காவிட்டால் இலக்கணக் கல்வி கவலைக்குரியதாகிவிடும். ஒரு நூலையாவது எழுதுங்கள் என்று கேட்டார்.

எனது முதலாவது நூல் 80ஆவது வயதில் எழுதப்பட்டது மெய்தான். க. உமாமகேசுவரம்பிள்ளை எனது 72 ஆவது வயதில் நாகவரத நாராயணர் ஆலயத்தில் என்னைச் சந்தித்தார். இப்போது இலக்கணத்தைத் தெரிந்த இருவரில் நீங்கள் ஒருவர். நீங்கள் இருவருந் தொல்காப்பியத்தை இளைய தலைமுறையினரும் பயன்படுத்தத்தக்கதாக எழுதிக் கொடுக்காவிட்டால் இலக்கணக் கல்வி கவலைக்குரியதாகிவிடும் ஒரு நூலையாவது எழுதுங்கள் என்று கேட்டார். நான் எழுத முற்பட்டபோது இடப் பெயர்வுகள் ஆரம்பித்துவிட்டன. திரும்ப எனது ஊருக்கு எழுபத்தெட்டாவது வயதில் வந்து சேர்ந்தேன். அரிதில் முயன்று சேகரித்த நூல்

கள் எல்லாம் களவு போய்விட்டன. நூல்கள் சேகரித்து ஓராண்டு வரை அவற்றையெல்லாம் படித்து எழுதி அச்சிட்டு வெளியீடு செய்த வயது எனக்கு எண்பதாயிற்று. அதை எழுதிய பிறகு என்னால் எழுதாமலிருக்க முடியவில்லை. இரண்டாவது நூல் 82 வயதிலும் வெளிவரக்கூடியதாக இருந்தது.

வயது கூடியதால் புத்தகத்தின் தரம் குறையுமென நான் கருதவில்லை. ஆனால் எனது ஆசிரியர்களான நவ நீதகிருஷ்ணபாரதியாரும் வித்துவான் கார்த்திகேசுவரம் உயி ருடன் இருக்கும்போது எழுதியிருந்தால் நூல்கள் மேலுஞ் சிறந்திருக்க இடமுண்டு. வித்துவான் கார்த்திகேசு என்

பண்டிதர் நாகவிங்கம் அவர்களின் நினைவாக...

னைக் காணும்போதெல்லாம் நீர் புத்தகம் எழுதவில்லையா என்று கேட்பார் ஆனால் பாரதியார் கேட்டதில்லை. ஆனால் அவர் எனக்குத் தந்த நற்சான்றிதழ் ஒன்றில் இவருடைய தொல் காப்பிய ஆய்வின் பயனைத் தமிழ்நாடு என்றோ ஒருநாள் தாய்க்கும் என்பது எனது நம்பிக்கை என்று எழுதியுள்ளார். அது அவர் எனக்குத் தந்த வரம் என்றே என்னுகிறேன்.

29. உங்களது முதலாவது நூலை 80ஆவது வயதிலே எழுதியுள்ளீர்கள் என்ற வினாவை எதிர்மறைக் கண்ணோட்டத்துடன் யான் கேட்கவில்லை. வயது கூடியதால் புத்தகத்தின் தரம் உயர்ந்திருக்கும் என்ற கண்ணோட்டத்துடனேயே கேட்டேன்.

80ஆவது வயதில் எழுதியதால் சில அனுபவங்கள் கூடியிருக்கலாமொழிய புத்தகஞ் சிறக்குமென்பதற்காக இளமையில் எழுதாமல் விடவில்லை. இளமையில் எழுதியிருந்ததால் புத்தகம் சிலவகையிற் சிறப்பற்றுமிருக்கலாம். நான் புத்தகமெழுத வேண்டுமென்று நினைப்பாமையே இளமையில் எழுதாததற்கு முக்கிய காரணம்.

இடம்பெயர்ந்து (1992 -1996) வன்னியில் இருந்த போது நான் பண்டிதர் என்ற கதை அங்கும் பரவியதால் பலர் என்னிடம் பாடக்க வந்தனர். அவர்களுடைய அறியாமையை நீக்க இலக்கண நூலொன்று எழுதவேண்டுமெனத் தீர்மானித்தேன். அங்கேயே எழுத ஆரம்பிக்க முயன்றேன். அப்போது கண்பார்வைக் குறைவு, ஏற்ற புத்தகங்களின்மை முதலாய குறைபாடுகள் இருந்ததால் எழுத ஆரம்பிக்கவில்லை. யாழ்ப்பாணம் வந்து 1998 இல் கண்சத்திர சிகிச்சை வெற்றியளித்ததால் 1998 நவம்பரில் எழுதத் தொடங்கினேன். நூல் 2000 ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்தது. இந்நூல் பெற்ற மதிப்பாலும் பலரது தூண்டுதலாலும் மற்றையவற்றையும் எழுதத் தொடங்கினேன். நான்காவது நூல் 2008 இல் வெளிவந்தது.

புத்தகம் எழுதுவதற்கு இது பருவம் அதுபருவமல்ல என்பது பொருந்தாது. எப்போதும் எழுதலாம். தேவை தான் முக்கியம். இன்று கவிதை, சிறுகதை என்பன சிறுவர் சுடும் மணற்சோறு போலாகி விட்டது. அவற்றிற் பிழை கண்டுபிடிப்பது மணற்

சோற்றிற் கல்லாய்வது போல இருக்கிறது. அவர்களுடைய கவிக்கும் சிறுகதைக்கும் மதிப்பளிப்பதே பிறை.

30. உங்களது முதற் புத்தகம் எழுதப்பட்ட பின்னணி?

1992 ஆம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் 20ஆம் திகதி அளவொட்டியை விட்டு இடம்பெயர்ந்து 1995 ஜப்பசி வரையும் நல்லூர், ஊரேழு, உடுவில் எனும் பல இடங்களில் தங்கியபோதும் அதன் மேல் வன்னியில் கனகராயன் குளத்தில் தங்கியபோதும் எனக்கு வாசிப்பதற்கு நிறையப் புத்தகங்கள் கிடைத்தன. நேரமும் தாராளமாக இருந்தது. இடையிடையே பாடக்கவனவும் ஐயம் அறக்கவனவும் ஆசிரியர், மாணவர் அடிக்கடி வந்ததால் மனநிம்மதியும் இருந்தது. அக்காலத்தில் எழுது பாடசாலை ஆசிரியர்கள் இலக்கண அறிவில் மிகமிகப் பின்தங்கியுள்ளார்கள் என்பதையும் அக்குறையைப் போக்க என்னால் முடிந்ததைச் செய்ய வேண்டும் என்னும் எண்ணமும் வலுப் பெறுதல் ஆயிற்று. அளவொட்டிக்கு வந்தபோது நான் வைத்திருந்த புத்தகம் எல்லாம் களவாட்டப்பட்டிருந்ததைக் கண்டேன். புத்தகம் எழுதுவதனால் அதற்குரிய புத்தகங்கள் தேவையென உணர்ந்தேன்.

எனது தேவையை அருணோதயக் கல்லூரி அதிபர் மகேந்திரராசாவிடம் கூறினேன். அவர் மூலம் தேவையான புத்தகங்கள் கிடைத்ததால் எழுத்து வேலையை ஆரம்பித்தேன். அப்போது வேலை ஏதும் இல்லாததால் அப்புத்தகங்களை ஓராண்டு ஆராய்ந்து 1998இல் புத்தகம் எழுத ஆரம்பித்து 2000இல் புத்தக எழுத்து வேலையையும் அச்சுப்பதிப்பு வேலையையும் முடித்து வெளியீட்டு வையவரும் முடிக்கப்பட்டது.

31. தமிழிற் தோன்றிய முதற் கலைக்களஞ்சியமான அபிதான கோசத்தைப் பற்றி உங்கள் கருத்து?

முத்துத்தம்பியிள்ளை தொகுத்த அபிதான கோசம் எனது முதலாவது புத்தகத்தில் தமிழில் வழங்கும் பிற நாட்டு மொழிகள் பற்றி அறிவதற்கு மட்டும் சில நாள் பயன்படுத்தப்பட்டது. அதையுற்றி அப்பிராயம் கூறுவதற்கு எனக்குத் தகுதி பெறக்கூடிய வகையில் அதை நான் பயன்படுத்தவில்லை என்பதே எனது முடிவு. அபிதான கோசம், அபிதான சிந்தாமணி, என்பவற்றை நாம் பயன்படுத்த சந்தர்ப்பம்

கதைகள் அப்படி யென்றால் தெரிவு செய்யப்பட்டு செய்யுள்களிலும் பல இலக்கியத் தரமில்லாதவை. தமிழ் மொழியை அதைப் படிக்கும் மாணவர்கள் மூலம் சிதைக்க-அழிக்க விரும்புகிறார்களோ என்ற எண்ணம் என் மனதில் உதிப்பதுண்டு தமிழ் மொழி வளமானது அதிலுள்ள இலக்கியச் செல்வம் தங்கச் சுரங்கம். ஆனால் நிலக்கரியே மாணவர் முன் படைக்கப்படுகிறது.

வரவில்லை. அவற்றை இப்போது யாராவது பாவிக்கிறார்களா என்பதைப் பற்றி சொல்ல முடியவில்லை.

32. இப்போதைய தமிழ்ப் பாடநூல்கள், அவற்றில் இடம்பெறும் விடயங்கள் பற்றி உங்களது கருத்து யாது?

இப்போது தமிழ்ப் பாடநூல்களைத் தொகுப்போர், அச்சிடுவோர், அவற்றை இலவசமாகக் கொடுத்துவருவோர் அனைவரும் தமிழ் வளர்ச்சியில் எதிர்முகமாகவே வேலை செய்கிறார்களோ என எண்ணத் தோன்றுகிறது. இலக்கண வளஞ்சான்ற தமிழ் மொழிக் கல்வியில் வெளிவரும் நூல்கள் பல இலக்கணத்தைப் பற்றிக் கணித்தே எழுதப்படுகின்றன. மாணவர் தாய் தமிழை எழுத வேண்டும் கற்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் பாடநூற்பயை யாரிடம் இருப்பதில்லை.

சில பாடப்படித்தவர்களில் வெளிவருஞ் சிறுகதைகள்

எழுத்துத் தமிழில் காணமுடியாதவை. பேச்சுத் தமிழிலுங் கேட்டறிய முடியாதவை. இவற்றைப் படிக்கும் மாணவர்களைத் தாய் தமிழ்ப்படிக்கம் மீட்டெடுக்கவே முடியாது.

கதைகள் அப்படியென்றால் தெரிவு செய்யப்பட்டுச் செய்யுள் களிலும் பல இலக்கியத் தரமில்லாதவை தமிழ்மொழியை அதைப் பாடிக்கும் மாணவர்கள் மூலம் சிதைக்க - அழிக்க விரும்புகிறார்களோ என்ற எண்ணம் என் மனதில் உதிப்பதுண்டு. தமிழ்மொழி வளமானது அதிலுள்ள இலக்கியச் செல்வம் தங்கச் சூரங்கம். ஆனால் நிலக்கரியே மாணவர்முன் படைக்கப்படுகிறது. தமிழ் மாணவர்களை இப்போதுள்ள பாடநூல்கள் திருத்தாதது மட்டுமல்லாமல் பழுதாக்கியும் விடும்.

33. தொல்காப்பியத்தைப் பாடப்புத்தகங்களிலே சேர்க்க வேண்டும் என்று கூறியிருக்கிறீர்கள்.

தொல்காப்பியத்தை பாடநூலிற் சேர்க்க வேண்டும் மென்பது எனது ஆசை. தொல்காப்பியத்தை இன்றுள்ள நிலையில் மாணவர்களுக்குப் படிப்பிப்பது சிரமம். பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த் துறையில் சிறப்புப் பயிற்சிக்கு A/L பரீட்சை மூலம் தெரிவு செய்து அவர்களுக்கு இரண்டு வருடப் பயிற்சி கொடுத்து அதன் மேல் பல்கலைக் கழகப் படிப்பிற் சேர்க்க வேண்டுமென்பதே எனது அவா. தொல்காப்பியச் சூத்திரங்களை மாணவர் எட்டாம் வகுப்பிலிருந்து பாடமாக்குவது நல்லது. ஒரு நாளைக்கு ஒரு சூத்திரம் என்ற வகையில் மனனஞ் செய்விக்கலாம். ஒவ்வொரு சூத்திரத்துக்கும் மாணவர் சுருக்கமான பொருளுணரும் வகையில் ஆசிரியர் விளக்கங் கொடுக்கலாம். எழுத்ததி காரத்திலுள்ள சூத்திரங்கள் 483. சொல்லதிகாரத்திலுள்ள சூத்திரம் 463. பாடசாலைப் படிப்போடு இருவருடத்தில் இவற்றை மனனஞ் செய்து விட்டால் பின்னர் பொருளறிவது இலகு. பொருளதிகாரத்தில் வருஞ் சூத்திரங்கள் 664 ஐயும் பல்கலைக்கழகத்திற் படிக்கலாம். இவ்வாறு திருக்குறளும் மனனஞ் செய்து பொருளுணர்ந்துவிட்டால் தமிழ் தெரிந்தவன் தமிழறிஞன் என்பதில் அவன் அடியெடுத்து வைத்து விட்டான் என்பது நிச்சயம். நாளை அவனே தமிழ் தெரிந்தவன் அறிஞன் என்ற பாராட்டுக்கும் உரியவன்.

34. ஒருவரைத் தமிழ் தெரிந்தவர் என்று எப்போது சொல்லலாம்? தமிழ் அறிஞர் என்று எப்போது சொல்லலாம்?

தமிழைப் பிழையாற எழுதவும் பேசவும் தெரிந்தவரைத் தமிழ் தெரிந்தவர் எனலாம். இவ்வகையில் சிறுகதை நாவல்களில் பிழையான தமிழைக் கையாள்பவரும் அது பிழையான தெனத் தெரிந்தவராயிருப்பின் அவரையும் தயக்கத்தோடு தமிழ் தெரிந்தவர் என்போம்.

தமிழ் அறிஞர் என்றால் தரமான எழுத்தாளர், ஆக்க இலக்கியகாரர் இலக்கணப் பிழைகளை உணரக்கூடியவர் ஆய இவர்களையே தமிழறிஞர் எனலாம். தமிழறிஞரென்று தமிழின் பல் துறைகளிலும் வல்லவராயிருப்பவரைக் கூறும் அதேவேளை ஒரு துறையில் நுணிக் கொம்பர் வரையும் போனவர்களைப் புகு கொள்ளலாம். செய்யுள் செய்வதில் திறமை பெற்றிருப்பவர் போல இலக்கணத்தில் வல்ல தொல்காப்பியரும் தமிழறிஞரென்பதை மறுக்க முடியாது. காவியம் படைத்த கம்பன் தமிழறிஞன். அறம் பொருள், இன்பம் போதித்த வள்ளுவரும் தமிழறிஞரென்பதை மறுப்பாருண்டோ? அறம் போதித்த ஓளவை தமிழறிஞர். புறப்பொருள் போதித்த புறநானூற்றுப் புலவர்கள், அகப்பொருள் போதித்த, கலித்துறை, அகநானூறு, குறுந்தொகை முதலிய நூல்களிற்பாடல் தந்தோரும் அறிஞர்களே. பாட்டுப்பாடுபவர் மட்டுமல்ல தமிழை இலாவகமாகக் கையாள்பவர்களையும் அறிஞர் எனலாம். புலவர்கள் எல்லாம் தமிழறிஞர்களே சங்கப் புலவர்களைச் சங்கச் சான்றோர்களெனவே தமிழ்தெரிந்தோரும் தமிழறிஞர்களும் வழங்குவர். இயற்றமிழில் மட்டுமல்ல இசை நாடக நணுக்கமெல்லாம் உணர்ந்தவர்களுந் தமிழறிஞர்களே. இயற்றமிழியாது இசை நாடகத்தில் முன்னேற முடியாது.

35. திருக்குறளைப் போல ஒரு இலக்கிய நூல் இந்தக் காலத்தில் தோன்ற இயலுமா என்றும் இந்தக் காலத்தில் மட்டுமல்ல எந்த மொழியிலும் அப்படி ஒரு நூல் தோன்ற வாய்ப்பே இல்லை என்றும் நீங்கள் கூறியிருக்கின்றீர்கள்.

திருக்குறளில் இல்லாத பொருளே இல்லை என்பதால் ஆயிரம் புத்தகங்களைப் படிப்பதிலும் அது ஒன்றைப் படிப்பது

தமிழ் அறிஞர் என்றால் தரமான எழுத்தாளர், ஆக்க இலக்கியகாரர் இலக்கணப் பிழைகளை உணரக்கூடியவர் ஆய இவர்களுையே தமிழறிஞர் எனலாம். தமிழறிஞரென்று தமிழின் பல்திறைகளிலும் வல்லவராயிருப்பவரைக் கூறும் அதேவேளை ஒரு துறையில் நுணிக்கொம்பர் வரையும் போனவர்களுையுங் கொள்ளலாம். இயற்றமிழில் மட்டு மல்ல இசை நாடக நுணுக்கமெல்லாம் உணர்ந்தவர்களுந் தமிழறிஞர்களே. இயற்றமிழறியாது இசை நாடகத்தில் முன்னேற முடியாது.

நல்லது. திருக்குறளே யைப் பிஞக்கு அடுத்தபடியாகப் பல் மொழிகளிலும் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட தென்பர். அத்தகைய பெருமைவாய்ந்த நால் தமிழ்மொழியில் தோன்றியதே தமிழருக்குப் பெருமை சேர்ப்பதாகும். உபநிடதம், பகவத்கீதை, திருக்குறள் போன்ற அரும்பெரும் நால் கள் பாரதநாட்டிலே தான் தோன்றமுடியும் என்பதை மேலை நாட்டறிஞர்கள் கூட வற்புறுத்தியுள்ளார்கள் அறிவு மட்டுமல்ல பத்தி விளைவதற்கும் ஏற்ற இடம் பாரத தேசமே.

36. திருக்குறளுக்குப் பலர் உரை எழுதியுள்ளபோதும் பரிமேலழகரது உரையையே சிறந்ததாகச் சொல்லுவர். திருவள்ளுவர் கடவுள் வாழ்த்திலே எந்த மதத்திற்குரிய கடவுளையுஞ் சுட்டவில்லை. திருக்

குறள் மதபேதம் அற்ற நால் எனினும் கடவுள் வாழ்த்திலே சத்துவம் முதலான மூன்று குணங்களையும் கூற விழைந்த திருவள்ளுவர் அவற்றிற்குரிய கடவுள்களை வாழ்த்துதல் முறைமை என்று கூறி இந்து மதத்திற்குரிய கடவுளை, கடவுள் களைக் குறிப்பிடுவதாக; பொருள் கொள்கின்றார் பரிமேலழகர்.

திருக்குறளுக்கு பழைய காலத்திலேயே பத்துப்பேர் உரை எழுதியுள்ளதாகக் குறிப்புகள் உண்டு. "பாலெல்லாம் நல்லாவின் பாலாமோ" என்னும் பாடல் பரிமேலழகர் உரையே சிறந்தது எனப் பேசுகிறது. சிலர் நூலின் சிறப்பாலே தான் அவ்வரை மகிமை பெற்றது என்பர். அதில் ஓர் அளவு

பரிமேலழகர் உரையில்
பிழைகள் இருப்பதை
எடுத்துக்காட்டிய
அறிஞர்கள் இருந்தாலும்
அவ்வரைதான்
திருக் குறள் என்ற மகா
புண்ணிய தலத்தை
மற்றையோர் தரிசிக்க
வைத்தது என்பதில்
உண்மையுண்டு.
குறளுக்குப் பொருள்
கூறுவதோடு
நின்றுவிடாமல் அவர் தந்த
இலக்கணக்
குறிப்புக்களும்
விரிவுரையில் உள்ள
விளக்கமும் அபாரம்.

உண்மையுமிருக்கலாம் ஆனால்
நூலின் பெருமையால் மற்றையோர்
உரைகள் சிறக்கவில்லையேயரிமேல
ழகர் உரையில் பிழைகள் இருப்
பதை எடுத்துக்காட்டிய அறிஞர்
கள் இருந்தாலும் அவ்வரைதான்
திருக்குறள் என்ற மகா புண்
ணிய தலத்தை மற்றையோர்
தரிசிக்க வைத்தது என்பதில்
உண்மையுண்டு. குறளுக்குப் பொருள்
கூறுவதோடு நின்று விடாமல் அவர்
தந்த இலக்கணக் குறிப்புக்களும்
விரிவுரையில் உள்ள விளக்கமும்
அபாரம்.

மூன்று குணங்கள் சாத்
வீகம், இராசதம், தாமசம் என்பன
முறையேபடைத்தல், காத்தல், அழித்
தல்களை விளக்குவன. இவற்றிற்
குரிய கடவுளர் பிரம்மா, விஷ்ணு,
உருத்திரன். திருக்குறள் எந்
தக் கடவுளை வழிபட்டவர் இயற்
றியது என்பதை பிறர் அறியு
மாறு குறிப்பேதும் இல்லாமையால்
அது சாதிமதம் மட்டுமல்லாமல்
மொழிப்பேதமும் அற்ற
நூலொன்று. அதாவது உலகப்
பொது நூல் என்று கொள்வதே
வள்ளுவருக்கு நாம் செய்யும் சிறப்பு.
இனம், மதம், மொழி பேதம் அற்ற

நூல் திருக்குறள். திருக்குறளைப் பலர் பதிப்பித்திருக்
கிறார்கள். ஒவ்வொரு விஷேடம் ஒவ்வொன்றிலுமிருக்கலாம்.

37. திருக்குறளைப் படிப்பதன் ஊடாகத் தமிழ் இலக்கணத்
தைப் படிக்கலாம் என்று ஆசிரியர் உமாமகேசுவரம்பிள்ளை
அவர்கள் குறிப்பிடுவார். திருக்குறளிலே தமிழ் இலக்கணம்
விரவிக்கிடக்கிறது என்பார்.

திருக்குறளைப் படிப்பதன் மூலம் தமிழ் இலக்கணத்தைப் படிக்கலாம் என்ற கருத்து திருக்குறள் முற்றமுற்றத் தமிழ் இலக்கணத்தைப் பின்பற்றியே இயற்றப்பட்டது என்பதையும் வெளிப்படுத்தும் கூற்றாகும். பரிமேலழகர் உரை திருக்குறளில் புதைந்து கிடக்கும் இலக்கணச் சிறப்புக்களை எடுத்துக்காட்டுவது கொண்டும் சிலர் இப்படிச் கூறியிருக்கலாம். சுவாமிநாத தேசிகர் என்பவர் இலக்கணக் கொத்து என்ற நூலை இயற்றியவர். அவர் அந்நூலில்,

பலகாற் பயின்றுந் தெரியுவுளவேல்
தொல்காப் பியர்திரு வள்ளுவர் கோவையார்
மூன்றினும் முழங்கும் ஆண்டினும் இலையேல்
வடமொழி வெளிபற வழங்கு மென்ப

- என்று கூறியதும் கவனிக்கத்தக்கது.

தமிழ் இலக்கணத்தை முழுவதும் தழுவி எழுதப்பட்ட நூல்கள் திருக்குறள் மட்டுமல்ல. சங்க இலக்கிய நூல்களாகிய எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டும் அவ்விதமே. சங்கமருவிய கால நூல்களாகிய பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களும் தமிழ் இலக்கணத்தைப் புறக்கணிக்காமல் இயற்றப்பட்டவையே. பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் ஒன்றே திருக்குறளுமாம். அது முப்பால் நூல் என்று வழங்கப்படுவது.

38. திருவள்ளுவர் காலத்தில் நிறையப் பெண் புலவர்கள் இருந்தார்கள். பெண்கள் படித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் பரிமேலழகர் காலத்தில் பெண்கள் அவ்வளவாகப் படிக்கவில்லை. பரிமேலழகரது திருக்குறளுக்கான உரை விசேடமாக இருப்பினும் 'புதல்வரைப் பெறுதல்' என்ற அதிகாரத்திலே பெண்ணியல்பால் தானாக அறியாமையின் கேட்டதாய் என்று விளக்கம் தருவதும் மக்கள் என்னும் பெயர் பெண் ஒழித்து நின்றது என உரைப்பதும் திருவள்ளுவரது கருத்துக்கே முரணானதாய் இருக்கிறது.

சங்ககாலத்தில் பெண்கள் கல்விகற்றவர்களென்பது பெண்பாற் புலவர்களால் வெளிச்சத்துக்கு கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. திருவள்ளுவர் பெண் கல்வியைப் பற்றித் தனித்துக்

பண்டிதர் நாகலிங்கம் அவர்களின் நினைவாக...

சுறாதபோதும் "கண்ணுடையதென்போர் கற்றோர் - முகத்திரண்டு புண்ணுடையர் கல்லாதவர்" என்று சுறுவதால் மக்கள் எல்லோரும் கற்கவேண்டுமென்பது அவர் கொள்கையெனத் துணியலாம். பரி-மேலழகர் பெண் கல்விக்கு எதிரானவையென்பதை பலவிடங் களில் அவருரை மூலம் அறியலாம்.

**39. அறவாழி அந்தணன் தாள் சேர்ந்தார்க் கல்லால்
பிறவாழி நீந்தல் அரிது - என்ற திருக்குறளிலும்
உரனென்னுந் தோட்டியான் ஓரைந்துங் காப்பான்
வரனென்னும் வைப்பிற்கோர் வித்து - என்ற இடத்தும் வருகின்ற
ஏகதேச உருவாக்கத்தை விளங்க விரும்புகிறேன்?**

பிறவியைக் கவலாக உருவகித்த ஆசிரியர் அதைக் கடப்பதற்குரிய சாதனத்தை தோணி அல்லது கப்பல் என்று சுறியிருக்க வேண்டும். அதைத் தாள் என்று சுறியதால் உருவகம் ஒரு இடத்தில் வந்தற்கேற்ப மற்ற இடத்திலும் வராத தால் உருவகம் நிறைவு பெறாமல் ஒரு வழியில் மட்டுமே பயன்படுத்தப்பட்டது. அதனால் ஏகதேச உருவகம். ஏக தேசம் = ஒரு வழி அல்லது ஒரிடம். அறவாழி அந்தணன் தாள் புணை என்று சுறப்பட்டால் அது நிறைவான உருவகம் ஆகும்.

உரனென்பதைத் தோட்டி என்று உருவகித்தவர் ஓரைந்து என்பதைத் தோட்டியால் அடக்கப்படும் யானை என்று குறிப்பிடாமையால் அதுவும் ஏகதேச உருவகமாயிற்று.

**40. திருக்குறளிலே "ஆதிபகவன் முதற்றே யுலகு" என்பதில்
வரும் ஏகாரம் தேற்றத்தின் கண் வந்தது என்று பரி
மேலழகர் உரைக்குறிப்புக் கூறுகின்றது.**

ஆதிபகவன் முதற்றேயுலகு என்பதில் உலகுக்கு முதல் வன் ஆதிபகவன் என்பதை வற்புறுத்துவதால் அந்த ஏகாரம் தேற்றப் பொருளில் வந்ததென்பது பொருத்தமானதே. தேற்றம் - தெளிவு.

ஏகாரம் ஒரு இடைச்சொல். சொல் நால் வகைப்படும். அவை பெயர்ச்சொல், வினைச்சொல், இடைச்சொல், உரிச்சொல்

ஏகாரம் இந்நாள் வழக்கில் வேறு பொருள்களையுந் தருகிறது. நானே கொன்றேன் என்ற வழி நான் கொன்றிலேன் என ஏகாரம் எதிர்ப்பதைப் பொருளையுந் தருகிறது. ஏள பேதை என்னும் போது ஏகாரம் இகழ்ச்சிப் பொருளையுந் தருகிறது. இவற்றைப் புதியன புகுதலாகச் சேர்க்கலாம். அவனே கள்வன் என்பதில் ஏகாரம் சந்தர்ப்பத்தைப் பொறுத்து பிரிநிலையிலும்வரும். வினாவிலும்வரும். தேற்றத்திலும் வரும்.

உருபுகள், உவமை உருபுகள், சுட்டுப் பொருள் தரும் அ, இ, உ என்பன, வினாப்பொருள் தரும் ஏ, யா, ஆ, ஓ, ஏ என்பனவும் வினைச்சொல்லைப் பகுக்கும் போது வரும்.

என்பன. பல்வேறுபட்ட பொருள் களுக்கும் பெயராய் வருவன பெயர்ச்சொல். பெயர்ச் சொற்களே வேற்றுமை உருபேற்பன. அவை உயர்திணைக்குரியன அறிணைக்குரியன வாதலோடு இருதிணைக்குரிய வாயும் ஐம்பால் அதாவது ஆண், பெண், பலர், ஒன்று, பல என்பவற்றுக்குரியவாயும் வரும்.

வினைச்சொல் வேற்றுமை கொள்ளாது காலந்தோன்ற வரும். வினைச்சொல் உருபேற்குமாயின் அது வினையாலணையும் பெயர் எனப்படும். அடித்தான் என்ற வினைச் சொல் அடித்தானைக்கொன்றான் என வரும் போது அது வினையாலணையும் பெயராகி விடுகிறது. வேற்றுமை உருபேற்றல் பெயரின் இலக்கணம் போலக் காலங்காட்டுதல் வினையின் இலக்கணம்.

இடைச்சொல் பெயர் வினைகளோடு சேராவிட்டால் பொருள் தரமாட்டாதுபோல, புரைய என்பது முதலாகப் பலவகைப்படும் வேற்றுமை

விகுதி, இடைநிலை, சாரியை, சந்தி, விகாரம் என்பனவும் பல்வேறுவகையாக வரும். ஓ, உம், மற்று என்பனவும் இன்னும் பல்வேறு வகையாக வந்து பெயர், வினைகளைச் சார்ந்துவருஞ் சொற்களெல்லாம் இடைச் சொற்களே. வந்தான் என்பதைப் பிரித்தால் வா என்பது பகுதி. ஆன் விகுதி, த் இடைநிலை, த் - ந் ஆனது விகாரம். இவற்றின் பகுதியாகிய வா என்பது தவிர மற்றைய அனைத்தும் இடைச்சொற்களே.

உரிச்சொல் இசை, குறிப்பு, பண்பு என்னும் மூன்றினிட மா-கவுந் தோன்றிப் பெயரையும் வினையையுஞ் சார்ந்து வருவது. இடைச்சொல் தனக்கெனப் பொருள் இல்லாதிருப்ப உரிச்சொல் தனக்கெனப் பொருளுடையது. அதுவும் பெயரோடாயினும் வினையோடாயினுஞ் சேர்ந்தே பொருள் புலப்பட நிற்கும். ஏகார விடைச்சொல், ஓகாரவிடைச்சொல், மன், தில், கொள், உம், என, என்று, மற்று, எற்று, மற்றையது, மற்ற, தஞ்சம், அந்தில், கொன், இல், இன், ஆர், குரை, மா, மியா, சிகமோ, மதி, சிகும், சின், அம்ம, ஆங்க என்பன முதலியவெல்லாம் இடைச்சொற்களே. (எனது செந்தமிழ் இலக்கணவிளக்கம் முதற்புத்தகத்தில் இடைச்சொல் என்ற பகுதியில் இது தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.)

41. அகரமுதல எழுத்தெல்லாம் ஆதிபகவன் முதற்றெயுலகு என்ற குறளில் வரும் ஏகாரம் (முதல் - ஏ) தேற்றத்தின் கண் வந்தது. அங்கனமே அறன் எனப்பட்டதே இல்வாழ்க்கை அஃதும் பிறன் பழிப்பதில்லாயின் நன்று என்ற குறளில் வரும் ஏகாரம் (பட்டது - ஏ) பிரிநிலைக்கண் வந்தது. இவ்ஏகாரம் - வேறுபடுத்தி, பிரித்து அறியப் பயன்பட்டது. முன்னைய குறளில் ஏகாரம் இறைவன் தான் முதல் என்பதைத் தெளிவுபடுத்தியது. பின்னையதில் அறன் எனப்பட்டதே என்பதில் வரும் ஏகாரத்தின் மூலம் துறவறம் பிரிக்கப்பட்டதா?

ஆதிபகவன் முதற்கே உலகு என்பது ஆதிபகவனுடைய முதன்மையைத் தெளிவுபடுத்துவதால் அது தேற்றேகாரமாயிற்று. அறன் எனப்பட்டதே எனவரும் ஏகாரம் மற்றைய அறங்களில் இருந்தும் இல்வாழ்க்கையைப் பிரித்து அதன் இயல்பு கூறுவதால் அது பிரிநிலையேகாரமாயிற்று.

குறிப்பாக இத்தரையில் சான்று ஆகியவற்றையெல்லாம் இவ்வழியில் பிழைப்பு
 சிவந்தவன் அந்தந்தே நேரடியாயிற்று - ஆரம்பிப்பட்டு நேரடியாயிற்று
 மந்திரம் சான்றுகளின்மேல் சிவந்தவன் பிழைப்பு ஆகியவற்றையெல்லாம்
 சான்றுகளையெல்லாம் பிழைப்பினால் சான்றுகளையெல்லாம் சான்றுகளையெல்லாம்
 சான்றுகளையெல்லாம் சான்றுகளையெல்லாம் சான்றுகளையெல்லாம் சான்றுகளையெல்லாம்
 சான்றுகளையெல்லாம் சான்றுகளையெல்லாம் சான்றுகளையெல்லாம் சான்றுகளையெல்லாம்
 சான்றுகளையெல்லாம் சான்றுகளையெல்லாம் சான்றுகளையெல்லாம் சான்றுகளையெல்லாம்
 சான்றுகளையெல்லாம் சான்றுகளையெல்லாம் சான்றுகளையெல்லாம் சான்றுகளையெல்லாம்
 சான்றுகளையெல்லாம் சான்றுகளையெல்லாம் சான்றுகளையெல்லாம் சான்றுகளையெல்லாம்
 சான்றுகளையெல்லாம் சான்றுகளையெல்லாம் சான்றுகளையெல்லாம் சான்றுகளையெல்லாம்

அவனே கள்வன் என்பது தேற்றேகாரமாய் வரும்போது வேறொருமிலர் அவன் தான் கள்வன் என்பதையுணர்ந்தும் அவனே கள்வன் என்பது வினாவாக வரும் அது யார் கள்வன் என்பது அறிய விரும்பிய ஒருவன் கேட்பதாக வரும். அது வினாப் பொருள். ஒரு சாட்டத்தாருள் ஒருவரைப் பிரித்தெடுத்தாக் கூறு மிடத்து அது பிரிநிலை ஏகாரமாகும். பொருள் புலப்படுமாற்றிந்து அது எந்த ஏகாரமெனத் துணியாய்ப்படும்.

ஏகாரந்தரும் பொருள் களைத் தெரிவிக்குஞ் சூத்திரம்,

பிரிநிலை வினா வெண் ஈற்றசை தேற்றம்
 இசை நிறை யெனவா நேகாரம் மே

என்பது ஏகார இடைச் சொல் பற்றிய சூத்திரம். ஏகாரந் தரும் பொருள்கள் பிரிநிலை, வினா, எண், ஈற்றசை, தேற்றம், இசைநிறை என ஆறாகுமென்பது இதன் கருத்து.

தமிழ்ச் சொற்கள் பிறமொழிச் சொற்களுக்குப் பதிலாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட வேண்டும். இதற்கு ஒரு வித்துவசபை அவசியம். தமிழ்மொழிப் பற்றாளர் மட்டுங் கொண்டதாக இச் சபை அமைய வேண்டும். கலைச் சொற்களுக்கு மட்டுமல்ல தமிழிற் பயன்படுத்தும் வேற்று மொழிகளுக்கும் ஒரு வித்துவ சபையின் அங்கீகாரம் வேண்டும். அவர்கள் தொல்காப்பியர், பவணந்தியார் போன்ற அறிஞர்களாயிராவிட்டாலும் தமிழ்மொழி ஆக்கத்தில் கருத்துக்களை உள்வாங்கியோராகவாவது இருக்கவேண்டும்.

பண்டிதர் நாகலிங்கம் அவர்களின் நினைவாக...

எண் என்பதற்கு உதாரணம் சேரனே , சோழனே, பாண்டியனே எனத் தமிழ்நாட்டரசர் மூவர் என்பதில் எண்ணுதற் பொருளில் ஏகாரம் வந்தது.

இயம்புவன் எழுத்தே என்பதில் ஏகாரம் எப்பொருழுந்தராமல் அசைத்து நிற்பதால் அசைநிலையாயிற்று. "ஏ யேயி வளொருத்தி போடியோ என்றார்" (சீகைசிந்தாமணி). இந்த ஏகாரம் எப்பொருளுந் தராமல் செய்யுள் ஓசையை நிறைத்து நிற்பதால் இசைநிறையாயிற்று.

ஏகாரம் இந்நாள் வழக்கில் வேறு பொருள்களையுந் தருகிறது. நானே கொன்றேன் என்ற வழி நான் கொன்றிலேன் என ஏகாரம் எதிர் மறைப் பொருளையுந் தருகிறது. ஏள பேதை என்னும் போது ஏகாரம் இகழ்ச்சிப் பொருளையுந் தருகிறது. இவற்றைப் புதியன புகுதலாகச் சேர்க்கலாம் அவனே கள்வன் என்பதில் ஏகாரம் சந்தர்ப்பத்தைப்பொறுத்து பிரி நிலையிலும் வரும். வினாவிலும் வரும். தேற்றத்திலும் வரும்.

42. இன்றைய கவிதைகள் சங்கப்பாடல்களின் கருத்தமைதி, சொல்லமைதியைக் கொண்டிருப்பதில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது.

சங்கப்பாடல் இயற்கையை சிறப்பாகப் பாடும் பரிபாட்டுக் காட்டுவன. உள்ளுறை இறைச்சிப் பொருள்கள் அகத்துறைப் பாடல்களில் அதிகம். அப்பாடல்களில் உவமையணி முக்கிய இடம்பெறும். சொற்கள் சிறியவை. வேற்றுமை உருபுகள் பெரும்பாலும் வருவதில்லை.

இன்றைய கவிதைகள் பற்றிக் கூறுவதானால் அவை செய்யுள் என்ற சொற்கு அருகதையற்றவை எனலாம். இன்றும் சிலர் மரபுக்கவி பாடுபவர்கள் எம் மத்தியிலிருந்தும் கவிகளின் ஓசை நாட்பத்தை அவர்கள் கூடப் பெரிதாகக் கவனிப்பதாகத் தெரியவில்லை. அளபெடைகளைப் பயன்படுத்தி ஓசையைத் தெளிவாக்கும் கவிஞர்கள் எவரையும் இன்று காணமுடியவில்லை. அகவலுக்கு சங்கப்பாட்டுக்

களாகிய அகநானூறு, புறநானூறு, நற்றிணை, குறுங் தொகை முதலிய நூல்களிலேயே எந்தப் பிற்கால நூலும் அமையவில்லை. இன்றைய கவிதைகளிலும் சிலரின் கவிதைகள் சிறந்து விளங்குகின்றன. பண்டிதர் சச்சிதானந்தன் கவிதைகள் சிறப்பாக உள்ளன. சிலர் வசனநடையில் எழுதி விட்டு கவிதை என்கிறார்கள். கண்ணதாசன் கவிதைகளிலும் சிறந்தன பலவுண்டு. சங்கப் பாடல்களுக்கு இணையாகப் பிற்காலத்தில் எவரும் கவி அமைக்கவில்லை என்பது மெய். சங்கப் புலவர்களில் கபிலர், பரணர், நக்கீரர் என்போரது செய்யுள்கள் பெரிதும் பாராட்டப்பட்டன.

43. தமிழில் வந்து வழங்கும் வடமொழிச் சொற்கள் பற்றி உங்கள் கருத்து யாது?

தமிழில் வந்து வழங்கும் வடமொழி மட்டுமல்ல பிற மொழிகள் பற்றியும் கவலை கொள்ளத் தேவையில்லை. ஆனால் அவை தமிழ் மொழியோடு ஒத்துப்போகத்தக்க மாற்றம் பெறவேண்டும்.

- அ. மொழிக்கு முதலாகும் தமிழ்மொழிக்குகளில் அம்மொழி ஆரம்பிக்கப்பட்ட வேண்டும்.
- ஆ. இறுதியில் வரும் எழுத்துக்களில் ஒன்றே இறுதியில் வரவேண்டும்.
- இ. இடையில் மயங்காத எழுத்தினை மயங்கவைக்கக் கூடாது. எழுத்து மயங்கக் கூடாது. உ - ம் பக்தி என்பதில் ககரம் தகரத்தோடு மயங்காது. ஆதலால் பக்தி எனவே எழுதப்பட வேண்டும்.

வடமொழிச் சொற்கள் மட்டுமல்லாமல் பிறமொழிச் சொற்கள் தமிழ்ச் சொற்கள் இருக்கும் போதோ தமிழ்ச் சொற்களால் புதுவதாக ஆக்கக்கூடிய நிலையிருக்கும்போதோ தமிழிற் புதுத்தக்கூடாது. தமிழ்ச் சொற்கள் பிறமொழிச் சொற்களுக்குப் பதிலாகக் கண்டு பிடிக்கப்பட வேண்டும். இதற்கு ஒரு வித்துவ சபை அவசியம். தமிழ்மொழிப் பற்றாளர் மட்டுங் கொண்டதாக இச்சபை அமைய வேண்டும். கலைச் சொல் அகராதி எல்லாருக்கும் கிடைப்பதில்லை. கலைச் சொற்களுக்கு மட்டுமல்ல தமிழிற் பயன்படுத்தும் வேற்று

மொழிகளுக்கும் ஒரு வித்தவை சபையின் அங்கீகாரம் வேண்டும். அவர்கள் தொல்காப்பியர், பண்ணந்தியார் போன்ற அறிஞர்களாயிராவிட்டாலும் தமிழ்மொழி ஆக்கத்தில் கருத்துக்களை உள்வாங்கியோராகவாவது இருக்க வேண்டும்.

44. தொல்காப்பியர் வடமொழிச் சொற்களைப் பாவிக்கக்கூடாது என்று சொல்கிறார். இந்த இடத்திலே நாவலர் கூடப் பிழை விட்டுள்ளார் என்று நீங்கள் சொல்கிறீர்கள். தனித்தமிழ் என்பது சாத்தியமில்லை அது நீர்த்துப் போனதாய் இருக்கும். சிலப் பதினாறத்திலே சூரியன் என்பதற்கு ஞாயிறு என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பினும் ஞாயிறு உதித்துவிட்டது என்று எவருக்கு சொல்வதில்லை. சூரியன் என்பது வடசொல். அது தமிழ்ச் சொல்லாகி தமிழ்த் தன்மையோடு தமிழில் வழங்கி வருகிறது. ஒருவர் ஆங்கிலத்தில் புலமை பெற வேண்டுமெனில் இலத்தீன் மொழியைப் பயிலவேண்டும் என்பர். அது போலத் தமிழிற் புலமைபெற வேண்டுமெனின் வடமொழியாகிய சம்ஸ்கிருதத்தைப் பயிலவேண்டும். எப்படி இலத்தீன் இல்லாமல் ஆங்கிலம் இல்லையோ அதுபோல வடமொழி இல்லாமல் தமிழ் இல்லை என்ற கருத்தும் சில அறிஞர்களால் முன்வைக்கப்படுகின்றது?

தொல்காப்பியர் வட சொல்லைப் பயன்படுத்தக்கூடாது என்று எங்குஞ் சொல்லவில்லை. வட எழுத்தை அந்த உருவத்திலும் சந்தத்திலும் பயன்படுத்தாது தமிழ் எழுத்துருவத்திலும் சந்தத்திலும் பயன்படுத்தும்படியே கூறினார். நாவலர் கூட வடசொல்லைப் பாவித்ததை எவருங் குறைகூறார். ஹ, ஸ, ஷ, ஜ, முதலிய எழுத்துக்களை கிரந்த லிபியில் பயன்படுத்தியதையே நான் குறிப்பிட்டேன். வட சொற்கள் தமிழில் வருவதற்கு விதி கூறிய தொல்காப்பியர். வடமொழி தமிழில் வரக்கூடாதுதென்று கூறினாரென்றால் அது பெரும்பிழை. வடவெழுத்து வரக்கூடாதென்றே அவர் செய்த சூத்திரக் கருத்து.

இலத்தீன் இல்லாமல் ஆங்கிலம் இல்லையென்பது போல வடமொழியில்லாமல் தமிழ் இல்லையென்பது சரியல்ல. சங்ககாலத்திலேயே ஒரு விழுக்காடு மட்டுமே தமிழில் வட சொற்கலப்பு என்கிறார்கள் ஆய்வாளர்கள். அதற்குமுன்பு வட

திருவாய்மொழி வட செந்தாமரை யவையெனக் கண்டி ரென்ற
 செவ்வாய்வாய் வட செந்தாமரை யவையெனக் கண்டி ரென்ற
 துறையிற் செந்தாமரை யவையெனக் கண்டி ரென்ற
 நாயன் வட செந்தாமரை யவையெனக் கண்டி ரென்ற
 திருவாய்மொழி வட செந்தாமரை யவையெனக் கண்டி ரென்ற
 இவ்வியல்வாய் வட செந்தாமரை யவையெனக் கண்டி ரென்ற
 யின் வட செந்தாமரை யவையெனக் கண்டி ரென்ற
 வட செந்தாமரை யவையெனக் கண்டி ரென்ற

மொழிக் கலப்பே இல்லாதிருந்திருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. தமிழ் தனித்துவமான மொழி அது தனித்தியங்கக்கூடியது. ஆனால் விஞ்ஞான விருத்தியால் விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புகளுக்குத் தமிழிற் சொற்களில்லையென்பது உண்மையே. ஒரு இயந்திரத்தைப் பாகம் பாகமாகப் பிரித்து அவற்றுக்குத் தமிழ்ப்பெயர் தேடமுடியாது. அதனால் ஆங்கிலச் சொற்கள் தமிழிற்புகுந்தன. அது கொண்டு ஆங்கிலமில்லாமல் தமிழ் இயங்காது என்று கூற முடியுமா? சமயக் கருத்துக்களைக் தமிழ்மொழியில் கொண்டு வரும்போது வடமொழியும் இன்றியமையாததாய் விட்டது.

ஆங்கிலத்துக்கு இலத்தீன் போலும் தமிழுக்கு ஆரியம் மிக மிக வேண்டியது என்ற கருத்தை ஏற்றுக் கொள்ளமுடியாது. தமிழ் சங்ககாலத்தில் சில வடசொற்களைப் பெற்றிருந்தாலும் கடைச் சங்ககாலத்துக்கு முற்பட்ட காலத்தில் அது வடமொழிக் கலப்பின்றி இருந்திருக்குமென்பதை ஊகிக்கலாம். பின்னர் வடமொழி கலந்து அதன்மேல் யவனமொழி, எகிப்திய மொழி, அராபியமொழி, போர்த்துக்கீசமொழி, ஒல்லாந்த மொழி என்பனவும் கலந்து விட்டன. ஆங்கிலேயர் கண்டுபிடிக்கும் ஒரு இயந்திரத்தின் உதிரிப்பாகங்களுக்கு தமிழ்ச் சொல் தேடமுடியுமா? ஆங்கிலச் சொல்லையே வளைத்தும் நெளித்தும் குறுக்கியும் நீட்டியும் கூறவேண்டியுள்ளது. இன்றைய நிலையிற் தனித் தமிழென்பது முடியாத காரியமாகிவிட்டது.

45. ஆங்கிலத்தில் அம்மொழியில் வழங்குகின்ற பிறமொழிச் சொற்களை அறிந்து கொள்வதற்கு அகராதிகள் இருக்கின்றன. மேலும் ஆங்கிலத்தில் சொற்களின் மூலத்தை, வேரினை அறிந்துகொள்வதற்குக் கூட அகராதிகள் இருக்கின்றன. இதே போலத் தமிழ்மொழியில் உள்ள சொற்களின் மூலத்தை, தமிழில் வந்து வழங்கும் பிறமொழிச் சொற்களை அறிந்து கொள்ள உதவும் அகராதிகள் பற்றி உங்கள் கருத்து யாது?

விஞ்ஞானம் விரிவடைய அடைய அதற்கேற்ற சொற்களும் கண்டுபிடிக்கப்பட வேண்டும். பொருத்தமான சொற்களைத் தேட வேண்டும். கலைச் சொற்கள் தமிழ் எழுத்துக்களால் மட்டும் ஆகவேண்டும். முதலில் வராத எழுத்துக்கள் முதலில் வரக்கூடாது. இறுதியெழுத்துக்களும் அப்படியே. இடையில் மயங்காத எழுத்துக்களை மயங்கவைக்கக் கூடாது. எந்த மொழியில் இருந்து அக் கலைச்சொல் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறதோ அங்கு அச்சொல்லிருப்பது போன்ற தோற்றம் இங்கு தெரிய வேண்டும். பார்லிமென்ட்- பாரளுமன்றம் ஆயது போல.

தமிழிலும் பிறமொழிச் சொற்கள் எம்மொழியிலிருந்து வந்தனவென்பதை அறிவதற்கு சென்னைத் தமிழ் அகராதியிருக்கிறது. அது பூரணத்துவமுடையதாயிருக்கமுடியாது. பூரணமாகுவதற்கு முயலவேண்டும். விஞ்ஞானம் விரிவடைய அடைய அதற்கேற்ற சொற்களும் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட வேண்டும். பொருத்தமான சொற்களைத் தேட வேண்டும். உ-ம் பார்லிமென்ட்- பாரளுமன்றம் என்பதுபோல. அப்படி முடியாவிட்டால் துச்சொற்களை ஆக்கும் அம்மொழியின் மூலத்தையறிந்து அதற்கேற்ப அமைப்பது நல்லது. அகராதிகளிலும் பார்க்க நிகண்டுகளே தமிழ்ச் சொற்களை அறிவதற்குப் பெரிய உதவியாயிருக்கும்.

46. தாய்மொழிக் கல்வி நடைமுறைக்கு வந்தபோது ஒவ்வொரு பாடத்திற்கும் கலைச் சொல் அகராதிகள் தோன்றின. இலங்கை அரசு கலைச்சொல் அகராதி-

களை வெளியிட்டது. தமிழிற் கலைச்சொல் உருவாக்கம் பற்றி உங்கள் கருத்து யாது?

தமிழில் கலைச்சொல் உருவாக்கம் மிக மிக இன்றியமை யாதது. ஆனால் அதை ஆக்குவோர் தமிழ் மொழிப்பற்றாளராக இருக்க வேண்டும். அல்லது அக்கலைச் சொற்கள் செந்தமிழைக் கொடுத்தமிழாக்கிச் சிதைத்து விடும்.

கலைச்சொற்கள் தமிழ் எழுத்துக்களால் மட்டும் ஆக வேண்டும். முதலில் வராத எழுத்துக்கள் முதலில் வரக்கூடாது. இறுதியெழுத்துக்களும் அப்படியே. இடையில் மயங்காத எழுத் துக்களை மயங்கவைக்கக் கூடாது. எந்த மொழியில் இருந்து அக்கலைச்சொல் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறதோ அங்கு அச்சொல் விருப்பதுபோன்ற தோற்றம் இங்கு தெரிய வேண்டும். பார்லிமென்ட் - பாரளுமன்றம் ஆயது போல.

47. ஆங்கில மொழிச் சொற்கள் தமிழிலே வழங்கப்படுகின்றன. பத் திரிகைகளிலே டிப்ளோமா கற்கைநெறி. எனறே வல்லினம் மிகாமல் எழுதுகின்றனர். அகரமுதல எழுத்தெல்லாம் ஆதிபக வன் என்பதில் ஆதியும் பகவனும் வட சொற்களாதலால் வல் லினம் மிகாமல் உள்ளதா?

எந்த மொழிச் சொற்களானாலும் அவை தமிழில் எழுத வும் தமிழ் ஓசை பிறழாது ஒலிக்கவும்படி அது எப்படியும் தமிழ்ப் புணர்ச்சி விதிகளுக்கு கட்டுப்படவே வேண்டும். இரண்டு மொழி கள் சேரும் போது அச்சேர்க்கை வேற்றுமை, அல்வழி என்ற இரு பாகுபாட்டில் ஒன்றைப் பெறுவது முண்டு. சிலவேளை இரண்டையும் பெறுவதுமுண்டு.

ஆதிபகவன் ஆதியாகிய பகவன் என்று பொருள் கொள் ளும்போது அது அல்வழிச் சந்தி. அது வல்லெழுத்து மிகாமற் புணரும் ஆதியில் உள்ளவனாகிய பகவன் என்று கொண்டால் அது ஆதிப்பகவன் என்றே புணரும். ஏனெனில் அது வேற்றுமைச் சந்தி ஆதலால்.

நலன்புரிச்சங்கம் இது நலன்புரிச்சங்கம் எனப்புணர்வது வேற்றுமைச் சந்தியால். நலன்புரிதலையுடைய சங்கம் என்பது

அதன் பொருள். நலன் புரிகின்ற சங்கம் என்றால் அது அல்வழிச் சந்தி.

ஆதிபகவன் பெயரெச்சத் தொகை. வா மொழி என்பதால் ஆதிபகவன் என வந்தது என்பது தவறு. ஆதிபகவன் என்றால் சொற்களிலுள்ள எழுத்துக்கள் தமிழெழுத்துக்களாக ஒலிவடிவிலும் வரிவடிவிலும் மாற்றஞ் செய்து வழங்கப்பட்டதால் அவை அதன்மேல் எந்தத் தமிழிலக்கணத்துக்கும் ஈடுகொடுத்தே செயற்பட வேண்டும். கடையிலிருந்து வழங்கப்பட்ட அரிசி வீட்டுக்கு வந்து விட்டால் வீட்டாரின் எண்ணத்துக்கு மாறாகச் செயற்படுத்த முடியாது போன்றதே இதுவும்.

டிப்ளோமா ஆகிய கற்கை நெறி என்று கொண்டால் பண்புத் தொகை. அது அல்வழிச் சந்தி டிப்ளோவைச் சேர்ந்த கற்கை நெறி என்றால் அது வேற்றுமைச் சந்தி அது வல்லெழுத்து மிக்கே புணரும். மிகுதலுக்கம் மிகாமைக்கும் எச்சந்தி பென்றறிவது அசியும்.

48. இன்று பத்திரிகைகளின் தலையங்கங்களிற் கூட எழுத்துப் பிழைகள் மலிந்து காணப்படுகின்றன. நல்லூர் கந்தசுவாமி கோவில் மஹோற்சவம், கோப்பாய் பிரதேச செயலகம், அறநெறி கருத்தரங்கு என்று தமிழினை எழுதுகின்றார்கள்.

நல்லூர் கந்தசுவாமி என்பதும் கோப்பாய் பிரதேச சபை என்பதும் வேற்றுமைச் சந்திக்கு மட்டும் உரிமை பெறுவதால் அவை வல்லெழுத்து மிக்கே புணரவேண்டும். ஆங்கிலம் கற்றவர்கள் புணர்ச்சி கருதுவதில்லை. ஏனெனில் அம்மொழியிற் புணர்ச்சியே இல்லை. புணர்ச்சி என்பதொன்று தமிழில் இருப்பது கூடப் பலருக்குத் தெரியாமலும் இருக்கலாம். இதைத் திருத்துவது நல்லது. பிழைகளை அவ்வப்போது எடுத்துச் சொல்வோர்க்குத் துணிவும் வேண்டும். சிலர் அறியாமை காரணமாகப் பிழையைச் சரியென வாதிட்பர்.

49. சி.வை.தாமோதரம் பிள்ளையுங் கூடப் புணர்ச்சியை இறுக்கமாகக் கைக்கொள்ள வில்லை என்று கூறுகிறீர்கள்?

புணர்ச்சி என்பது செய்யுளிலே தான் முதலிற் பயன்படுத்தப்பட்டது. செய்யுள் உறுப்புக்களில் பிரதானமான ஒன்று தளை. தளையைத் தொல்காப்பியர் ஒரு தனி உறுப்பாகக் கூறாதபோதும் தமது செய்யுளில்பத்து இடங்களுக்கு மேல் தளை பற்றிக் கூறி உள்ளார்.

தளை என்பது நின்றசீரின் இறுதிநிலையையும் வருஞ்சீரின் முதலையும் இணைக்கும் ஓர் உறுப்பு. சீர் என்பது சொல்லின் முழுப்பகுதி ஆகவும் வரலாம். அல்லது சொல்லின் ஒரு பகுதியாகவும் வரலாம். சீரகளைக் கட்டுவதுதான் தளை. அது நேரொன்றாசிரியத் தளை, நிரையொன்றாசிரியத் தளை, வெண்சீர் வெண்தளை, இயற்சீர் வெண்தளை, ஒன்றியவஞ்சித்தளை, ஒன்றாத வஞ்சித்தளை, கலித்தளை என ஏழு வகைப்படும். இவற்றைச் சரியாகக் கணிப்பதற்கு செய்யுளில் புணர்ச்சி பேணப்படுவது அவசியம். புணர்ச்சி தமிழ் மொழிக்கு மிக முக்கியமானது. எழுத்துப் பிறப்பிற்கும் புணர்ச்சிக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு.

ஒரு சொல்லின் இறுதி எழுத்தும் ஒரு சொல்லின் முதல் எழுத்தும் முயற்சிப்பிறப்பால் ஒத்திருக்கும்போது அங்கு மாற்றத்தேவையில்லை. அது இயல்பு புணர்ச்சி எனப்படும். ஒத்தப்போகாத இடத்து மாற்றத் தேவைப்படும். அதுவே விகாரப் புணர்ச்சி எனப்படும். தோன்றல், திரிதல், கெடுதல் என்பன விகாரங்கள். அப்படி விகாரப்படுவதோடு சாரியை கொடுப்பதும் உண்டு. நாய்க்குட்டி = நாய்க்குட்டி என வரும். இது நாயின் குட்டி எனவும் வரும். உருபு விரிந்து நாயின்து குட்டி எனவும் வரும். உருபு விரிந்து வருவது வேற்றுமை விரி எனவும் உருபு தொக்கி வருவது வேற்றுமைத் தொகை எனவும் படும். நாய் குட்டி போட்டது என்பதை போட்டது என்பதில் 'நாய்' எழுவாய் ஆக வருவதால் அது அல்வழிச் சந்தி. ஆதலால் அதில் வல்லினம் மிக வில்லை. எல்லாவிடத்தும் வல்லினம் மிகும் என்பது பொருந்தாது என்பது இதிலிருந்து புலனாகும்.

சிலப்பதிகாரத்தில் ஆரம்பமான உரைநடை இறையனார் அகப்பொருள் காலத்தில் சிறிது விரிவடைந்தாலும் அவை பாட்டு நடையிலே சென்றன. இலக்கணம் செய்யுள் நடையை நினைத்தே உருவாக்கப்பட்டது. செய்யுள் புணர்ச்சி விதிகளை முழுதும் தழுவி இருக்க வேண்டும் என்ற தொல்

வரவரத் தமிழ்மொழி
 இலகு நடையில் செல்வதோடு
 உயர்ந்தோர் வழக்காக
 இல்லாமல் இழிந்தோர்
 வழக்கே மொழியெனக்
 கொண்டு அந்நடையில்
 சிறுகதையை எழுதுவோர்
 மலிந்த காலம் இது.
 அத்தகைய போக்கைத்
 தமிழ் அறிஞர்
 கொள்வாரேல்
 மெல்லத்தமிழ் இனிச் சாகும்
 என்ற கூற்று
 பேதையர் கூற்றாகாமல்
 அறிஞர் கூற்றாயும் வந்து
 விடலாம். ஆங்கிலத்தை
 உச்சரிப்பதில்
 ஆங்கிலேயர் மரபைப்
 பின்பற்றுவது போல
 நாம் தமிழ்மொழியில்
 தமிழ் மரபைப் பின்பற்ற
 வேண்டும். தமிழ் இனிய
 மொழியாவதற்கு மரபு
 போற்றப்படுதல் அவசியம்.

காப்பியச் சூத்திரங்கள் செய்
 யுள் நடையில் இருந்தாலும் அவற்
 றைப் பதிப்பிப்போர் கடின புணர்ச்சி
 களைப் புணர்த்தாமல் விட்டுவிடு
 கிறார்கள். விளக்கத்திற்கு
 புணர்ச்சி சில இடங்களில்
 கைவிடப்படுவதாக அவர்கள் கூறு
 வர். எப்படியும் செய்யுள்கள்
 புணர்சியைத் தழுவாது ஆக்
 கப்படுவதோ அன்றி பதிப்பிக்
 கப்படுவதோ தமிழ் இலக்
 கணத்திற்கு மாறானது. கடல்+
 தாவு படலம் என்பது கடறாவு
 படலம் என்றே புணர்த்தப்படும்.
 இப்படியான இடங்களில் கடல்
 தாவு படலம் என்று எழுது
 வது பொருட் தெளிவுக்கு நல்
 லது என்றே கருதலாம். இலக்கண
 காரரே

“பழையன கழிதலும் பதியன
 புகுதலும்
 வழுவல கால வகையி-
 னானே”

எனக்கூறுவதால் புணர்ச்சி
 விதிகளிலும் மாற்றம் ஏற்
 படுத்தி இலகுவாக்குவது எதிர்
 கால இலக்கண நூல் எழுது

வோர்க்கு கடமையாகலாம். ஆனால் எல்லாவற்றையும் இயல்பு
 புணர்ச்சி ஆக்கிவிட்டால் தமிழ் மொழியின் மணம் குணம் அற்றுப்
 போகும் என்பதை மறுக்கமுடியாது. மற்றைய மொழி
 கள் உளிப்பிடியாய் இருந்து உலக்கையாக மாற தமிழ்
 மொழி மட்டும் உலக்கையாய் இருந்து உளிப்பிடியாகிக் கொண்டு
 வருவது அறிஞரால் நோக்கத்தகும்.

சங்ககாலத்தில் தமிழ் நாட்டில் இருந்த புலவர் தொகை
 பின்பு எக்காலத்திலும் இருக்கவில்லை. தமிழ் அறிஞர் கூட

இரும்புக் காலம் என்றும் வர்ணிக்கும் புதிற்றுப்பத்துச் செய்யுள்கள் அக்காலத்தில் தமிழ்க் கல்விமாண்களால் பின்பற்றப்பட்டது எனில் தமிழ்ப் புலவரின் தரமும் தமிழ்க் கவிதைகளின் தரமும் அக்காலத்தில் உயர்ந்திருந்தது என்பதை நிராகரிக்க முடியாது. வரவரத் தமிழ்மொழி இலகு நடையில் செல்வதோடு உயர்ந்தோர் வழக்காக இல்லாமல் இழிந்தோர் வழக்கே மொழியெனக் கொண்டு அந்நடையில் சிறுகதையை எழுதுவோர் மலிந்த காலம் இது. அத்தகைய போக்கைத் தமிழ் அறிஞர் கொள்வாரேல் மெல்லத்தமிழ் இனிச் சாகும் என்ற கூற்று பேதைபர் கூற்றாகாமல் அறிஞர் கூற்றாயும் வந்து விடலாம். ஆங்கிலத்தை உச்சரிப்பதில் ஆங்கிலேயர் மரபைப் பின்பற்றுவது போல நாம் தமிழ்மொழியில் தமிழ் மரபைப் பின்பற்ற வேண்டும். தமிழ் இனிய மொழியாவதற்கு மரபு போற்றப்படுதல் அவசியம்.

50. உங்களுக்குப் பிடித்தமான இலக்கிய நூல்கள்?

எனக்குப் பிடித்த இலக்கிய நூல்கள் என்று கேட்கிறீர்கள். நான் அதிகம் இலக்கிய நூல்களைப் படித்துள்ளேன் என்று கூறுவது தவறு. எனது பள்ளிக்கூடப் படிப்பித்தலோடு விவசாயத்தில் ஈடுபட்டதாலும் பண்டித வகுப்புகளுக்குச் சனி ஞாயிறு இருநாள்களும் கற்பித்ததாலும் ஆரிய திராவிட பாஷாவிருத்திச் சங்கத் தனாதிக்காரியாக 1952-1990 வரை சேவை புரிந்ததாலும் அளவெட்டி மகாசன சபைத் தலைவராக 1960-1990 வரை பல பொதுப் பணிகளைச் செய்ததாலும் அளவெட்டி முதலிய வேள் ஆலயம், அளவெட்டி தாமர்வளவு வயிரவர் ஆலயம் என்பவற்றின் தர்மகத்தாக்கள் சபைத் தலைவராக இருந்து புனர்நிர்மாண வேலைகளில் ஈடுபட்டதாலும் அளவெட்டி கும்பழாவளை விநாயகர் ஆலய புனர்நிர்மாண சபைத் தலைவராக இருந்து அதன் கும்பாபிஷேகம் வரை பணிபுரிந்ததாலும் புத்தக வாசிப்பில் யான் பெரிதாக ஈடுபட முடியவில்லை.

பண்டித, பாலபண்டித, பிரவேசபண்டித பரிட்சைகளுக்கூரிய நூல்களை ஆராய்வாகக் கற்றுள்ளேன். இராமாயணம், சீவகசிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, முதலிய காவியங்கள். பத்துப்பாட்டு, எட்டுதொகை, பதினெண் கணக்கு நூல்களில் பல கற்றுள்ளேன். தொல்காப்பியம் ஆழமாகக் கற்றுள்ளேன்.

பண்டிதர் நாகலிங்கம் அவர்களின் நினைவாக...

நாவல்களிலும் சில வாசித்துள்ளேன். சிறுகதைகளும் சில கற்றேன். நளீன இலக்கியத் துறையில் எனக்கு அதிகம் நாட்டம் இல்லை. அவை எழுதப்படுவதன் நோக்கமும் எனக்குப் பிடிக்கவில்லை. சங்க இலக்கியங்களே நல்ல இலக்கியம் என்பது எனது கணிப்பு. அகப்பொருள் நூல்களில் திருக்கோவையார் பண்டிதர் பரிட்சைப் பாடநூலாகவும் டிப்பளோமா வகுப்புப் பாடநூலாகவும் இருந்ததால் அதனைப் பாடமாக்க நினைப்போதே மனப்பாடமாக வந்துவிட்டது. இன்னும் பல நூல்களை வாசிக்க வேண்டிய தேவையும் அவ்வப்போது எழுவதுண்டு. படித்த காலத்திலும் பார்க்க படிப்பித்த காலம் கற்றது அதிகம்.

51. ஆங்கிலத்தை ஆங்கிலேயர் போல உச்சரிக்க வேண்டும் என்பதற்காகப் பெற்றோர் பிள்ளைகளைத் தனியார் வகுப்புகளுக்கு அனுப்புகின்றனர். தமிழில் முகரத்தையும் ளகரத்தையும் நாம் ஒரே விதமாகத்தான் உச்சரிக்கிறோம். இவை இரண்டுமே பிறக்குமிடமும் முறையும் வேறுபட்டவை. குற்றியலுகரத்திலே உகரம் குறைந்து ஒலிக்கும் சொற்களைப் பற்றிப் பேச்சிலே கவனிக்க முடிவதில்லை. அளபெடை தமிழில் இருப்பதே இன்று பலருக்கத் தெரியாது. இன்று சிவபுராணத்தைப் பதிப்பிப்பவர்கள் அளபெடையைக் கவனிப்பதில்லை. சிவபுராணத்திலே நான்கு இடங்களில் இந்த அளபெடை வருகிறது. நமச்சிவாய வாழ்க நாதன்றாள் வாழ்க, செல்லாஅநின்ற இத்தாவர சங்கமத்துள் முதலாய 4 இடங்களில் உயிர் அளபெடை எடுத்து நிற்கிறது.

தமிழில் முகர, ளகர பேதமுண்டு. பழைய நாளில் கற்ற வரவாயில் பழம் என்பது உச்சரிக்கப்படுமபோது பழத்தின் சுவை அதில் தெரியும். கற்றவர் அரிதாயிருந்தால் அவர்கள் முனை உச்சரிப்பது சிலருக்கு நையாண்டியாகவும் இருக்கும். இப்போது கற்றவர்கள் கூட முகரம் பிறப்பதற்குரிய இடப்பிறப்பு முயற்சிப் பிறப்பு என்பவற்றைக் கவனிப்பதில்லை. கீழ் வகுப்பிற்கு கற்பிக்குமாசிரியர்கள் விட்ட பிழையேயிது.

தொல்காப்பியர் தமது முதலாவது இயலில் எழுத்துப் பற்றியும் இரண்டாவது இயலில் எழுத்துக்களால் ஆகும் மொழி பற்றியும் கூறி அடுத்து பிறப்பியல் கூறியுள்ளார். பிறப்பியல்

தமிழில் முகர, எகர
 பேதமுண்டு. பழைய
 நாளில் கற்றவர்
 வாயில் பழம் என்பது
 உச்சரிக்கும்போது
 பழத்தின் சுவை அதில்
 தெரியும். கற்றவர்
 அரிதாயிருந்தால் அவர்கள்
 மு வை உச்சரிப்பது
 சிலருக்கு
 நையாண்டியாகவும்
 இருக்கும். இப்போது
 கற்றவர்கள் கூட முகரம்
 பிறப்பதற்குரிய
 இடப்பிறப்பு முயற்சிப்
 பிறப்பு என்பவற்றைக்
 கவனிப்பதில்லை. கீழ்
 வகுப்பிற்
 கற்பிக்குமாசிரியர்கள்
 விட்ட பிழையேயிது.

லைத் தொல்காப்பியரும் நன்னூ
 லாரும் பெரிதுபடுத்திக் கூறியி
 ருப்பதை இக்கால ஆசிரியர்கள்
 பெரிதுபடுத்தார்மையால் இப்பிழை
 நேர்ந்தது. ரகர றகரமும் சிலரால்
 சரியாக உச்சரிக்க முடிவதில்லை.
 இவையெல்லாந் தமிழைத் தமிழ்
 மூக வைத்திருப்பதில் ஆசிரியர்
 களுக்குரிய அசட்டைப் போக்
 கையே காட்டுகின்றன.

ஆங்கிலேயர் சொற்களை உச்சரிப்
 பதில் காட்டும் சிரத்தை தமிழர் ஏன்
 நம் மொழிப் பேராசியர்கள் கூட எடுப்
 பதில்லை. பொருள் விளக்கத்தக்கு
 ஒரு கருவி என்ற மட்டில் விட்டு
 விடுகின்றார்கள். தமிழ் கடின ஓசை
 களோ கனைத்தும் உரப்பியும் பேச
 வேண்டிய எழுத்துக்களோ இல்லா
 தது. இதைப் பேணுவதற் சிரம-
 மும் இல்லை. இது தமிழ்மொழிப்
 பாதுகாப்பாளர்களாற் பேணப்பட
 வேண்டும்.

குற்றியலுகரத்தை, குற்றியலிகரத்தை, ஆய்தக்குறுக்
 கத்தை, மகரக் குறுக்கத்தை, ஐகாரக்குறுக்கத்தை,
 ஓளகாரக் குறுக்கத்தை நாம் பேச்சு வழக்கிற் கவனிப்பதில்லை
 என்பது த்வறு. பேச்சு வழக்கில் அவை குறுகி ஒலிப்பதாலேயே
 அவை குறுகியொலிக்கப்பட வேண்டுமென இலக்கணம் வகுக்
 கப்பட்டது. நடைமுறையில் அவை குறுகியொலிப்பதை நாம்
 கவனிக்கலாமலே குறுக ஒலிக்கிறோம்.

படு என்பது முற்றியலுகரச் சொல் பாடு என்பது குற்றி
 யலுகரச் சொல் படு என்பதை உச்சரிக்கும்போதும்
 பாடு என்பதை உச்சரிக்கும்போதும் "டு" இரண்டும் ஒரு
 மாதிரி உச்சரிக்கப்படுவதில்லை. இந்த ஒலிநுட்பத்தை நாம் சிந்

பண்டிதர் நாகவிங்கம் அவர்களின் நினைவாக...

திப்பதில்லை. படு என்பதில் "டு" குற்றியலுகரம் போல ஒலித் தாற் பொருள் விளங்காதுபோம். ஆனால் பாடு என்பதில் அய்யடி யில்லை. இலக்கணகாரர் இலக்கியம் கண்டு இலக்கணரியம் பியவரே யொழிய இலக்கணத்தை வகுத்து விட்டு இலக்கியம் படைக்க எம்மை விட்டவரல்லர். இந்தக் குற்றியலுகரம் முத லிய ஆறு குறுக்கங்களையும் தமிழர் சரியாகப் பேசுவதாலேயே இலக்கணம்பிறந்தது. எழுத்துக்களைச் சரியாக உச்சரிக்கக் கூடி யவர்களை நிறையுயிர் மாந்தர் என்பர் இலக்கணகாரர். எழுத் தைச் சரியாக உச்சரிப்பவரைப் பார்த்தே இலக்கணம் எழுந்தது. இதை விரிந்தெழுதினால் ஒரு ஆய்வுக்கட்டரை பிறந்து விடும்.

அளபெடை: உயிரளபெடை ஒற்றைபெடை என்னும் இரண்டு வகை. இந்த உயிரளபெடையில் இருபத்தொருபேதங் காட்டுவர் நன்னூலார்.

உயிரளபெடையில் ஒருவகைச் சொல் இன்னொரு வகைச் சொல்லாவதும் உண்டு. அது சொல்லளபெடை. நசை என்பது விருப்பம் எனப் பொருள்படும் பெயர்ச் சொல். அது நசையிஇ என்று அளபெடுக்கும் பொது விரும்பி என வினைச்செய்ச்சமாகி விடுகிறது. இது சொற் சுருக்கத்துக்குதவுகிறது. ஓசையை சரிப்படுத்தவும் பாட்டில் இலக்கணவிதி வழுவாமலுமிருக்கவுமே அளபெடைகள் பயன்படுகின்றன. இக்காலக்கவிஞர் பலர் இந்நுட்பமறியாமல் அன்றைப் பயன்படுத்துவதில்லை. முற்காலப் புலவர் யாரால் சந்தம்பிழைபடக் கூடாதென்பதால் அளபெடைகளைக் கையாண் டனர். எனது முதலாவது புத்தகத்தில் அளபெடைபற்றி விரிவாக உள்ளது.

52. மொழி என்றால் பேச்சுமொழியைக் குறிக்கிறது. அதனது வரி வடிந்தான் எழுத்துமொழி. இலக்கணமே பேச்சு மொழிக்காகத் தான் என்ற நிலையை நாம் உணரத்தவறி எழுத்திலே இலக் கணத்தை முக்கியத்துவமானதாக நோக்குவதில்லை. பேச்சுமொழியிலே சரியாக உச்சரிக்கின்றோம் ஆனால் எழுத்திலே தவறாகப் புணர்ச்சியைக் கவனிக்காமல் எழுது கின்றோம். யாழ்ப்பாணத்திலே வெளிவருகின்ற தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் சில இவ்விடயத்திலே மிகத்தளர்வான போக் கையே கைக்கொள்கின்றன. தலையங்கங்களிலே எழுத்துப் பிழைகள் சாதாரணமாகி விட்டன.

நல்ல தமிழில்
எழுதவேண்டுமெனில்
நல்ல தமிழ் எழுதுவார்
நூல்களை நிறையப்
படிக்கவேண்டும்.
பிழையான தமிழை
எழுதுவார் பக்கம்
தலையைவைத்துப்
படுப்பதே ஆபத்தானது.
சீவகசிந்தாமணி,
கம்பராமாயணம்,
திருக்குறள்,
தொல்காப்பியம்,
நிகண்டு என்பவை
முக்கியமாகக்
கற்க வேண்டியவை.
நல்ல தமிழ் கை
வருவதற்கு நிறைய
வாசிக்க வேண்டும்.
ஒரு நூலையே பல தரம்
படிப்பது சுவையான
தரமான பகுதிகளைப்
பாடமாக்குவது நல்ல
தமிழ் எழுதுவோருக்கு
அவசியம் வேண்டும்.

மொழி என்றால் பேச்சு மொழி
யைக் குறிக்கிறது என்பது
தவறு. தமிழைப் பொறுத்தவரை
பேச்சு மொழி வழி மொழியா
கவே காணப்படுகிறது. சரியா
கப் பேசுவோர் எவரும் பிழை-
யாக எழுதுவதில்லை. பேச்சுத்
தமிழே கொச்சைத் தமிழுங் கலந்
தது. பேச்சிலே புணர்ச்சியைக்
கவனிப்போர் எழுத்திற் கைவிடமாட்-
டார். பத்திரிகை நடத்துவோர் பெரும்
பாலும் தமிழ் இலக்கணந் தெரிந்த
வர்களல்லர். அதனால்தான் பிழை
நேருகிறதேயொழிய அவர்கள் எழுத்
தில் தான் பிழை விடுகின்றார்களென்
பது சரியல்ல. தமிழ்மொழி திருந்த
வேண்டுமேல் பேச்சு எழுத்து இரண்டி-
லும் கவனம் வேண்டும். பத்திரிகை
யைப் பார்த்து அதுதான் எழுத்துத்
தமிழ் என்று தீர்மானிக்கப்படாது. தர
மான எழுத்தாளர் இன்றும்பலர் எழுதிக்
கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள்.

53. நல்ல தமிழில் எழுத வேண்டுமெனில் எவற்றைப்படிக்க வேண்டும்?

நல்ல தமிழில் எழுத வேண்டு
மெனில் நல்ல தமிழ் எழுதுவார்
நூல்களை நிறையப்படிக்க வேண்டும்.

பிழையான தமிழை எழுதுவார் பக்கம் தலையை வைத்துப்
படுப்பதே ஆபத்தானது. சீவகசிந்தாமணி, கம்பராமாயணம்,
திருக்குறள், தொல்காப்பியம், நிகண்டு என்பவை முக்கியமாகக்
கற்கவேண்டியவை. நல்ல தமிழ் கைவருவதற்கு நிறைய வாசிக்க
வேண்டும். ஒரு நூலையே பலதரம் படிப்பது சுவையான தரமான
பகுதிகளைப் பாடமாக்குவது நல்ல தமிழ் எழுதுவோருக்கு
அவசியம் வேண்டும்.

53. தமிழைப் பொறுத்தவரை மொழி என்றால் என்ன? எழுத்து என்றால் என்ன? எழுத்து என்பது எழுத்திலக்கணம் என்கின்றது நன்னூல் “எண்ணும் எழுத்தும் கண் எனத் தகும்” என்பதன் பொருள் வெவ்வேறு விதமாகக் கூறப்படுகிறது?

தமிழைப் பொறுத்தவரை இரு திணைப் பொருள்களை மட்டுமல்லாமல் அவற்றின் இயக்கத்தையும் (வினை) குறிப்பனவும் சொற்களே. பொருள் இல்லாத ஏ, ஓ முதலியனவும் அவற்றுடன் சேர்ந்தவிடத்து பொருள் தருவதால் அவையும் சொற்களாயின. சொல் ஆக்குவதற்குப் பயன்படுத்துவதே எழுத்து.

எண்ணும் எழுத்தும் என்பதில் எண் என்பதைக் கணின்தம் என்பாரும் எழுத்து தருக்கம் என்பாரும் எண் நூல் என்பாரும் எழுத்து பஞ்சாட்சரம் என்பாருமாகப் பலர் உள்ளர். எண்ணிலும் எழுத்திலும் கல்வியை அடக்குவதே ஒளவை கருத்தாக இருக்க வேண்டும். எண்ணிலும் எழுத்திலும் அடங்குவனவே கலைஞானங்கள் எல்லாம். அவற்றை இகழேல் என்பதும் கண்ணெனத் தகும் என்பதும் ஒளவை வாக்கு. கண் என்ப வாழும் உயிர்க்கு என்பது வள்ளுவர் வாய்மொழி.

54. சுன்னாகம் அ. குமாரசுவாமிப்புலவர், புலோலி வ.குமாரசுவாமிப்புலவர் ஆகியோர் பற்றித் தங்களது கருத்து? சுன்னாகம் குமாரசுவாமிப்புலவரை நிகரற்றவர் என்பர். அவர் தொகுத்தபதிப்பித்த இலக்கியச் சொல் அகராதி இன்று கிடைத்தற்கரிய ஒன்றாக உள்ளது.

சுன்னாகம் அ. குமாரசுவாமிப் புலவரும் புலோலி வ.குமாரசுவாமிப்புலவரும் பெருந் தமிழறிஞர்கள். சுன்னாகம் குமாரசுவாமிப்புலவரின் மரணக்கிரிகையில் வாய்க்கரிசியிட்ட த.கயிலாயபிள்ளை அவர்கள் தமிழ்த்தாய்க்கு வாய்க்கரிசி இடுகிறேன் என்று இட்டாரம். இது கயிலாயபிள்ளை அவர்பால் வைத்திருந்த தமிழறிவின் பெருமையை எடுத்துக் காட்டுகிறது என்பதில் ஐயமில்லை. குமாரசுவாமிப்புலவர் இராமோதந்தம் முதலிய நூல்களை யாத்தவர் என்பதால் அவருடைய தமிழ்ப் புலமை அறியவரும். பல நூல்களுக்கு உரையெழுதியவர் என்பதால் அவரது உரைவன்மையும் அறியத்தகும். யாப்பருங்

கலக்காரிகை, தண்டியலங்காரம் முதலியவற்றுக்குப் புத்துரை எழுதிப் பதிப்பித்தவர் என்பதால் அவரது ஆராய்ச்சி வண்மை புலப்படும். தமிழின் பலதுறை அறிஞராக இருந்ததோடு பலருக்கும் ஆசிரியராயிருந்து நாவலர் பரம்பரையை வளர்த்தவர் என்பதால் அவர் தமிழ்த் தொண்டு அறியவரும். அவருடைய தமிழ்த் தொண்டு பன்முகப்பட்டது. பரலாலும் வியக்கத்தக்கது என்பது மிகையாகாது.

வ.குமாரசுவாமிப்பலவர் பெரிய இலக்கண அறிஞர் என்பர். பேசும் போதே அவர் மொழி மற்றையோரைக் கவரும் என்பர். ஒரு முறை ஒரு ஒழுங்கை வழியாகப் போகும்போது ஒழுங்கைப் புறத்தில் இருந்த நாவலில் சில சிறு பையன்கள் நாவற்பழம் பறிக்க ஏறினராம். அப்போது அவர் "இவ்வழி விழுந்தால் நஷ்டம் அவ்வழி விழுந்தால் கஷ்டம் இனி உங்கள் இஷ்டம்" என்று சொன்னாராம். இவ்வழி ஒழுங்கை அது கல்லொழுங்கை உயிருக்கு ஆபத்து நேரும் என்பதால் நஷ்டம் எனவும் அவ்வழி என்பது வளவு வளவில் விழுந்தால் வீட்டுக்காரன் பிடிப்பான் அது கஷ்டந்தரும் எனவும் பொருள்படும்.

ஈழத்தமிழர் இலக்கண சேவையில் இவருக்கும் பங்குண்டு என்பர். இவர் ஏதும் நூலெழுதியாகத் தெரியவில்லை. இலக்கண நூல் ஏதும் எழுதியிருக்கலாம். இவர் அகநூற் பேரறிஞர் கலாநிதி சிவப்பிரகாசம் அவர்களின் தந்தையார். நூல்களைக் கற்போர் தொகை குறைந்து வருவதால் நூலை மறுபிரசுரஞ் செய்ய எவரும் முன்வருவதில்லை. இதனால் பல நூல்கள் மறுபதிப்பில்லாமல் மாழ வேண்டிய நிலையிலுள்ளன என்பதில் ஆச்சரியமில்லை.

55. நாவலர் இல்லையேல் "சொல்லு தமிழ் எங்கே சைவம் எங்கே?" என்று கூறப்பட்டது. இன்றும் கூறப்படுகின்றது?

19ஆம் நூற்றாண்டு ஈழத் தமிழ் இலக்கியத்திலே நாவலரது பணியைப் பேராசிரியர் சிவலிங்கராசா தனது ஆய்விலே மகோன்னதமாகக் குறிப்பிடுகின்றனர். ஏட்டிலே இருந்த நூல்களை அச்சிலே பதிப்பித்ததுடன் இலக்கணச் சுருக்கம், பாலபாடம் என்று 50 இற்கும் அதிகமான நூல்களைப் பதிப்பித்திருக்கின்றார். நாவலர் பதிபித்த நூல்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் சுத்தப்பதிப்பு, நாவலர் பதிப்பு என்ற அடைமொழிகளே அவரது பதிப்பின் தரத்தைப் பறைசாற்றுகின்றன.

பண்டிதர் நாகலிங்கம் சிவர்களின் நிகையாவாக...

நாவலர் மொழிக்குஞ் சைவத்துக்குஞ் செய்த தொண்டு கடந்த சில நூற்றாண்டுகளாக தமிழ் நாட்டிலுஞ்சரி ஈழ நாட்டிலுஞ்சரிவேறொருவருஞ்செய்யாதது. செய்யமுடியாதது. தமிழின் எத்துறையை எடுத்துக் கொண்டாலும் அவர் கையாடாதது எதுவுமில்லை. பிழையான தமிழ் அவர் எழுத்திலும் இல்லை. பதிப்பிலும் இல்லை. அவர் ஈழத்தவர் என்ற காழ்ப்புணர்வால் எதிர்த்தவர்களும் ஈற்றில் அடங்கிப்போய்விட்டனர். ஆறுமுக நாவலருக்கு ஈடாக இணையாக வருமில்லை. இதையாரும் மறுக்க முடியாது. விரிப்பிற் பெருகும்.

56. மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்களையும் அவரது மாணவரான உ.வே.சாமிநாத ஐயரையும் பற்றிய தங்களது கருத்து என்ன? மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் ஆறுமுகநாவலர் மீது உயர்வான கருத்துக் கொண்டிருந்ததாகவும் உ.வே.சா. நாவலர் மீது காழ்ப்புணர்வு கொண்டிருந்ததாகவும் கூறப்படுகிறது. மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை கோபாலகிருஷ்ணபாரதியாரின் நந்தனார் சரித்திரப் பாடல்களுக்கு மதிப்புரை வழங்கியதான வரலாறும் உண்டு.

மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை மிகமிகச் சிறந்த மனிதப் பண்புள்ளவர். அவரை அரைக்கம்பன் என்றுஞ் சொல்வர். ஒரு நாளில் ஐந்நூறு கவி பாடக் கூடியவரென்றுஞ் சொல்வர். அவர் ஆறுமுக நாவலரின் பலநூல்களுக்கு மதிப்புரை வழங்கியவர். ஆறுமுக நாவலரைப் பற்றி மிக உச்சத்தில் வைத்துப் புகழ்ந்தவர். வல்லூர்த் தேவாரசப் பிள்ளையின் வேண்டுகோளின்படி அவருக்காகக் குசேலோ பாக்கியானம் என்ற சிறந்த நூலை ஆக்கிக் கொடுத்தவர் என்பர்.

அவர் சரித்திரத்தையும் சாமிநாத ஐயர் எழுதியுள்ளார். தமது சுயசரிதையை என் சரித்திரம் என்ற பெயரிலும் தமது ஆசிரியரின் சுயசரிதையை மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை பெயரிலும் எழுதியவர் சாமிநாதையர். தமது சுய அபிப்பிராயங்களை நாடூக்காகக் கூறிவிடும் கலையில் கைதேர்ந்தவர்.

யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழறிஞரிகளில் தலைசிறந்தவர் ஆறுமுகநாவலர் என்பதால் அவரை மட்டந்த் டி விட்டால் வேறு எவரையும் உயர்த்தித் தாம் உண்மை பேசுவர் போல நடிப்பதே அவரது கலை.

அவரது சிந்தாமணியைப் பதிப்பித்த பிறகு பாற்கடலின் ஆழம் மந்திர மலைக்கு மாத்திரம் தெரிந்தது போலச் சிந்தாமணியின் ஆழம் உங்களுக்கே தெரியுமென்று வித்துவ சிரோமணி பொன்னம்பலம் பிள்ளை (ஆறுமுக நாவலரின் மருகரும் மாணாக்கருமாகிய) அவர்களுக்குக் கடிதம் எழுதிவிட்டு அக்கடிதம் அவருக்கு வராதென நினைத்துக் கொண்டு தாம் அச்சிட்ட மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை சுயசரிதையில் ஆறுமுகநாவலர் நூலாசிரியர், பதிப்பாளர், ஒப்பாரும் மிக்காருமில்லாத தமிழ்ப் பேரறிஞர் என்பதை மறந்து அவரையோர் புத்தக வியாபாரி போலவும் மனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையிடம் மதிப்புரை பெற்றுத் தமிழறிஞரிடையே தமது மதிப்பினை உயர்த்தியவர் போலவும் காட்டிய நயவஞ்சகம் மட்டந்தட்டும் வேலையென்பதில் ஐயமில்லை. சூரியனைக் கைக்குட்டையால் மறைக்க முற்பட்ட அவர் செய்கை தமிழ் நாட்டிற் கூட எடுபடவில்லை என்பதே யுண்மை. நாவலர் காலத்திலன்றிப் பின்வந்த சந்ததியினரும் ஆறுமுக நாவலர் பெருமையை அறிந்து வருகின்றனர் என்பது பேருண்மையாகும்.

கோபாலகிருஷ்ண பாரதியார் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையிடம் மதிப்புரை பெற்ற கதையும் சாமிநாதையர் கூறியதுதான். கோபாலகிருஷ்ண பாரதியார் பலநாள் முயன்றும் நந்தனார் சரித்திரப் பாடலுக்கு மதிப்புரை கிடைக்கவில்லையாம். ஒரு நாட் பாரதியார் போனபோது மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை உறங்கிக் கொண்டிருந்தாராம். அப்போது அவர் துயிலுணரும் வரை காத்திருந்த பாரதியார் நந்தன் சரித்திரத்தில் சில பாடல்களைப் பாடிக்கொண்டிருந்தாராம். துயிலுணர்ந்த மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை பாட்டைக் கேட்டு உடனே மதிப்புரை வழங்கினாராம். இதில் எந்தளவு உண்மையிருக்குமோ தெரியவில்லை. காலம் இடம் அறிந்து கற்பனைக் கதைகளைக் கட்டியெழுப்புவதில் வல்லார் சாமிநாதையர் என்பது முழுதுமுண்மை.

57. மகாபாரதமும் திருக்குறளும் ஆறுமுக நாவலரது கைக்குக் கிடைத்தபடியால் அவற்றிலே பிரதிபேதங்கள் என்று வரவில்லை. அவர் பாட பேதங்களைப் பார்த்து (ஏடுகளில் இருந்த) சரியானதை மட்டும் போட்டிருக்கிறார். ஆனால் இராமாயணம் வைஷ்ணவர்களுடைய கைக்குக் கிடைத்தது.

அதிலே அவர்கள் பிரதிபேதங்களையும் போட்டிருக்கிறார்கள். அதனால் இன்று இராமாயணம் பல்வேறுவிதமாக வழங்கப்படுகிறது. தாங்கள் நாவலரைப் பற்றி எழுதிக்கொடுத்த கட்டுரைகள் பல பரிசுகளைப் பெற்றிருக்கிறது. “நாவலர் தமிழுக்கு ஆற்றிய பணியை விரிப்பிற் பெருகும்” என்று கூறியிருக்கிறீர்கள். இன்னும் திரு.பொ.கைலாசபதி அவர்கள் (பலாலி ஆசிரியர் கலாசாலை முன்னாள் அதிபர்) இராமகிருஷ்ணரோ விவேகானந்தரோ விஷேசம் என்றால் விவேகானந்தர்தான் விஷேசம் என்று கூறி விவேகானந்தரை விட நாவலர் விஷேசம் என்று எவரோ கேட்டபோது சொல்லியிருக்கிறார். இக்கூற்றை நீங்கள் எப்படிப் பார்க்கிறீர்கள். 19 ஆம் நூற்றாண்டுத் தமிழ் இலக்கியம் ஈழத்திலே தான் நிலைபெற்றதாகவும் தமிழ் நாட்டிற்கே வழிகாட்டியாக அமைந்ததாகவும் கூறுவர். பேராசிரியர் சிவலிங்கராசா இது பற்றித் தனது ஆய்விலே சிறப்பாகக் கூறியுள்ளார். தமிழ்நாட்டில் 19ம் நூற்றாண்டுத் தமிழ் இலக்கியத்துடன் பரிச்சயமுள்ளவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தை இன்னும் “நாவலர் பிறந்த மண்” என்று உயர்வோடு போற்றுவர்.

தங்களது மாணவனான க.உமாமகேசுவரம் பிள்ளையவர்களிடம் கொழும்பிலே தமிழ் படிக்கச் செல்லுகின்றபோது அவர் கூறுகின்ற விடயங்களை எழுதி வைப்பது வழக்கம். ஒரு நாள் இந்தியாவிலே தருமபுரி ஆதீனத்திலே திருமுறைகளை அடங்கன் முறையாகப் பதிப்பதற்கு தன்னை அழைத்தது பற்றியும் அங்கு நடந்த ஒரு உரையாடலையும் கூறினார்.

தர்மபுரீஸ்வரர் ஆலயத்திலே ஒரு சந்திப்பு:

ஒரு மாலை நேரம் வேலையெல்லாம் முடிந்த பின்னர் இச் சந்திப்பு நிகழ்ந்தது. நுளம்பு ஒன்று என் தோளில் வந்திருந்தது. அதனை அடித்தபோது என்ன என்று கேட்டனர். நுளம்பு என்றேன். அப்போது ஒருவர் கேட்டார். அவரது பெயர் ஆறுமுகம். யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து வந்து நுளம்பு என்று சொல்கிறீர்கள். நுளம்பு என்ன தமிழ்ச் சொல்லா என்று கேட்டு கொசு என்பது தான் சரியென்றார் கொதுகு என்ற நிகண்டுச் சொல் ஒன்றை எடுத்துக் காட்டினார்.

நாவலர் வசன நடையில்
இலக்கணப்
பிழைகளோ,
மயக்கந்தரும்
சொற்றொடர்களோ
காணக் கிடையா.
நாவலர் எழுதிய
பெரியபுராண சூசனம்
காரைக்கால்
அம்மையார்
புராணத்துடன்
நின்றுவிட மிகுதிக்குச்
சூசனம்
எழுதிக்கொடுத்தவர்
ஏழாலையூர்ப் பண்டிதர்
மு.கந்தையா
அவர்களாவர்.
அவருடைய சூசனமும்
ஆறுமுக நாவலர்
சூசனத்துக்கு இணையாக
அதனுடன்
இணைந்திருப்பது
பாரட்டத்தக்கது.
இருவரும் எழுதிய
சூசனத்துடன் மலேசியா
தமிழ்ச் சங்கம்
அந்நூலைப் பதிப்பித்து
வெளியிட்டது.

எனக்கு **Reference** இற்கு என்று ஒரு அலுமாரியிலே தேவையான புத்தகங்களை அடுக்கி வைத்திருந்தனர். அப்போது நான் உடனே சொன்னேன். போய்ப் பட்டினத்தார் நான்மணி மாலையை எடுத்து வாருங்கள். அதிலே நான்காவது பாட்டிலே கடைசி வரி வால் நுளம்புங் கருடனாமே என்று வருவதைக் காட்டினேன்.

இந்தச் சம்பவத்துக்குப் பிறகு என்னிலே அவர்களுக்கு பெருமதிப்பு உண்டானது. என்னை இந்தியாவிலே நல்ல முறையில் கவனித்தார்கள். ஒரு குறையும் வைக்கவில்லை. இதைப் போய் ஆறுமுகம் ஆதீன சுவாமிக்குச் சொல்லியிருக்கிறார். சுவாமி உடனே சொன்னாராம் அவன் நாவலருடைய மண்ணிலே இருந்து வந்தவன் என்று.

ஆறுமுக நாவலரது கையில் அகப்பட்டபடியால் திருக்குறள் முதலாய பல நூல்கள் பாடபேதம் இல்லாமற் பதிப்பிக்கப்பட்டன. நாவலர் தமது நுண்மாண் நுழைபுலத்தால் ஏடுகளில் வேறுவகையாக அமைந்து கிடந்த சொற்களைச் சீர்தூக்கிப் பார்த்து அவற்றில் மிகமிகப் பொருத்தமானதை எடுத்துக் கொண்டு மற்றையவற்

றைத் தள்ளி விடுவது நாவலர் வழக்கமாக இருந்ததால் நாவலர் பதிப்புக்களில் பிரதிபேதம் காட்டப்படுவதில்லை. இது நாவலர் பதிப்புகளில் உள்ள விசேடமாகும்.

பண்டிதர் நாகவிங்கம் அவர்களின் நினைவாக...

இராமாயணம் முதலிய நூல்கள் ஐயாங்காரர்களிடம் அகப்பட்டு ஒரு சொற்கே பல பேதங்கள் காட்டப்பட்டுள்ளன. இதனால் படிப்போர்க்குங் குழப்பம் ஏற்பட ஏதுவாயுள்ளது. நாவலர் பற்றி அளவெட்டிப் புலவர் எழுதிய கட்டுரைத் தொகுப்பிலே இடம்பெறச் செய்து எழுதினேன். நாவலர் மட்டுமல்ல சின்னத்தம்பிப் புலவர், நவநீத கிருஷ்ணபாரதியார், பன்னாலை சிவானந்த ஐயர் என்போர் பற்றியும் எழுதியுள்ளேன். பின்பு அளவெட்டிப்புலவர் சரித்திரத்தில் அவற்றைச் சேர்ப்பது சரியல்லவென்று விட்டு விட்டேன்.

ஆனால் அளவெட்டி மகாசபையாரிடம் கொடுத்த கொப்பியில் அவையும் இருந்தன. அக் கொப்பியில் முதலாவதை வாங்கினால் ஆறுமுக நாவலர் வரலாறு அதிற் காணலாம். கட்டுரை பெரிதாக எழுதப்படாத போதும் முக்கிய அம்சங்கள் அதிலுண்டு. அதைப் பெருப்பித்து எழுதலாம்.

58. வசன நடையே தமிழில் இல்லையென்றும் ஆறுமுகநாவலர் தான் தமிழ் உரைநடையை ஆரம்பித்து வைத்ததாகக் கூறுவாருமுளர்.

ஆறுமுகநாவலர் வசன நடையை ஆரம்பித்தார் என்ற கூற்றுப் பிழையானது. தொல்காப்பியத்திலேயே உரைபற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளன. உரைகள் காண்டிகையுரை, விருத்தியுரையென இருவகைப்படும் என்பது தொல்காப்பியர் கூறிய உரை மூலம் அறியப்படும். சிலப்பதிகாரத்தில் உரை காணப்படுகிறது. இறையனார் களவியல் உரையும் வசனநடையாலானது. உரையிடையிட்ட பாட்டிடைச் செய்யுள் என்பது தமிழில் இடம்பெற்றுள்ளது. ஆதலால் உரைநடையை ஆறுமுகநாவலரே தமிழுக்கு அறிமுகம் செய்தவர் என்பது பிழையானது.

உரைநடை மட்டையிற் பாயிழைப்பது போலக் கடினமாக இருந்தது. அதை இலகுவாகவும் தெளிவாகவும் எழுதக் கூடியவரே ஆறுமுகநாவலர். மேலும் ஆங்கில மொழியிலிருந்து குறியீடுகளை எடுத்து அவற்றை தமிழிற் புகுத்தி வசனநடை இலகுவும் தெளிவும் பெறச் செய்ததால் ஆறுமுக நாவலர் வசனநடைகைவந்த வல்லாளரென வி.கே.சூரியநாராயண சாத்திரியார்

முதலிய பலராற் பாராட்டப்பட்டவரானார். ஆறுமுகநாவலரது வசனநடை சிறந்தது என்பது வசனநடை வளர்ச்சி அடையாத கால ஆக்கம் என்பதை வைத்துக்கொண்டு பார்ப்போருக்கு நன்கு விளங்கும். நாவலர் வசனநடையில் இலக்கணப்பிழைகளோ, மயக்கந்தரும் சொற்றொடர்களோ காணக்கிடையா. நாவலர் எழுதிய பாலபாடங்கள், சைவ வினாவிடை இரண்டு பாகங்கள், வசனநடைப்படுத்தி எழுதிய பெரியபுராணம், திருவிளையாடற் புராணம், கந்த புராணம், பெரியபுராண சூசனம் என்பனவற்றிற் காணப்படும் வசனநடை தமிழறிஞர் எல்லோராலும் மெச்சப்படும். அவருடைய பதிப்புக்களில் பிழைதிருத்தம் என்ற பேச்சுக்கே இடமில்லாமற் போனதும் குறிப்பிடத்தக்கவை. பெரிய புராண சூசனம் காரைக்கால் அம்மையார் புராணத்துடன் நின்று விட மிகுதிக்குச் சூசனம் எழுதிக் கொடுத்தவர் ஏழாழையூர்ப் பண்டிதர் மு.கந்தையா அவர்களாவர். அவருடைய சூசனமும் ஆறுமுகநாவலர் சூசனத்துக்கு இணையாக அதனுடன் இணைந்திருப்பது பாரட்டத்தக்கது. இருவரும் எழுதிய சூசனத்துடன் மலேசியா தமிழ்ச் சங்கம் அந்நூலைப் பதிப்பித்து வெளியிட்டது.

60. உங்களது பெற்றோர் மற்றும் குடும்பச் சூழலைப் பற்றிச் சொல்லுங்கள்?

எனது குடும்பம் பற்றிச் சொல்வதானால் எனது தந்தை ஒரு சாதாரண விவசாயி. பெயர் கனகர் தாயும் அதிகம் படிக்காதவர். பெயர் சின்னப்பிள்ளை. அவர்களுக்கு என்னைத்தவிர வேறொரு புத்திரியும் இருந்தார். நான் மணஞ் செய்ததும் சொந்தக் குடும்பத்தில் தான். அவரும் படித்தவர் தான். நிரம்பக்கற்றவர் அல்ல. குடும்ப பாரத்தைத் தாங்கும் கல்வி என்னிலும் அவரிடங்கூட.

எனக்கு எட்டுப் பிள்ளைகள் உளர். இருவர் ஆண்கள். ஆறுபேர் பெண்கள். மூத்தமகள் உயர்தரப் பரீட்சையில் சித்தியடைந்தவர். எனது சொந்த மருமகனை (சகோதரியின் மகன்) கலியாணஞ் செய்தவர். அவர் கணக்காளர். கொழும்பில் வேலை. அங்கேயே பிள்ளைகளுடன் இருக்கிறார்கள். இரண்டாவதும் மகள் அவர் இந்து

பண்டிதர் நாகவிங்கம் அவர்களின் நினைவாக...

நாகரிகம் சிறப்புப் பரீட்சையில் முதற் பிரிவிற் சித்தி பெற்றவர். மகாசனாவிற் கற்பிக்கிறார். கணவர் அதிபர். மூன்றாவது மகன் கிளிநொச்சி அரசாங்க அதிபர் (தற்போது முல்லைத்தீவு அரசாங்க அதிபர்) நான்காவது மகன் பட்டதாரி அருணோதயக்கல்லூரி அதிபர். ஐந்தாவது மகன் பட்டதாரி மகாசனா ஆசிரியர். ஆறாவது மகன் கணக்காளர் ஒருவரை மணம் முடித்து இப்போது பொற்ஸ்வானாவில் இருக்கிறார். இவரும் A/L சித்தியடைந்தவர். ஏழாவது மகரும் A/L சித்தி. மருந்து விநியோகத்தரை மணம் முடித்தவர். எட்டாவது மகன் மிருக வைத்தியம் படித்தவர். கணவருமல்வாறே. இருவரும் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக மருத்துவபீடத்தில் தொழில் பார்க்கிறார்கள்.

60. உங்களது பிள்ளைகள் எவருமே தமிழ்த்துறையைத் தேர்ந்தெடுக்கவில்லையே?

எனது பிள்ளைகள் பலர் தமிழ்துறையைத் தேர்ந்தெடுக்காததன் காரணம் அது வசதியான வாழ்க்கையைத் தராது என்பது தான். விஞ்ஞானத் துறையிற் சென்றவர்கள் கூட தமிழறிஞர்களாக உள்ளர். இவர்களுக்கு அதில் நாட்டமில்லாமையே என்பதற்குக் காரணம் செயல்படக்கூடியது எதுவுமில்லை. மொழிக் கல்வியை ஊக்கப்படுத்துவது அரசினர் கடமை.

61. உங்களது இலக்கியச் செயற்பாடுகள் பற்றி?

எனது தமிழ் மொழிச் சேவை பால பண்டித, பண்டித வகுப்புகளில் 1942-1990 வரை கற்பித்ததே. நூற்றுக்கணக்கான கட்டுரைகள், பேச்சுக்கள், நினைவு மலர்கள் என்பன எழுதிக் கொடுத்துள்ளேன். எதையும் நான் பாதுகாத்து வைக்கவில்லை. ஆண்டு மலர், பவளவிழா மலர், நூற்றாண்டுவிழா மலர், முதலிய மலர்களில் எனது ஆக்கங்கள் வெளிவந்துள்ளன. நூல்கள் எழுதச் சொல்லி ஊக்கமையால் நான் அதில் எனது எண்பது வயது வரை முனையவில்லை. எனது மாணவர் ஒருவர் வற்புறுத்திக் கேட்டதால் ஒரு இலக்கண நூல் எழுதினேன். அதற்கிருந்த வரவேற்பே மேலும் முன்று நூல்களை எழுதத் தூண்டியது. இனி எழுத ஆர்வம் இல்லை. உடல், உள்ளம் இடந்தரா.

62. உங்களது செந்தமிழ் இலக்கண விளக்கம் பாகம் 2 இனைச் சைவப்புலவர் பரீட்சைக்கு 2012 வரை பாடப் புத்தக மாக்கியுள்ளனர்.

எனது செந்தமிழ் இலக்கண விளக்கம் இரண்டாம் பாகம் செய்யுளியலும் அணியியலும், சைவப்புலவர் சங்கம் எனது அனுமதியுடன் சைவப்புலவர், இளஞ் சைவப் புலவர் வகுப்புக் களுக்கு பாடப் புத்தகமாக்கியுள்ளது. செய்யுள், அணி பற்றி இலகுவாக அறிய உதவுவதால் அவர்கள் அதைத் தெரிந் தெடுத்திருக்கலாம். மூன்றாம் புத்தகத்தையும் ஆரிய திரா விட பாஷாபிவிருத்திச்சங்கம் பண்டித வகுப்புக்குப் பாடநூல் ஆக் கியுள்ளது.

63. பேராசிரியர் நு.:மான் ஒரு இலக்கண நூலை ஆக்கியுள்ளார்.

பேராசிரியர் நு.:மான் முதலிய பலர் பாடப் புத்தகங்களை எழுதியுள்ளனர். ஆனால் அவர்கள் செல்லுந் திசை வேறு, நாம் செல்லுந் திசை வேறு. பல நூல்கள் பாடப்புத்தகங்கள் ஆகி யுள்ளன. இந்நூல்களை எழுதுவோர் பெரும்பாலும் பரீட் சகர்களாகவும் இருப்பதால் இவற்றைத் தேடிப் பலர் படிக்கின் றார்கள்.

64. பாடமாக்குவது - மனனஞ்செய்வது இல்லாமற் போன பிறகு தான் தமிழ் இந்நிலைக்கு வந்தது என்ற தங்களது கருத்து ஏற்பு டையதே. சில தசாப்தங்களுக்கு முன்னர் பிள்ளைகள் தமிழ் படிக்க ஆரம்பிக்கும் போது ஆத்திசூடி, கொன்றைவேந்தன், நல்வழி, நன்னெறி நாற்பது முதலானவற்றை மனனஞ் செய்வர். பண்டிதர் கலாநிதி மு.கந்தையா அவர்கள் நன்னூற் சூத்திரங் கள் முழுவதையும் மூன்று மாதத்துக்குள் மனனஞ் செய்திருந்த தைப் பற்றிப் பேராசிரியர் கைலாசநாதக் குருக்கள் எழுதியுள் ளதை வாசித்த போது ஆச்சரியமானதாய் இருந்தது. இன்ன இன்ன வகுப்புக்களில் இன்ன இன்னவற்றைப் பாடமாக்குவது நல்லது என்றுங் கூறியிருக்கிறீர்கள்? எங்களுடைய முன் னோர்கள் எழுதிவைத்த நிகண்டுகளின் இடத்தை இப்போது அகராதிகள் பிடித்துவிட்டன என்றும் அகராதி மூலம் சொற் பொருளறிவது சுலபமென்றுங் கூறுகிறார்கள்.

பண்டிதர் நாகவிங்கம் அவர்களின் நினைவாக...

நிகண்டுகள் செய்யுள் வடிவில் இருப்பதால் அவற்றைப் பாடமாக்குவது இலகு. அதன் மேலும் குதிரையைக் குறிக்கும் சொற்கள் எத்தனை, மலையைக் குறிக்கும் சொற்கள் எத்தனை அதைப்போல எந்தப் பொருளை எடுத்துக் கொண்டாலும் அதைக் குறிக்குஞ் சொற்கள் நிகண்டில் அமைந்துள்ளன.

அவ்வாறே ஒரு பொருளின் எல்லாப் பெயர்களையும் அகராதியில் ஓரிடத்திற் காணமுயாது. ஆதலால் நிகண்டு கற்ற வனுடைய சொற்பொருளறிவு எத்தனை அகராதியைப் படித்தவர்க்கும் வராது. ஆதலால் தமிழறிவு நிரம்பவேண்டுமெனக் கருதுவோர் தமிழ்மொழியிலுள்ள ஒரு நிகண்டையாவது ஒழுங்காக மனனஞ் செய்வது அவசியம். ஆத்திசூடி, கொன்றைவேந்தன், நெற்றிவேற்கை, வாக்குண்டாம், நல்வழி, நீதிநெறி விளக்கம், நீதி வெண்பா, திருக்குறள் என்ற வரிசையில் ஐந்து தொடக்கம் ஒன்பதாண்டு காலம் இவற்றை மனனஞ்செய்விக்கலாம்.

கலாநிதி மு.கந்தையா மூன்று மாதங்களில் நன்னூற் சூத்திரங்கள் முழுவதையும் பாடமாக்கியது எமக்கு ஆச்சரியமாகயிருக்கலாம். நன்னூற் சூத்திரம் 462மட்டுமே ஆனால் தமிழ் நாட்டுச் சிறுமி ஒருத்தி எழு வயதிலேயே திருக்குறள் முழுவதையும் மனனஞ் செய்தது கந்தையாவுக்கு கூட அதிசயமாக இருக்குமல்லவா?

65. நிகண்டு படித்த பின் இலக்கியத்தில் இறங்கிய காலத்தில் தமிழ்க் கல்விவளர்சியுற்றது என்று கூறியிருக்கிறீர்கள். இன்று நிகண்டின் இடத்தை அகராதிகள் எடுத்திருக்கின்றன. அகராதிகள் நிகண்டு போல் உதவமாட்டா என்றும் கூறியிருக்கிறீர்கள்.

நிகண்டு கற்றவர்களிற்குச் சொற்பஞ்சம் இருக்காது. நிகண்டுகள் தமிழில் திவாகரர் இயற்றிய திவாகரம். அவர் மகனான பிங்கலர் என்பவர் இயற்றிய பிங்கலம் மற்றும் சூடாமணி என மூன்று முக்கிய நிகண்டுகள் உள.

நிகண்டுகள் செய்யுள் வடிவில் இருப்பதால் அவற்றை மனனஞ் செய்து கொண்டால் ஒரு பொருளுக்குரிய எல்லாச் சொல்லும் உடனே தெரிய வரும். தேனீ என்பதற்குரிய மறுபெயர்களை அறிய வேண்டுமேல்

பண்டிதர் நாகவிங்கம் அவர்களின் நினைவாக...

ஆயத்தம் என்பதே சொல், ஆயித்தம் அதன் திரிபு பேச்சு வழக்கில் மாறுபட்டது. தெய்வீகம்-தெய்விகம் இவை வட மொழிகள். அதாவது ஆரியத்திலிருந்து தமிழில் வழங்கும் மொழிகள். இவை இரண்டும் ஏற்காட்டலாம். அனுப்புதல் என்பதை அநுப்புதல் என்று எழுதுவது போல பெறுநர் - பெறுனர் என்றும் எழுதுகிறார்கள். தந்நகரம் இடையில் வராதிருப்பதே சிறப்பு.

அநீதி என்பதில் நீதி என்பது பொருள் தருஞ் சொல்லாதலால் அப்படி வந்தது. அச்சயந்திரம் - அச்சியந்திரம் என்பன இரண்டும் சரியானவை. அன்பிற்குரிய - அன்புக்குரிய என்பனவும் அப்படியே.

திருப்தி என்று தமிழில் எழுதுவது பிழை. திருத்தி என்பதே சரி. 'ப்' எனும் எழுத்துக்கு முன் 'த்' மயங்காது. அப்படியே பக்தி முக்தி என்பனவும்.

டோராபடகுகள் என்பது சரியல்ல. ராவுக்கு முன் பகரம் புணர்ந்து 'ப்' மெய் பெற்றே வரும். பிரித்து எழுதுவோரும் இத்தகையவற்றை பிரிப்பதால் தமிழ்மொழி பாதிக்கப்படும் என்பதை உணர வேண்டும்.

பிரதேசம்+செயலகம் என்பதே பிரதேசச்செயலகம் என்பது. பிரதேசம்+செயலகம் என்பிரியும்.

மவ்வீறு ஒற்றழிந்து உயிரீறு ஒப்பனவும் வன்மைங் கினமாய் திரிலு மாகும் - என்னும் விதியால் பிரதேச செயலகம் என வந்து அது இயல்பாகவும் வல்லினம் மிக்கும். இன்னும் பிரதேசஞ்செயலகம் எனவும் வர விதியுண்டு. ஆனால் வழக்கில் அது கைக்கொள்ளப்படுவதில்லை. பிரதேச செயலகம் என்பதை ஏற்றுக்கொள்ளலாம். புணர்ச்சியில் வெவ்வேறு வகையாகப் புணர்க்கப்படுந் தொடர்களும் உண்டு.

67. அனுபவம், அனுக்கிரகம், அனுபல்லவி, அனுமதி, அனுப்புதல் முதலான வடமொழிச் சொற்களை, அநுபவம், அநுக்கிரகம், அநுபல்லவி, அநுமதி, அநுப்புதல் என்றவாறும் எழுதலாம். றன்னகர 'னு' வை உபயோகிப்பதை விட தந்நகர

“சரகம் சாகினி வெள்ளாடு தேக்கென
மருவு தேனீ”

என்பதை ஞாயகப்படுத்திக் கொண்டால் தெரியவரும். குதிரை, யானை முதலிய விலங்குகளிற்குரிய பெயர்களெல்லாம் அவற்றுக்குரிய செய்யுள்களைப் பார்த்தவுடன் அறிந்துவிடலாம். அகராதியில் அவ்வாறு அறிய முடியாது. குதிரை, யானை என்பவற்றைக் குறிக்கும் பல சொற்கள் தமிழில் உள. அகராதியில் இந்த வாய்ப்பு இல்லை. மனனஞ் செய்வது கஷ்டம். நிகண்டுகள் இன்று அழியும் நிலையில் உள.

என் போன்ற பண்டிதர்கள் கூட நிகண்டு படிக்கும் காலப் பரப்பில் பிறக்கவும் இல்லை. ஆதலால் எங்கள் மொழியறிவு நிகண்டு படித்தவர்களுக்குச் சமமாக வர முடியாது. பின் வந்த சூடாமணி நிகண்டைப் படிப்பது சலாம். விருத்தப்பாவானமையால் பாடமாக்குவதும் இலகு. மற்றயவை பாடமாக்குவது கஷ்டமாயிருக்கும். எனினும் அவையும் தமிழறிஞர்களால் பாராட்டப்பட்டவை.

ரேவணச் சித்தர் என்பார் அகராதி நிகண்டு என்பதொன்றைப் பிற்காலத்திற் செய்தார். அவருக்குப் பின்பு வீரமாமுனிவர் சதுரகராதி என்பதொன்றைச் செய்தார். இவரே அகராதிக் தோற்றத்திற்கு வழிகோலியவர். அதன்பின் அகராதிகள் பல எழுந்துள்ளன. சொற்கருத்தறிய அகராதி சலபமானது. அகர வரிசையிற் பார்த்து உடனே அறிந்து விடலாம். ஆனால் புலமையைப் பெருக்க நிகண்டு போல் இது உதவாது. நிகண்டை உயிர் பெறச் செய்வது மிகு சிரமம். இப்போதைய நுனிப்புல் மேயும் படிப்பில் நிகண்டைப் பாடமாக்க எவர்தாமிசைவர். நிகண்டைப் பாடமாக்குஞ் சிரமத்தை எதிர்கொள்ள வருந் தயாராக இல்லை.

66. ஆயத்தம் - ஆயித்தம், தெய்விகம் - தெய்வீகம், அனுப்புதல் - அருப்பதல், அச்சியந்திரம் - அச்சயந்திரம், அன்பிற்குரிய - அன்புக்குரிய, திருப்தி - திருத்தி, டோராபடகுகள் - டோராப் படகுகள், பிரதேச செயலகம் - பிரதேசச்செயலகம், ஆகிய இணைச் சொற்களின் சரியான பிரயோகம் எது?

‘நு’ வை உபயோகிப்பது தான் பொருத்தமானது என்ற கருத்துமுளது. ஏனெனில் “அ” வை அடுத்து தந்நகர “ந” வரின் அவை வடசொற்கள் என அறிந்து கொள்ளலாம் என்றுங் கருதப்படுகிறது?

அநாவம் முதலியவற்றில் வடமொழியில் உள்ள ந, வை உபயோகிப்பது நல்லதென்றால் எந்த இலக்கண ஆசிரியரும் அதை மறுக்க மாட்டார். ஏனென்றால் தமிழில் இந்த நகர மெய்யெழுத்தும் இருப்பதால், மற்றைய எனகரத்தைப் பயன்படுத்துவோர்க்கும் நியாயமுண்டு. சினேகம்-சினேகம் என்பதும் அப்படியே, வட சொற்கள் என்று கொள்ளப்படுபதற்காக வட மொழி எழுத்தைப் பயன்படுத்தத் தேவையில்லை. தமிழ்ச் சொல்லாக அதை அங்கீகரிக்கும் போது அது எப்படியும் இருக்கலாம்.

68. எ,ஒ,ற,ன,ழ ஆகிய இவை ஐந்தும் தமிழின் சிறப்பெழுத்துக்கள் என்று கூறப்படுகிறது.

தமிழ்ச் சிறப்பெழுத்துக்கள் உயிரெழுத்தில் ஏ, ஒ என்னும் இரண்டுமாம். மெய் எழுத்துக்களில் ழ், ற், ன் என்பன. இலக்கணக்கொத்தாசிரியர் இவைமட்டுமே தமிழ் எழுத்துக்கள் என்று கொண்டு ஐந்தெழுத்தாலொரு பாடை யென்றையவும் நாணு வரறிவுடையோரே என்று இகழ்ந்தார்.

சம்ஸ்கிருதத்தில் ஏ, ஒ இரண்டு முண்டு. சுவாமி வேதாசலம் குற்றெழுத்தில்லாமல் நெட்டெழுத்து எப்படி வரமுடியுமென்று கேட்கிறார். அவர் ஏ, ஒ என்பன தமிழிலிருந்து வடமொழியாளர் பெற்றுக் கொண்டவை என்று கூறுவர். இவ்விரண்டெழுத்தும் வடமொழியில் மிக முக்கியமானவை. வேதத்திற்கு ஏ என்றொரு பெயர் இருப்பதாக நமது பரிபாடல் என்ற நூல் கூறுகிறது. “ஏயின கிளத்தலின் நினைமை நன்கறிந்தனம்” என்று வேதம் கூறுகிறது. வேதம் இப்படிக் கூறுவதனால் உன்னைப்பற்றி யாம் நன்கு அறிந்து கொண்டோம் என்பது அவ்வரிக் கருத்தாகும். சுவாமி வேதாசலம் கூறுவதும் பொருத்தமுடையதே. “கற்றோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்தே முற்றோன்றிய மூத்த குடி” எனத் தமிழினம் போற்றப்படுவதால் தமிழ் மொழியே முதலில் தோன்றியும் இருக்கலாம்.

69. பரிச்சயம் என்ற சொல் இன்று தமிழில் வழங்கி வருகிறது. ஆனால் பரிசயம் என்ற சொல்லே இலக்கியத்தில் ஆதாரங் காட்டப்படுகிறது. “வீறுசால் மன்னர் விரிதாம வெண்குடையைப் பாற எறிந்த பரிசயத்தால்” என்ற முத்தொள்ளாயிரப் பாடலிலும் திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரையிலும் பரிசயம் என்றே வருகிறது.

தமிழில் தமிழ்ச் சொல், வடசொல், சம்ஸ்கிருதச் சொல் என்ற மூன்று வகையிருக்கிறது. சம்ஸ்கிருதச் சொல்தான் வடமொழியாகித் தமிழில் வழங்கப்படுகிறது என்று கூறப்படுகிறது.

பரிசயம் என்பது ஆன்றோர் வழக்கில் உள்ளதால் அதனை ஏற்காமல் விட முடியாது. பரிச்சயம் என்பதும் நீண்டகால வழக்கு. இரண்டையும் ஏற்றுக் கொள்வது நல்லது.

தமிழ் தென்மொழி எனவும் ஆரியம் வடமொழி எனவும் வழங்கி வருவதால் மொழிகள் அக்காலத்தில் வடமொழி தென்மொழி என்றே வழங்கிவந்தன. தமிழில் வந்து வழங்கும் சம்ஸ்கிருதச் சொல்லே வடசொல் என்பது உரையாசிரியர் சிலர் கொள்கை. இக் கொள்கைக்கு வித்திட்டவர் பண்ணந்தி முனிவரே. “பொது வெழுத்தாலும் சிறப்பெழுத்தாலும் ஈரெழுத்தாலும் இயைவன வடசொல்” என்ற நன்னூற் சூத்திரமே வடமொழி என்ற ஒரு பாகுபாட்டை ஏற்படுத்தியிருக்கலாம் என்பது எனது கருத்து. தொல்காப்பியத்தில் வடசொல் சம்ஸ்கிருதத்தையே குறித்தது. இக்கருத்துக்கள் எனது செந்தமிழ் இலக்கண விளக்கம் முதலாம் புத்தகம் 80 ஆம் பக்கத்தில் தெளிவாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. ஆண்டுக் காண்க.

70. இலண்டன் என்று எழுதுவதை லண்டன் என்று எழுதக்கூடாது என்று கூறியதுடன் தமிழை அந்தளவுக்கு தாழ்த்தக்கூடாது என்றுங் கூறியிருக்கிறீர்கள்.

மொழிக்கு இலக்கணம் வகுத்தவர்கள் தரவுகளை முன் வைத்து அவற்றின் பொதுமை கண்டே இலக்கண மூலந் தெளிவுபடுத்துவர். but (புற்) என்பதற்கு b u t என்று எழுதுவதற்கும் Put (புற்) என்பதற்கு P u t என்று எழுதுவதற்கும் என்ன காரணமென்றால் வழக்கு மட்டுமே காரணம் என்பதை மறுக்க முடியுமா?

எல்லா மொழிகளிலும் இந்த வழக்கு என்பதே முக்கியம். 'ல' ஏன் மொழிக்கு முதலில் வரக் கூடாதென்றால் தமிழ் இலக்கிய ஆசிரியர்களோ அல்லது பேசுவோரோ அதனை முதலெழுத்தாகக் கொள்ளவில்லை என்பதுதான் அதற்கு விடை. மொழிக்கு முதலாக வரக்கூடாதென விலக்கப்பட்ட எல்லா எழுத்துக்களுக்கும் இதுதான் காரணம். இவற்றை மீறி மொழியை அமைத்தால் மொழி தமிழாக இருக்க முடியாது. தமிழ் மொழியில் தேர்ச்சியுடையவர் செய்யும் மாற்றம் மட்டுமே புதியன புகுதலாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படும். மற்றையோர் அமைப்பன புதியன புகுத்தலாகக் கொண்டு இகழ்ந்திடப்படும். ல, ர, ற முதலிய முதலெழுத்துச் சொற்கள் வடமொழியில் உள்ளன. அவற்றைத் தமிழிற் கொண்டு வரும்போது தான் இலம்பம் என்றும் இராமன் என்றும் இறப்பர் என்று மாக்குகிறோம். இவையெல்லாம் எனது முதலாவது புத்தகத்தில் வட மொழியாக்கம் என்ற பகுதியிற் காணப்படும்.

71. பின்வருவனவற்றின் பொருள் யாது?

வட்டில், திருவனந்தற் பொழுது, கெழுதகை நட்பு, அடியார்களுக்குத் தொழும்பு செய்வது, அரணார்.

வட்டில்-உண்கலம், கடகம், கடமை, அம்புக்கூடு, என்பவற்றைக் குறிக்கும். திருவனந்தல் என்பதில் அனந்தல் என்பது தூக்கம் மயக்கம் என்பவற்றைக் குறிக்கும். திருவனந்தல் - அதிகாலை. தொண்டு செய்வதே தொழும்பு செய்வதாகும். அரணார் - சிவனார். கெழுதகை நட்பு - முதிர்ந்த நட்பு, பழமை வாய்ந்த நட்புமாம்.

72. இன்று தமிழ் நாட்டிலும் புலம் பெயர்நாடுகளிலும் வாழும் தமிழர்கள் ஐயர் என்பதை அய்யர் என்னும் ஓளவையார் என்பதை அவ்வையார் என்றும் எழுதுகின்றனர்.

அய்யர் என்றோ அவ்வை என்றோ செய்யுள்களில் எழுதுவதை ஏற்கலாம். ஏனெனில் செய்யுள் யாப்பு விதிக்கமைய எழுதப்படுவோண்டும். அவ்விதியைப் பாதுகாக்க அப்படி எழுத அனுமதிக்கலாம். வசனநடையில் இதைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும். இது போலிதானே போலி நிசமானதைப் போல தர முள்ளதன்று.

73. ஐந்நூறு என்பதை ஐஞ்ஞாறு என்று எழுதுவது சரியானதா?

தொல்காப்பியத்திலேயே ஐஞ்ஞாறு என ஒரு சூத்திரத்தில் வருகிறது. இதை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். தொண்டு என்பது ஒன்பதற்குப் பதிலாகத் தொல்காப்பியத்திலே வருகிறது. பரிபாடல் முதலிய இலக்கியங்களிலும் காணப்படுகிறது.

74. ராஜாஜி சிசுபாலன் வதத்தை முதல் தாம்பூலம் என்ற பெயரிலே எழுதினார். ஆனால் தமிழிலக்கணப்படி முதற்றாம்பூலம் என்று தான் வந்திருக்க வேண்டும். அவ்வாறே நாம் “அதனால் தான்” என்று எழுதுவது இலக்கணப்படி அதனாற்றான் என்றே வரவேண்டும். இப்படி எழுதுவதைக் கடினமென்று கருதி அதனாலே தான் என்று எழுதலாமா?

முதல் தாம்பூலம் என்று ராஜாஜி மட்டுமல்ல பலரும் இப்படியான எழுத்துக்களைக் கையாளுகிறார்கள். மொழிப்பாது காப்பை விரும்புவோர் இதைத்திருத்துவது நல்லது. செய்யுளில் கண்டிப்பாக இப்போக்கு தடைசெய்யப்பட வேண்டியது. புதியன புகுதலாகக் கடின புணர்ச்சிகளை இலகுவாக்க விதிசெய்வதற்கு இலக்கணத்தில் அதிக இடமுண்டு. அதனாலே தான் என்று எழுதிப் பிரச்சினைபைத் தவிர்ப்பது நல்லதல்ல என்பது எனது கருத்து.

75. திருகோணமலை, திருக்கோணமலை இரண்டுஞ் சரி என்று சொல்கிறீர்கள். அல்வழிப் புணர்ச்சி, வேற்றுமைப் புணர்ச்சி இரண்டுமே ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறதா?

உருபு புணர்ச்சி உருபுப் புணர்ச்சி என்பன போல திருகோணமலை என இயல்பாயும் திருக்கோணமலை என வல்லெழுத்து மிக்கும் வரும். திருக்கோணமலை என்று கூட வழக்கில் மிக்கு வருவது காணலாம். திரிகோணமலை என்பது திரிக்கோணமலை என வருவதில்லை. இயல்பினும் விதியினும் நின்ற உயிர்முன் கசதப மிகும் என்ற விதி பொது விதி. மிகாமல் வருவதற்கும் விதியுண்டு.

நலன்புரி சங்கம் என்பது நலனைப்புரிகின்ற சங்கம் என வேற்றுமைப்புணர்ச்சியாக வரும் போது நலன்புரிச்சங்கம்

எனவல்லெழுத்து மிக்கும் நலன்புரிந்த சங்கம் புரிகின்ற சங்கம், புரியும் சங்கம் எனவரும் போது அல்வழிப்புணர்ச்சி ஆதலால் நலன்புரிசங்கம் என இயல்பாய் வரும். ஒரே சொற்கள் அல்வழிப்புணர்ச்சியில் ஒருவகையாகவும் வேற்றுமைப் புணர்ச்சியில் வேறொரு வகையாகவும் புணரும்.

76. “கர்ப்பூரம், கற்பூரம் இரண்டுமே இலக்கியத்திலே இடம்பெற்றன. கர்ப்பூரம் நாறுமோ கமலப்பூ நாறுமோ திருப்பவளச் செவ்வாய் தான் தித்தித்திருக்குமோ” என்ற ஆண்டாள் பாசுரத்தில் கர்ப்பூரம் என்றும்
 கற் பூரம் போலக் கடலுப்பிருந்தாலும்
 கற்பூரமாமோ கடலுப்புபொற் பூரும்
 புண்ணியரைப் போல இருந்தாலும் புல்லியர் தாம்
 புண்ணியரா வாரோ மற்று
 என்ற ஓளவை பாடலில் கற்பூரம் என்றும் வழங்கிவருகின்றது. பின்னியதில் செய்யுள் விகாரத்தால் கற்பூரம் என்று வந்ததாகவும் கர்ப்பூரம் தான் இலக்கியத்தில் உள்ளது என்றுங் கூறுவாரு முளர். கற்பூரம் என்பது பொற் பூரும் என்ற எதுகைக்காக கவிஞனால் உபயோகிக்கப்பட்டுள்ளது. கவிஞனுக்குரிய “Poetic Licence” என்றுஞ் சொல்வர். கற்பூரம் செய்யுள் வழக்கு. செய்யுள் வழக்கு இலக்கணமாகாது என்று கூறுவார் உமாமகேசுவரம்பிள்ளை அவர்கள்.

கருப்பூரம், கர்ப்பூரம் என்பனவே பெருவழக்கு. நாங்கள் பாடிக்குங் காலத்தில் கற்பூரமென்பதைப் பிழைதிருத்திக் கொடுப்பதுடன் செய்யுளில் கர்ப்பூரம் என்பதை எதுகை கருதி நூலைப் பதிப்பித்தவர்களே திருத்தியும் இருக்கலாம். அகராதி யில் கற்பூரம், கர்ப்பூரம் இரண்டும் ஒரே பொருளில் உள. கருப்பூர மும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டேயிருக்கிறது. இந்த மூன்று வகை களையும் ஏற்க வேண்டியதே.

77. கற்பூரம், கர்ப்பூரம், கருப்பூரம் மூன்றும் ஏற்கவேண்டியதே என்று நீங்கள் கூறுகின்றீர்கள். இருப்பினும் மாணவர் களிடம் இம் மூன்றில் சரியானதைத் தெரிவு செய்யுமாறு பரீட்சிக்கப்படும் போது எதை மெத்தச் சரியென்று ஏற்றுக்கொள் வது?

கற்பூரம் என்பது ஒரு ஆரியமொழிச் சொல்லே. சம்ஸ்கிருத மொழி என ஏற்றுக்கொண்டால் அது கர்ப்பூரமாகலாம். கருப் பூரமும் ஆகலாம். சிதைந்தன வரினும் இயைந்தன வரையார் என்ற தொல்காப்பியச் சூத்திரம் அதற்கு இடங்கொடுக்கும். மூன்று வித மாற்றத்துக்கும் இலக்கியங்கள் இடங்கொடுக்கின்றன. எனினும் தனிக் குற்றெழுத்தின் முன் ரகர மெய் மயங்காது எனத் தொல்காப்பியச் சூத்திரம் கூறுவதால் மொழிப்பாதுகாப்பை விரும்புவோர் கர்ப்பூரம் என்பதை ஏற்கார். தனிக்குற்றெழுத்தின் முன் ரகர மெய் மயங்கா மையைக் கருதின் அர்த்தம், அர்ப்பணம் என்பனவும் ஏற்கப்படா. ஆனால் இவை புழக்கத்தில் தாராளமாக உள்ளன. வழுவமைதியாகி விட்டன. இப்படிக்கேள்விகள் மாணவரிடம் கேட்பதே தவறு.

78. 1950இற்கு முற்பட்ட காலத்திலே கீழ்வகுப்பு மாணவர்களுக்குரிய தமிழ்ப்பாடநூல்களிலே துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாசுவாமிகளது நன்னெறி நாற்பதிலே உள்ள பாடல்களைப் பின்னிணைப்பாகச் சேர்த்திருப்பார்கள் (இத்தகவலை ஆசிரியரான உமாமகேசுவரம்பிள்ளை அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்) இன்றைய தமிழ்ப்பாடப் புத்தகங்கள் பற்றிய தங்களது கருத்து யாது?

முன்னைய காலத்தில் அரசினர் பாடப்புத்தகம் வழங்குவதில்லை. பாடசாலைகள் பல ஒருங்கிணைந்து பாடத்திட்டத்தை அமைத்தனர். மூன்றாம் வகுப்பில் வாக்குண்டாம் நான்காம் வகுப்பில் நல்வழி 5ஆம் வகுப்பில் நன்னெறி ஆறாம் வகுப்பில் நீதி வெண்பா என்று பாடும் போய்க்கொண்டிருந்தது. இன்று அரசாங்கம் பாடநூல்களை வழங்குகின்றது. பாடப்புத்தகம் தயாரிப்போரும் பெரும்பாலும் அரசினர் வால் பிடிப்பாளர். தங்களைப் பெரும் புலவராகக் கருதி வழிச் சொல் புணர்ந்த செய்யுள்கள் புத்தகங்களில் இடம்பெறச் செய்கின்றனர். பழைய நல்ல செய்யுள்கள் தேவையற்றுப் போய் பதிப்பதற்குத் தேவைப்படாது அழியும் நிலையிலுள்ளன. அரசினர் கொடுக்கும் புத்தகங்கள் பிழைகள் மலிந்தவையாதலால் தமிழ்க்கல்வியும் தரங்குன்றி விட்டது. எல்லாச் சமயப் பிள்ளைகளுக்கும் இடங்கொடுக்கும் வகையிற் பாடப் புத்தகம் அமைவதால் இஸ்லாமிய

ஆத்திசூடி
கீழ்வகுப்பிற் படித்தால்
பெரும் மனிதனாகும்
வரை அதைச் சுவைக்க
முடியும்.

பொருளாழத்தை
உணரமுடியும்.
இக் காலப்
பாடல்களைச் சொல்லி
ஆசிரியர் காலைக்
கையைத் தூக்கிப்
பாடிக்காட்டினாலும்
ஆத்திசூடி,
கொன்றைவேந்தனை
விட்டு விடக்கூடாது.
ஓதாமல் ஒரு நாளுந்
இருக்க வேண்டாம்
என்ற உலகநீதி, வெற்றி
வேற்கை
ஆகியவற்றை மனனஞ்
செய்யும் கல்வி
வேண்டும்.

கிறிஸ்தவ ஆக்கங்கள் அதிகமாக
இடம்பெறுவதால் கம்பன், வள்ளுவர்,
இளங்கோவடிகள் போன்றோரது தர
மான இலக்கியங்கள் அதிகம் இடம்பெற
முடியாதிருக்கிறது.

**79. பாலர் வகுப்பிலிருந்து 5ஆம் வகுப்பு
வரை தமிழ் மொழிப் பாடத்திலே
மாணவர்களுக்கு இன்ன இன்ன பாட
விதானங்களைச் சேர்க்க வேண்டும்
என்று கருதுகின்றீர்கள்?**

கல்வியில் அறத்தைப் பின்பற்
றல் முக்கியம். ஒழுக்கத்தைப் பேணும்
பாடங்கள் கற்பிப்பதையே என்போல்வார்
விரும்புவர். இக்காலத்தில் "வட்டத்
தோசை போன்றிருந்த சந்திரனைத்
துண்டாய் வெட்டியதாரம்மா"
போன்ற பாடல்களே படிப்பிக்கப்படு
கின்றன. இவற்றின் ஓசை நயம்
பிள்ளைகளைக் கவரலாம். அப்படி
விரும்பிப் படிக்காத கவிகளை
யும் புகுத்தி விடுகிறார்கள்.

ஆத்திசூடி கீழ்வகுப்பிற் படித்
தால் பெரும் மனிதனாகும் வரை
அதைச் சுவைக்க முடியும். பொருளா ழத்தை உணரமுடியும்.
இக்காலப் பாடல்களைச் சொல்லி ஆசிரியர் காலைக் கையைத்
தூக்கிப் பாடிக்காட்டினாலும் ஆத்தி சூடி, கொன்றைவேந்தனை
விட்டு விடக்கூடாது. ஓதாமல் ஒரு நாளுந் இருக்க வேண்டாம்
என்ற உலகநீதி, வெற்றிவேற்கை ஆகியவற்றை மனனஞ்
செய்யும் கல்வி வேண்டும்.

80. அதன் பிறகு தரம் 6முதல் 11வரை

தரம் 6முதல் 11வரை ஒருகாவியத்தில் ஒவ்வொரு படலம் கற்பிக்க வேண்டும். இலக்கணத்தில் 6ஆந் தரத்தில் எழுத்தியல், பதவியல் நன்னூலைப் பின்பற்றிக் கற்பிக்கப் படவேண்டும். 7 இல் பெயர்ச் சொல் 8 இல் வினைச்சொல் 9இல் புணரியல் 10இல் இடைச் சொல் உரிச்சொல் கற்பிக்க வேண்டும் 11இல் நன்னூல் முழுவதுங் கற்பிக்கப்பட வேண்டும்.

81. உயர்தரத்தில் தமிழை ஒரு பாடமாகப் பயில்வோருக்கு பாட நூல்களில் எவற்றைச் சேர்க்க வேண்டும் என்று கருதுகிறீர்கள்?

உயர்தரத்தில் தமிழ்பயில்வோர்க்கு செய்யுளை வசன நடையில் எழுதுதல், செய்யுள்களுக்கு நயாங்குறுதல், சுருக்க மெழுதல் முதலிய பயிற்சிகள் அவசியம். பழைய உரை யாசிரியரின் உரைகளை இக்கால நடையில் எழுதுதலும் முக்கியம். எமது சங்ககாலச் செய்யுள்களை விளங்க முடியாத ஒரு இலக்கிய வட்டம் இப்போது உருவாகிவிட்டது. அதை மாற்றியமைத்துச் சென்ற நூற்றாண்டில் இருந்த கல்வித்தரத்தை உருவாக்கவேண்டும். தொல்காப்பியச் சூத்திரத்திரங்கள், நன்னூற் சூத்திரங்கள் என்பவற்றை மனைஞ் செய்யக் கூடிய மாணவர் வட்டத்தை உருவாக்க வேண்டும்.

82. தங்களது ஆங்கிலக் கல்விபற்றிச் சொல்லுங்கள். எதுவரை படித்திருக்கிறீர்கள்?

எனது ஆங்கிலப் படிப்புப் பற்றி வினா எழுப்பியுள்ளீர்கள். யான் அளவெட்டி சீனன் கலட்டி ஞானோதயா வித்தியா சாலையில் நான்காம் வகுப்புச் சித்தியடைந்த பின் அளவெட்டி ஆண்கள் ஆங்கில பாடசாலைக்கு அனுப்பப்பட்டேன். அப்போது அங்கு அதிபராக இருந்தவர் கணபதிப்பிள்ளை என ஊரவர்களால் அழைக்கப்படும் த.சின்னத்தம்பி அவர்களிடம் எனது தந்தையார் ஒப்படைத்தார். அவர் ஒரு பாலபாட ஆங்கிலப் புத்தகத்தைத் தந்து என்னை வாசிக்கச் சொன்னார். எனது ஆங்கில அறிவு பூச்சியமாக இருந்ததால் என்

னால் அதை வாசிக்க முடியவில்லை. அப்போது அவர் இவர் தமிழ்ப் பள்ளிக்கூடத்தில் எத்தனையாம் பிள்ளையாக வருவார் எனக் கேட்டார். தந்தையார் எல்லா வகுப்புக்களிலும் இவர் முதலாமிள்ளைதான் என்று கூறினார். ஆங்கிலம் படிக்க வில்லையோ என்று கேட்டார். தந்தையார் இல்லை என்றார். அப்போது இவருடைய முகக் குறிப்பு இவரது திறமையைக் காட்டுகிறது என்று கூறினார்.

அவ்வளவோடு விடுகைப்பத்திரத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு வகுப்பில் அனுமதித்தார். முதலாம் வகுப்பு B வகுப்பில் சேர்க்கப்பட்டேன். ஒரு தவணைமுடிவில் நடாத்தப்பட்ட தவணைப் பரீட்சையில் நான் முதலாம் பிள்ளையாக வந்ததால் யான் உட்பாட்பு பத்துப் பேர்வரையில் A வகுப்புக்கு மாற்றப்பட்டோம். A வகுப்பிலும் அடுத்த தவணை முதலாம் பிள்ளை தான். அடுத்து நான்காம் வகுப்பு. அதை இரண்டாவது வகுப்பு என்பார்கள்.

ஐந்தாம் வகுப்பு இரண்டாந் தவணை சிரங்கு நோய் ஏற்பட்டுத் தொடர்ந்து நோயாளி ஆகிவிட்டேன். அப்போது பன்னாலையைச் சேர்ந்தவரும் எனது முன்னைய தமிழ்ப் பாடசாலை ஆசிரியருமாய் இரத்தினசாமி ஐயர் வீட்டுக்கு வந்து பெற்றோருடன் கதைத்துத் தமிழ்ப்பள்ளிக் கூடத்திற் படிக்க ஒழுங்கு செய்தார். பாடசாலை விடுகைப்பத்திரத்துக்குத் தந்தையார் போனபோது கணபதிப்பிள்ளை (அதிபர்) அவர்கள் ஐந்தாம் வகுப்பாசிரியரை அழைத்துத் தனிமையிற் கதைத்தபின் அதிபர் தந்தையாரை அணுகிக் காசு கட்டுவதில் பிரச்சினையென்றால் காசு கட்டவேண்டாம் இங்கேயே அனுப்புங்கள் என்றாராம். அதாமட்டுமல்ல அவர் சோதனை யெடாவிட்டாலும் அடுத்த வகுப்புக்கு விடுகிறோம் என்றாராம். தந்தையார் பிடிவாதமாயிருந்து பத்திரத்தைப் பெற்று வந்தார். தொடர்ந்து தமிழ்ப் பள்ளிக்கூடத்திற் படித்திருந்ததால் எட்டாம் வகுப்பிற் படித்திருக்க வேண்டிய யான் ஆறாம் வகுப்பிற் சேர்க்கப்பட்டேன். முதல் தவணை பரீட்சையில் இரண்டாம் பிள்ளை. ஒரு பெண்பிள்ளை முதலாம் பிள்ளையாக வந்தார். அடுத்த தவணை தொடக்கம் எனக்குப் போட்டியில்லை S.S.C முடியும் வரை முதலாம் பிள்ளையேதான்.

பண்டிதர் நாகலிங்கம் அவர்களின் நினைவாக...

என்னோடு பாடித்த செ.கதிசேசர் பிள்ளை மகாசனாக் கல் லூரி ஆசிரியர்) நான் ஆங்கில பாடசாலைக்குப் போகும் போதும் அங்கேயே பாடித்தவர். நான் திரும்பப் போய் ஆறாம் வகுப்பிற் சேர்ந்த போது எட்டாம் வகுப்பிற் பாடித்துக் கொண்டிருந்தவர் என்னோடு தான் 1938ம் ஆண்டு S.S.C சித்தியடைந்தார். எனினும் அவர் ஒரு சிறந்த கல்விமான் என்பது எனது கணிப்பு. தமிழ்ப் பாடசாலையில் நான்காம் வகுப்பு வரையும் பின்னர் S.S.C வகுப்பிலும் அவர் என்னோடு கற்றதால் போட்டி மனப்பான்மை ஓரளவுக்கு ஏற்பட்டது.

பின்னர் பண்டித ஆசிரிய கலாசாலையில் பண்டிதர் க.சச்சிதானந்தனும் இப்போது மருத்துவப் பீடாதிபதியாயிருக்கும் சிவபாலன் அவர்களின் தந்தையார் ஆகனகசபையும் உடன் மாணவராய்த் திறமைசாலிகளாயிருந்ததும் கல்வியிற் போட்டி மனப்பான்மை ஏற்பட வழிவகுத்தது. அதேபோல் பல்கலைக்கழக டிப்ளோமாக் கற்கை நெறியிலும் ஒரு போட்டியாளர் இருந்தார். அவர் ஏழாலைப் பண்டிதர் மு.கந்தையா. இவரே பின்னாளில் இலக்கிய கலாநிதியானவர்.

நான் 1945ம் ஆண்டு வரையில் கணபதிப்பிள்ளை ஆசிரியரிடம் ஆங்கிலம் கற்கத் தொடங்கி 1950இல் S.S.C ஆங்கிலப் பரீட்சையிற் சித்தியடைந்தேன். இதுவே எனது ஆங்கிலப் பாடிப்பு ஆங்கிலத்தில் எனது அறிவு அற்பமே.

83. சிலப்பதிகாரத்திலே வரும் சம்பவம். பாண்டியனது அவையிலே கண்ணகி கோவலன் குற்றமற்றவன் என்று நிரூபித்த போது பாண்டிய மன்னன் தன் செங்கோல் சரிந்த தென்று வீழ்ந்து இறக்கிறான். அரசியும் அவனுடனேயே வீழ்ந்து இறக்கிறான். அதன் பின்னரும் கண்ணகி கோபம் அடங்காமல் மதுரையை எரித்தமை அறமல்ல என்ற கருத்தை பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளையவர்கள் கொண்டிருந்தாகக் கூறப்படுகிறது. நெஞ்சையள்ளும் சிலப்பதிகாரம் என்றோர் மணியாரம் படைத்த தமிழ்நாடே என்ற பாரதியின் கருத்துடனும் அவர் உடன் படவில்லை என்றும் கூறப்படுகிறது.

சிலப்பதிகாரத்தைச் சரித்திர சம்பந்தமானதாகக் கொள்ள முடியாது. அதிர்மல இடங்கள் கற்பனை என்பது

முண்மை. பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை கூறுவது போல இளங்கோவடிகள் சிந்தித்திருந்தால் சிலப்பதிகார கதையை வேறு விதமாக அமைக்க அருளுக்கு அதிகாரமில்லாமலுமில்லை. அரசன் சிறு தவறிழைத்தாலும் அது பாரதாரமானதாகப் பார்க்கப் பட வேண்டுமென்பது இளங்கோவடிகள் கருத்து என்பதில் ஐயத்துக்கே இடமில்லை. அதை மன்னனும் மனைவியும் இறந்ததொடு முடிவுக்குக் கொண்டுவர அவர் விரும்பவில்லை. மதுரையை எரித்ததோடும் அவள் மனம் ஆறவில்லை. கொற்கையிலிருந்த பாண்டியன் ஒரு பாவமும் அறியாத ஆயிரம் பொற் கொல்லரை வெட்டிக் காளிக்குப் பலி கொடுத்தது வரை சென்றுள்ளது. அரசன் அறியாமையாக ஒருயிரைக் கொன்றால் அதனால் வரும் பாவத்தை எந்த அளவுக்கும் உயர்த்திக் காட்டலாமென்பது அருடையாமனதிற்பதிந்திருந்தது என்பது மறுக்க முடியாதது.

கொலைக்குக் காரணமாக விருந்த பொற்கொல்லன் செய்த பாவத்திற்காக அவன் இனத்தோர் ஆயிரம் பேரைக் கொல்ல வேண்டியிருந்தது. கவிஞனின் கருத்தை அறிந்து கொண்டு அதை விமர்சிப்பது விமர்சனகாரர் கடமை. கோவலன் கொலைப்பாவும் அரசனது கையிற் படிந்த கறை எத்தனை கடல் நீராலும் கழுவப்பட முடியாது என்பதைக் காட்டவே சிலப்பதிகார ஆசிரியர் சிலப்பதிகாரக் கதைப் போக்கை அவ்வாறமைத்தார் என்பது உணர்ந்து ஆறுதல் பெறவேண்டியது கற்போர் கடமை.

தசரதனிடம் வரம்பெற்று அதன் மூலம் இராமனைக் காட்டுக்கனுப்ப வழிசெய்த கைகேயியின் குற்றத்தை எல்லாப் பெண்கள் மேலும் ஏற்றிய "பெண் நாட்டமொட்டேன் இனிப் பேருலகத்தில் என்றான்" என்று இலக்குவன் கூறியதாகக் கம்பர் கூறியதையும் இவ்விடத்தில் சீர்தூக்கிப் பார்க்கலாம். இலக்கிய கர்த்தா துரும்பைத் தூணாகவும் தூணைத் துரும்பாகவும் காட்டவில்லான். அந்த நேரத்து அவனது மன நிலையை அறிந்து கொண்டு தீர்ப்பளிப்பதே உரியதென்பது எனது அபிப்பிராயம்.

84. முருகனைத் தமிழ்க்கடவுள் என்பர். தைமாதசங்கிராந்தி தினத்திலே முருகப் பெருமான் அகத்திய முனிவருக்கு, தனது பன்னிரு திருக்கரங்களாலும் ஒவ்வொரு எழுத்தாக அ முதல் ஓள வரை வரைந்து கொடுக்க அகத்தியமுனிவரே அதற்கு ஓசை

கொடுத்ததாகவும் அவ்வயிர்கள் தரிக்க க முதல் ன வரை 18 மெய்களையும் முருகப்பெருமான் தனது ஆறு திருவதனங்களில் இருந்து 18 நேத்திரங்கள் மூலம் தோற்றுவித்ததாகவும் அதற்கும் அகத்தியரே ஓசையமைத்ததாகவும்; முருகப் பெருமானது வேலாயுதத்தில் இருந்து தோன்றிய ஒளி மூன்று புள்ளி வடிவினதாக ஆயுத எழுத்தாக உயிர், மெய் இரண்டுக்கும் நடுவே நின்றதாகவும் ஒரு வரலாறு உண்டு. கந்தன் தந்த அறக் கொடைதான் தமிழ் என்றும் சொல்லப்படுகிறது?

முருகனைத் தமிழ்க் கடவுளென்று கூறுவது மட்டுமல்லாமல் அவர் தமிழை வளர்த்தலில் பலவழிகளில் ஈடுபட்டார் என்பதைப் புராணங்கள் இதிகாசங்கள் மட்டுமல்லாமல் இறையானார் களையிலுரை என்ற நூலும் எடுத்துச் சொல்கிறது. இக்கதைகள் உண்மையா பொய்யா என்பதை ஆராய்வதற்கு நிரயோசனமுமில்லை. இவ்வாய்வு எந்த முடிவுக்கும் வராது. தமிழின் பெருமையை வெளிப்படுத்த விரும்பியவர்கள் தமிழுக்கும் கடவுளுக்கும் தொடர்பிருந்ததாகச் சிலரேனும் நம்பத்தக்கதாக இக்கதைகளைப் புனைந்திருக்கலாம். இறைவனது திருமணத்துக்காகத் தேவர்கள் திரண்டிருந்தபோது மேருவந்தாழ்ந்து தென்திசை உயர்ந்ததென்றும் அதைச் சம்பந்தித்த வல்லவர் அகத்தியரே எனவும் அவரைத் தெற்குக்கு அனுப்பமாறு தேவர்கள் வேண்டிச் சிவிரான் அகத்தியரை அழைத்து ஆங்குச் செல்லும்படி வேண்டி அகத்தியர் தென்பகுதியில் வாழ்வார் தமிழ் பேசுவோராதலால் நாம் அங்குச் சென்று அவர்களுடன் எப்படி (மொழிதெரியாமல்) வாழமுடியும் என முறையிடச் சிவபெருமானே அகத்தியர்க்குத் தமிழை அறிவுறுத்தினார் என்ற கதையுமுண்டு.

சிவஞானமுனிவர் வடமொழியைப் பாணிணிக்கு அருளியவரும் தமிழ் மொழியை அருளியவரும் சிவபெருமான் ஆதலால் இவ்விருமொழிகளும் ஒன்றிலொன்று உயர்ந்ததாக முடியாதெனக் கூறுகிறார். அகத்தியர் இறைவனிடம் உபதேசம் பெறமுன்னரே தெற்கே தமிழ்மொழி பேசுவார் இருந்தனர் என்பதால் தமிழின் காலம் கணிக்க முடியாததென்பது பெறப்படுகிறது.

இறைவன் உமையம்மையை மணப்பதற்கு முன்னமே தமிழ் மொழி இருந்த தென்பது உண்மையானால் உமையை மணந்த தன்பின் பெற்றதாகக் கூறப்படும் முருகன் தமிழைத் தோற்று வித்தான் என்பது பொருத்தமற்றதாகிறது. தமிழ் எழுத்துக்கள் முருகனால் படைக்கப்பட்டனவெனவும் அதற்குமுன் மொழி பேச்சுவழக்கில் இருந்ததென்பதும் பொருத்தமற்றது. எழுத்தில் லாமல் மொழி உணர்வாகாதென்பது யாருக்குத் தெரியும். ஆங்கிலம் இன்று உலக மொழியாகி விட்டது. ஆனால் அதை எந்தக் கடவுள் எந்தப் பெரியவருக்கு உபதேசித்தார் என்பது ஆங்கிலேயர் மத்தியில் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. கந்தன் தந்த அறக்கொடையே சிவத்தமிழ் என்று கூறுவதை இன்று உலகம் நம்பும் நிலையில் இல்லையென்பது எல்லோர்க்கும் விளங்கும். ஆனால் உலகிலுள்ள எல்லாச் செயல்களையும் இயக்கிப் பலன் கொடுக்கும் சக்தியொன்றுள்ளதென்பதை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்பதில் உண்மையுண்டு. கடவுள் தோன்றாத துணையாய் நின்று இயக்குபவர் என்பதையே எம் முன்னோர் தோன்று துணையாக்கிக் கூறினார்கள் என்பதும் ஒன்று.

85. நீங்கள் அருணோதயக்கல்லூரியில் கற்பித்த காலப்பகுதியில் பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட சம்பளத்தை விட பாலபண்டிதர் சித்தியடைந்தவர்களுக்கு ரூ5 ஆகவும் பண்டிதர் பரீட்சையில் சித்தியடைந்தவர்களுக்கு ரூ10 அதிகமாகவும் வழங்கப்பட்டதாகவும் பின்னர் ரூ10 வழங்குவது நிறுத்தப்பட்டதாகவும் கூறியிருக்கிறீர்கள். அப்போதைய அருணோதயக்கல்லூரி அதிபர் “பட்டதாரிகள் பலர் இருந்தாலும் ஒரு பண்டிதர் A/L இற்குத் தமிழ் படிப்பிப்பதைத்தான் விரும்புவேன்” என்று கூறியிருக்கிறார். நீங்கள் 2 வருடம் காசு பெறாமல் வாரத்துக்குப் 10 மணி நேரம் படிப்பித்ததையும் பின்னர் சங்கரலிங்கம் என்பவர் கல்வியதிகாரியாக இருந்தபோது அந்த நிலுவையை - 2 வருடங்களுக்கான பாக்கிப்பணத்தை பெற்றுக்கொண்டதாகவும் கூறக் கேட்டிருக்கிறேன்.

நான் அருணோதயக் கல்லூரியில் படிப்பித்த காலத்தில் A/L (உயர்தர) வகுப்பிற் கிழமைக்கு 10 மணித்தியாலம் படிப்பிப்பவர்களுக்கு ஆங்கிலப்பட்டதாரிகளுக்குரிய சம்பளம் பெறு

பண்டிதர் நாகவிங்கம் அவர்களின் நினைவாக...

வதற்குச் சட்டம் இருந்தது. இது சிங்களப்பகுதிகளில் அமுல் படுத்தப்பட்டதேயொழிய தமிழ்ப்பகுதிகளில் நடைமுறையில் இல்லை. எனினும் இந்தப் பத்து ரூபாவுக்காகப் பண்டிதர் சங்கங்கள் வாதாடியபோதும் யானும் கட்டுவன் பண்டிதர் முத்துக்குமாருவும் எப்படியோ இந்தப் 10 ரூபாவைப் பெற்றுவந்தோம். அவர் இறந்துவிட்டபடியால் நான் மாத்திரம் பெற்றுவந்தேன். அப்போது ஒரு சற்று நிருபம் பாட சாலைகளுக்கு அனுப்பப்பட்டது. அதில் தமிழில் சித்தியடைந்த பட்டதாரிகள் இருப்பின் அவர்களுக்குத் தமிழ்ப் பாடத்தைக் கொடுத்துப் பண்டிதர்களை வேறு வகுப்புக்களில் பாடங்கொடுத்து அந்தப் 10 ரூபாவை நிறுத்து மாறு சற்று நிருபம் பணித்தது. அருணோதயக்கல்லூரியில் பல பட்டதாரிகளில் தமிழை ஒரு பாடமாக எடுத்தவர்கள் இருந்ததால் அவர்களுக்குக் கொடுத்து எனது 10 ரூபாவையும் நிறுத்த அப்போதைய அதிபர் முயன்றார். A/L (உயர்தர) வகுப்பு மாணவர்கள் தமிழ் வகுப்பைப் பகிஸ்கரித்தார்கள் அதனால் எனக்கே திரும்புஷ் தரப்பட்டதோடு சம்பளம் பட்டியலில் 10 ரூபா சேர்க்கப்பட்டது. ஆனால் அது கல்விக்கந்தோரில் வொட்டப்பட்டது.

இந்த அதிபர் பதிலதிபராதலால் ஒரு நிரந்தர அதிபர் வந்தார். அவர் எனது நிலையை உணர்ந்து வித்தியா பகுதிக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினார். அதில் தமிழ்ப் பாடம் எடுத்த பட்டதாரிகள் இருந்தாலும் இங்குள்ள பண்டிதர் படிப்பிப்பதையே நானும் விரும்புகிறேன். அதனால் கடந்த இரண்டாண்டுகள் அவருக்குரிய அலவன்ஸ் வழங்கப்படாததை உங்கள் கவனத்துக்குக் கொண்டு வருகிறேன். என்று கடிதம் எழுதியதால் D.E ஆக இருந்த சங்கரலிங்கம் விசாரித்து எனக்கு இரண்டு வருட பாக்கிப் பணமுந்தரப்பட்டது.

நான் அருணோதயக் கல்லூரியிற் படித்த போது தமிழ்ப் பண்டிதர்களுக்கும் பால பண்டிதர்களுக்கும் வழங்கப்பட்ட அலவன்ஸ் நிறுத்தப்பட்டது. பண்டிதர், பால பண்டிதர் பரிட்சையிற் சித்தியடைந்த எல்லோருக்கும் முன்னர்

பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை எங்களில் மு.கந்தையாவை அல்லது என்னை அதை விளங்கப்படுத்தும்படி கேட்பார். அவர் கேள்வியில் நட்புறவு தென்படும். எங்களைத் தமிழ்க் கல்வியில் உன்னதமான ஓரிடத்தில் அவர் வைத்திருந்தார் என்பது அவர் கேள்வி மூலம் பெறப்படும். பெரிய தம்பி ஒரு நாள் பேராசிரியர் வீட்டில் நானும் பண்டிதர் கந்தையாவும் இருந்தபோது பேராசிரியரை நோக்கி இவர்களில் ஒருவனையாவது பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளராக்கு அப்போது தான் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ் மணக்கும் என்று கூறியது சூபகத்தில் உள்ளது.

அந்த அலவன்ஸ் வழங்கப்பட்டது. அது பின்னாளில் நிறுத்தப்பட்டது. A/L(உயர்தர) வகுப்பிற் படிப்பித்ததாற்றான் அது எனக்குக் கிடைத்தது. ஆனால் நான் படிக்குங் காலத்தில் இந்த அலவன்ஸ் எல்லோர்க்குங் கிடைத்தது.

பண்டிதர்களுக்குப் பட்டதாரிச் சம்பளம் கொடுப்பது பற்றி கிறிஸ்தோபர் கொமிசன் (இக்கொமிசனின் காரிய தரிசி அளவெட்டியைப் பிறப்பிடமாகவும் மானிப்பாயை வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட ஓடிற்றர் வைரமுத்து) தமிழ்த் துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளையிடம் வினவியபோது பேராசிரியர் அப்படிச் செய்யக் கூடாதெனத் தடுத்து விட்டார். நாங்கள் டிப்ளோமா வகுப்பில் படிக்கும் போது பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளையின் வீட்டில் நானும் ஏழாலை மு.கந்தையாவும் அவரைச் சந்தித்து இது பற்றிக் கேட்டபோது தானெப்போதும் பட்டதாரிச் சம்பளத்தை எதிர்ப்பேன் என்று கூறினார். காரணம் அப்படியானால் எந்தமாண

வனும் பட்டப்படிப்புக்குப் பல்கலைக்கழகம் வரமாட்டான் என்று கூறினார். இதனால் கிறிஸ்தோபர் கமிசன் 'இன்ரர் ஆட்ஸ்' சம்பளத்தைச் சிபார்சு செய்திருந்தது. ஆனால் பண்டித பட்டம் பெற்றவர்களுக்கு நியமனம் வழங்கப்படவும் அச்சம்பளம் கொடுக்கப்படவும் இல்லை. பின்னர் பண்டிதர்களுக்கு நியமனம் வழங்க வேண்டுமென நாங்கள் கல்வி மந்திரியை நெருக்கிய போது அவர்கள் S.S.C யில் தமிழ்ப் பாடத்தில் 'C' தரத்துக்குக் குறையாத

பண்டிதர் நாகவிங்கம் அவர்களின் நினைவாக...

சித்தியடைந்தவர்களுக்கு நியமனம் வழங்கினார். சில பண்டிதர் இந்த 'C' நிபந்தனையால் நியமனம் பெறமுடியவில்லை. ஆனால் பலர் பயன் பெற்றனர். எங்கள் மல்லாகம் வகுப்பு மாணவர்கள் பலர் ஆசிரிய நியமனம் பெற்றனர்.

86. கொழும்பிலே நீங்கள் 'டிப்ளோமா' செய்த போது உங்களது ஆசிரியர்களாக இருந்தவர்கள்:

கொழும்பில் நாங்கள் டிப்ளோமா வகுப்பிற் படித்தபோது எமக்குச் கற்பித்தவர்கள் பேராசிரியர் க.கணபதிப்பிள்ளை, பேராசிரியர் செல்வநாயகம், வித்தியானந்தன், மகேஸ்வரி மகாதேவா, வருகை விரிவுரையாளராக சிற்றம்பலம், பெரியதம்பி என்போரும் இருந்தனர். இவர்களின் செல்வநாயகம் எம்மிடம் ஏதாங் கேட்பதற்கு விரும்புவதில்லை. வித்தியானந்தன் சங்கடமான இடம் வரும்போது வினாவுவார். பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை எங்களில் மு.கந்தையாவை அல்லது என்னை அதை விளங்கப்படுத்தும்படி கேட்பார். அவர் கேள்வியில் நட்புறவு தென்படும். எங்களைத் தமிழ்க் கல்வியில் உன்னதமான ஓரிடத்தில் அவர் வைத்திருந்தார் என்பது அவர் கேள்வி மூலம் பெறப்படும். பெரியதம்பி ஒருநாள் பேராசிரியர் வீட்டில் நானும் பண்டிதர் கந்தையாவும் இருந்தபோது பேராசிரியரை நோக்கி இவர்களில் ஒருவனையாவது பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளராக அப்போது தான் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்மணக்கும் என்று கூறியது ஞாபகத்தில் உளது.

87. மதுரைப் பண்டித பரீட்சையிற் சித்தியடைந்த நீங்கள் மற்றும் பண்டிதர் மு.கந்தையா போன்றோர் கொழும்புப் பல்கலைக் கழகத்திலே ஒருவருடம் 'டிப்ளோமா' செய்த காரணம் யாது?

பண்டிதர் பரீட்சையிற் சித்தியடைந்த நாம் தமிழ் படிப்பதற்காக அங்குச் செல்லவில்லை. எமது பண்டித ஆசிரியர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட சம்பளம் மிகக் குறைவு. டிப்ளோமா காரர் சம்பளம் அதிலும் மேலானது. அது மட்டுமல்லாமல் புதிதாக பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ப் பத்திர வகுப்பாக டிப்ளோமா வகுப்பை மாற்றி அதற்கு பட்டதாரிகளுக்கு கொடுக்குஞ் சம்பளத்திற்கு நிகரான ஒரு சம்பளத்திட்டம் வழங்கப்படுமென அறிவித்தல் கிடைத்ததால் நாம் படிக்க விரும்பினோம். அது மட்டுமல்லாமல்

சம்பளத்தோடு லீவு கிடைத்ததாற் பாடிக்கப் போனோம். ஆனால் சம்பளவிசயத்தில் முழுமையாக ஏமாற்றப்பட்டோம். ஆனால் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழின் தரம் எப்படியிருக்கிறதென அறிந்து கொள்ள எமக்கு வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. பண்டிதர் பாட்புத்தகங்களின் தரம் உயர்ந்ததென்பதைக் கண்டுகொண்டோம். எங்கள் கல்வித்தரத்தை பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர்களுங் கண்டு எம்மிற் பெருமதிப்பு வைத்திருந்ததை நாம் அறிந்துகொண்டோம். தொல்காப்பியம் பல்கலைப்பாட்பால் எவருக்கும் பயன்படாதென்ற எண்ணம் எமக்கு ஏற்பட்டது. நான் புத்தகமெழுத வேண்டுமெனத் துணிந்ததற்கும் அதுவே காரணம்.

88. மாவைக் கவுணியன் பண்டிதமணி க.ச.நவீதகிருஷ்ணபாரதியாருக்கு தாங்கள் பொற்கிழி வழங்க மேற்கொண்ட முயற்சியையும் இதன்போது நீலாம்பிகை திருமணத்தின் பொருட்டு இந்தியாவில் இருந்த இராஜ ஐயனார் ஒரு பவுணும் ஒரு கடிதமும் அனுப்பியிருந்ததான தகவலையும் தங்களது மெய்ப்பாட்டியலும் மரபியலும் நூல் வெளியீட்டு விழாவின்போது தெரிவித்திருந்தீர்கள்.

ஈழநாட்டுத் தமிழ்ப் புலவர் மன்றம் நடத்திய மன்றப் பெருவிழா 1945இல் நடைபெற்றது. அதில் ஈழநாட்டறிஞர்களுந் இந்திய நாட்டறிஞர்களுந் பங்குபற்றினர். காப்பாளர் தென்னாடுடைய சிவன். தலைவர் நல்லை முருகன். பிரிதித் தலைவர் பண்டிதமணி க.ச. நவீதகிருஷ்ணபாரதியார். செயலாளர் பண்டிதர் இராஜ ஐயனார். பொருளாளர் முது தமிழ்ப் புலவர் மு.நல்லதம்பி.

மகாநாடு முடிந்ததின் நடத்திய முதலாவது பொதுக் கூட்டத்தில் என்னையும் உபகாரியதரிசியாகத் தேர்ந் தெடுத்தார்கள். நவீதகிருஷ்ணபாரதியாருக்கு இச்சபையில் பொற்கிழி வழங்கப்பட வில்லை. பொற்கிழி வழங்கியது பற்றி எனது செந்தமிழ் இலக்கண விளக்கம் நான்காம் பாகம் நூலாசிரியர் உரை என்ற தலையாங்கத்திற் கூறப்பட்டுள்ளது. பொற்கிழி வழங்கியது 1952 ஆம் ஆண்டு ஆவணியில். இராஜ ஐயனாரும் அப்போது வவுணியாவில் ஆசிரியராக இருந்தார். அவர்தான் பாரதியாருக்கு உலகியல் விளக்கம் என்னும் நூலில் உள்ள

பண்டிதர் நாகன்கங்கம் அவர்களின் நிகைவாக...

எழுபது செய்யுள்களுக்கும் 70 தங்கப்பவுண் வழங்கப்பணித்தவர். அவர் தங்கப் பவுணாகவே தந்துதவினார். நடேசியிள்ளை (அரசாங்க சபை உறுப்பினர்), ஈழகேசரி பொன்னையா என்போர் இவ்விரண்டு தங்கப் பவுண் பெறுமதியான பணம் உதவினர். காரைநகர் சட்டத்தரணி ஆ.கனகசபை, காரைநகர் இலங்கை நிர்வாக சேவை உத்தியோகத்தர் தியாகராசாவின் மனைவி தங்கம்மா முதலியபலர் ஓர் தங்கப்பவுண் பெறுமதிக்கு மேலான பணம் தந்தனர். யாழ்ப்பணத்திலிருந்த சட்டத்தரணிகள் பலர் தமிழில் உறுதியெழுதுவதற்கு அக்காலச் சட்டப்படி பாலபண்டித பரீட்சையிற் சித்தியடைய வேண்டுமென்ற நியதியிருந்ததால் நவநீதகிருஷ்ணபாரதியாரிடம் பரீட்சைக்குப் படித்தார் பணம் உதவினர். சில பள்ளிக்கூட ஆசிரியர்கள் எல்லோருமாகச் சேர்ந்து உதவினர். புங்குடுதீவு, நயினாதீவு, வேலணை முதலாய தீவுகளில் உள்ள தமிழாசிரியர், ஆங்கில ஆசிரியர் எல்லோருங் கூட உதவினர்.

“புலவர் மணியின் உலகியல் விளக்கத்துக்கு முடியுடை மூவேந்தர் இன்றிருப்பின் அட்சரத்துக்கு (எழுத்துக்கு) ஒரு பொன்வீதம் வழங்க முன்வந்திருப்பர். இன்று முடியுடை மூவேந்தரும் இவர். குறுநில மன்னரும் இவர். ஆதலால் நீங்கள் பாட்டுக்கு ஒரு தங்கப் பவுணாக எழுபது பாட்டுக்கும் எழுபது பவுணாவது வழங்குங்கள்.” எனக் குறிப்பிட்டு ஒரு தங்கப் பவுண் தமது கொடையாக அனுப்பியிருந்தார்.

நிதி சேகரிப்புப் பத்திரங்கள் தாயரித்துப் பாரதியாரின் மாணவர்களிடங் கொடுத்து நிதி சேகரிக்கப்பட்டது. அதனால் போதுமான நிதி சேகரிக்க முடிந்தது. கல்விமான்கள் எல்லோரும் பொற்கிழி நிதிக்கு உதவினர். எனும் மறுப்புத் தெரிவித்ததில்லை. நவநீத கிருஷ்ணபாரதியாரிடம் தமிழ் கூறு நல்லுலகம் வைத்திருந்த பெருமதிப்பும் அந்நிதி சேகரிப்புக்கு உதவியோர் மூலம் அறிய வந்தது. ஈழம் மட்டுமல்ல தமிழ்த்தாய் நாட்டிலும் பலர் அருக்குப் பொற்கிழி வழங்குஞ் செய்தி கேட்டு அந்நிதியச் செயலாளராகிய எனக்குக் காசோலைகளை அனுப்பி வைத்தனர்.

இராஜ ஐயனார் நீலாம்பிகை திருமணத்தைப் பற்றிய செய்தியை எனக்குக் கூறியவர் பன்னாலையைச் சேர்ந்த பொற்கலந்தம்மைக் குறிச்சியிலிருந்த கருணாகரர் என்னும் அறிஞரே! அவர் தானும் அச்சபையில் இருந்ததாகக் கூறியே எனக்கு அந்நிகழ்ச்சி பற்றி விபரித்தார். மறைமலையடிகள் எனத் தம்பெயரை மாற்றிக் கொண்டவர்தான் சுவாமி வேதாசலம். இவருடைய மகள் நீலாம்பிகையும் தனித் தமிழ்க் கொள்கையாளர். ஆனால் தம்பெயரைத் தனித் தமிழில் மாற்றவில்லை. மாற்றினாற் கறுப்பாயி ஆகிவிடுமென்பது எதிராளிகளின் வாதம்.

கருணாகரர் தந்த செய்தியைச் சொல்லும்போது அதன் உண்மை பொய் எனக்குத் தெரியாதென்பதைத் தற்காப்பாகச் சொல்லி வைக்க விரும்புகின்றேன். நீலாம்பிகை திருமணம் ஓரளவுக்குப் பண்டைக்கால வழக்கம்போல சயம்வரமாக நடைபெற்றது என்கிறார் கருணாகரர். ஒரு மணித்தியாலம் தனித் தமிழிற் பேசவேண்டுமென்பது நிபந்தனை. இராஜ ஐயனார் மேடையேறி அரை மணித்தியாலம் தமிழிற் பேசிய பின் வடசொல் ஒன்றைப் பேசியபோது அம்மையார், "இளந்தமிழ்ப் புலவரே இறங்கிவருக" வென்று கூறினாராம். திருவிளங்கம் என்பவர் ஒரு மணித்தியாலம் பேசி அம்மையாரின் மணமாலையைப் பெற்று அவரைத் திருமணஞ் செய்து கொண்டாராம்.

திருவிளங்கம் என்பவர் இளவழகனார் என்னும் பாலசுந்தரம்பிள்ளையின் தமையனார் எனவும் கருணாகரர் கூறினார். இவருக்கு அம்மையார் மாலையிட்ட போது இராஜ ஐயனார் இது மிக்க கடினமான வேலையென்றும் இதற்கு அரும் பொட்டு வேலை செய்பவரால் தான் முடியும் என்றுங் கூறினாராம்.

ஈழநாட்டுத் தமிழ்ப் புலவர் மன்றச் செயலாளராகச் செயற்பாட்ட பண்டிதர் இராஜ ஐயனார் இந்தியாவில் இருந்தபோது அவருக்குப் புலவர்மணி க.சு.நவீதகிருஷ்ண பாரதியாருக்குப் பொற்கிழி வழங்குவது பற்றியான் கடிதமெழுதினேன்.

"புலவர் மணியின் உலகியல் விளக்கத்துக்கு முடியுடை மூவேந்தர் இன்றிருப்பின் அட்சரத்துக்கு (எழுத்துக்கு) ஒரு பொன் வீதம் வழங்க முன் வந்திருப்பர். இன்று முடியுடை மூவேந்தரும் இலர். குறுநில மன்னரும் இலர். ஆதலால் நீங்கள் பாட்டுக்கு

ஒரு தங்கப் பவுணாக எழுபது பாட்டுக்கும் எழுபது பவுணாவது வழங்குங்கள்." எனக் குறிப்பிட்டு ஒரு தங்கப் பவுண் தமது கொடையாக அனுப்பியிருந்தார்

அவர் கூற்றையேற்று நாமும் அன்றைய பெறுமதியில் எழுபது தங்கப் பவுண் பெறுமதிக்கு மேற்பட்ட பணஞ்சேகரித்து யாழ்ப்பாணம் மாநகரசபை மண்டபத்தில் 1952 ஆம் ஆண்டு ஆவணிமாதம் அன்றைய தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியர் திரு. க. கணபதிப்பிள்ளை தலைமையில் நடந்த பேரறிஞர் சபையில் பொற்கிழி வழங்கிய மறக்க முடியாத செய்தியை இன்றைய சந்ததியினர்க்குத் தெரியப்படுத்த விரும்புகின்றேன்.

89. இறையனார் களவியல் என்ற இலக்கண நூலிலே எழுத்த திகாரமும் சொல்லதிகாரமும் மட்டுந்தான் ஆரம்பத்தில் இருந்ததாகவும் பின்னர் தான் பொருளதிகாரம் சேர்க்கப் பட்டதாகவும் ஒரு கருத்து நிலவுகிறது. பொருளதிகாரத்துக்கு 49 புலவர்கள் உரைசெய்தது பற்றியும் உக்கிரப் பெருவழுதிப் பாண்டியன் அவ்வரைகளிலே சிறந்ததைத் தேர்ந்தெடுப்பது எங்ஙனம் என்று கவலையுற்றிருந்தபோது மதுரையை அடுத்த பரமக்குடியின் வடகிழக்கிலுள்ள உப்புரி குடிகழார் மகன் உருத்தரசன்மனாக முருகப் பெருமான் பிறந்திருந்ததைக் களவின் மூலம் அறிந்து அவரைக் கொண்டு அறிந்ததையும் நக்கீரருடைய உரையின் ஒவ்வொரு சொல்லுக்கும் அந்த வாய் பேசாத சிறுவன் கண்ணீர் உகுத்ததையும் தமிழறிஞர் கூறி வியப்புறுவர்?

இறையனார் களவியலில் எழுத்துஞ் சொல்லுமே ஆரம்பத்தில் இருந்தன வென்ற உட்கள் கருத்துப் பிழையானது. எழுத்து, சொல், பொருள் என்ற மூன்றிலும் எழுத்துஞ் சொல்லும் பிரதானமற்றவை. எழுத்துஞ் சொல்லும் படிப்பது பொருளை அறிவதற்கே என்ற கருத்து இறையனார் களவியலிற் கூறப்பட்டுள்ளது. பொருளதிகாரம் ஒரு காலத்திற் கிடைக்காமற் போனது அது கவலையாமற் போனதற்குரிய காரணமும் இறையனார் களவியலிற் கூறப்பட்டுள்ளது.

புலவர்களும்
 அவ்வண்ணம்
 உருத்திரசன் மனைப்
 உப்புரி
 குடிகிழாரிடம் பெற்று
 நீராட்டி நன்மாங்கலம்
 புனைந்து பூசுசூட்டிக்
 கொண்டு வந்து சங்கப்
 பலகையிலிருத்தித் தாம்
 கீழிருந்து தத்தமது
 உரைகளை
 வாசித்தனர்.
 பலர் வாசிக்கும்போது
 உருத்திரசன்மன்
 வாழாவிருந்தனன்.
 நக்கீரர்
 உரை வாசிக்கும்போது
 பதந்தோறும் மெய்ம்மயிர்
 சிலிர்த்துக் கண்ணீர்
 சொரிந்து இருந்தார்.

பாண்டி நாட்டிற் பஞ்சமொன்று
 ஏற்பட்டது. பஞ்சம் தமிழ்ப் பாண்டித்
 தியமுள்ள புலவர்களை வருத்து
 வதை அரசனாற் பொறுக்க முடிய
 வில்லை. மன்னன் புலவர்களை
 அழைத்து நீங்கள் விரும்பிய தேசஞ்
 சென்று வாழ்ந்து எனது நாட்டிற்
 பஞ்சம் நீங்கிய பின் வாருங்களென்ப
 பணித்தான். பஞ்சம் பன்னீ
 ராண்டு நீடித்தது. அதன்மேல்
 நாடுமலிய மழை பெய்தது. அது
 கண்ட அரசன் எல்லாத் திசை
 களுக்கும் ஆட்போக்கிப் புலவர்
 களை அழைத்தான். அப்போது
 எழுத்துஞ் சொல்லும் வல்லாரே
 அங்கு வந்தனர். பொருட்புலவர்
 எவரும் வந்திலர். அதனால் கவலை
 கொண்ட மன்னன் பொருளதிசாரம்
 பெற வழி செய்யுமாறு ஆலவாய்ப்
 பெருமான் முன் தவங்கிடந்தான்.

மறுநாட் கோயிற் பூசகர்
 இறைவனுடைய பீடத்தின் கீழ்ப்
 பகுதியை அலகிடாதவர் அன்று
 ஏதோ தெய்வக் குறிப்பினால்

அலகிட்டார். அப்போது முன்று செப்பிதழ்கள் அலகுடன்
 வந்தன. அவற்றையெடுத்துப் பார்த்தபோது அது பொருளதி
 காரமாகக் காணப்பட்டது. இதனைப் பாண்டியனுக்கறிவிக்க
 அவன் வந்து பார்வையிட்டு அதற்கு நல்லுரை காணுமாறு
 தனது சங்கப் புலவர்களைப் பணித்தான். அவர்கள் எல்லோரும்
 உரை கண்டனரேனும் எது நல்லுரையென்று அறியாமல் தந்த
 முரையையே நல்லதென்று வாதிட்டு முடிவுகாண ஒர் காரணிகர்
 (மத்தியல்தர்) தருமாறு வேண்டினர். அரசன் நீங்கள் கேட்டபடி
 ஒருவரைத் தர என்னாலியலாது என்றும் அவர்களே நல்லுரை
 களைக் காணுமாறுஞ் சொன்னான்.

அவர்கள் எல்லோரும் ஆலவாய்ப்பு பெருமானை வேண்டி இறைவன் உட்பூரி குடிகிழார் மகன் உருத்திரசன்மனைக் கொண்டு வந்து உரையை அனுக்குச் சொல்லும்படி அசரீரி மூலந் தெரிவித்தார். இந்த உருத்திரசன்மனை முருகக் கடவுள். அவர் இறைவனது சாயத்தால் உட்பூரி குடிகிழார் மகனாகப் பிறந்திருந்தார்.

அவர் ஜயாம்படை (5 வயது) பிராயத்தார். ஊமைப்பிள்ளை. புன்கண்ணன். புன்மயிரன் என்றெல்லாம் அவன் தேகம் வர்ணிக்கப்படுகிறது. அவனை அற்புதென்றிகழாது அவனைக் கணம் பண்ணிக் கொண்டு வந்து மேலிருத்தி நீவிர் கீழிருந்து பொருளுரைத்தால் நல்லுரை எதுவென்று தெரிவிப்பான் என்று அசரீரி கூறியது.

புலவர்களும் அவ்வண்ணம் உருத்திரசன்மனைப் உட்பூரி குடிகிழாரிடம் பெற்று நீராட்டி நன்மங்கலம் புனைந்து பூச் சூட்டிக் கொண்டு வந்து சங்கப் பலகையிலிருத்தித் தாம் கீழிருந்து தத்தமது உரைகளை வாசித்தனர். பலர் வாசிக்கும் போது உருத்திரசன்மன் வாழ்விருந்தனன். மருதனிள நாகனார் வாசிக்கும் போது ஓரிடத்தில் கண்ணீர் சிந்தி மெய்யம்மயிர் சிலிர்த்து இருந்தார். நக்கீரர் உரைவாசிக்கும் போது பதந்தோறும் மெய்யம்மயிர் சிலிர்த்துக் கண்ணீர் சொரிந்து இருந்தார். புலவர் எல்லோரும் மெய்யுரை பெற்றோமென்று ஆர்ப்பரித்திருந்தனர். அதனால் நக்கீரர் கண்டவுரையே இறைவனார் களவியல் உரையாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. இவ்வரலாறும் இறைவனார் களவியலுரையுள் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சிவன் ஆகமப் பொருளை உமாதேவிக்கு உபதேசஞ்செய்ய அவள் அதிற் பாராமுகமாயிருக்க அதாவது உமை கடலில் மீன்பிடிப் போரைக் கவனித்தாளாக இருக்கக் கண்டு இறைவன் உமாதேவியைப் பரதவர் மகனாகப் பிறக்குமாறு சாபமிட்டார். அப்போது அங்கு வந்த முருகன் சிவனது கையிலிருந்த ஆகமத்தைப் பறித்துக் கடலில் வீசினான் எனவும் அது பொறாத இறைவன் உட்பூரி குடிகிழாரின் ஊமை மகனாகப் பிறக்குமாறும் சந்தர்ப்பம் அறியாது உள்ளே வரவிட்ட நந்தியம் பெருமானைச் சுறாமீனாகப் பிறந்து முருகன் கிழித்தெறிந்த ஆகமங்களைச் சுமந்து திரியுமாறு பணித்தாரெனவும் கதைகளுண்டு. திருவிளையாடற் புராணத்தில் வரும் வலைவீசிய படலத்திலும் இவ்வரலாறு

கூறப்படுகிறது. திருவாசகம் கீர்த்தித் திருவகவலிலும் இவ்வாறான குறிப்பிடப்படுகிறது.

திருவாசகத்தில் சுறாமீன் என்பது கெளிற்று மீனாகக் குறிக்கப்படுகிறது. இந்த ஆகவங்களை அகப் பொருளில் வரும் ஐந்திணையாகமம் என்றே திருவாசக ஆராய்ச்சிப் பேருரை கண்ட க.சு.நவநீதகிருஷ்ணபாரதியார் தமது நூலும் கூறுகிறார். மகேந்திரத்திலிருந்து முகங்களாற் பணித்தருளியும் எனத் திருவாசகத்தில் வரும் ஐம்முகம் என்பதற்கு ஆயிரம் முகத்தால் அகன்றதாயினும் பாயிரமல்லது பனுவலன்றே என்பதில் முகம் என்பதற்குக் கொடுத்த பொருளே இங்குங் கொடுக்க வேண்டுமெனவும் ஐம்முகம் என்பது குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல் பாலை என்பனவே பெனவும் நவநீதகிருஷ்ண பாரதியார் கூறுவர்.

91. சில வருடங்களுக்கு முன்னர் தந்தை செல்வா விருது உங்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. 1949 முதல் தமிழரசுக் கட்சி உறுப்பினராக இருக்கிறீர்கள். எனினும் நீங்கள் நேரடியாக அரசியற் பணிகளில் ஈடுபட்டதில்லை. இவ்விருது உங்களுக்கு வழங்கப்பட்டது பற்றி உங்கள் கருத்து யாது?

எனக்குத் தந்தை செல்வா விருது வழங்கியதற்குக் காரணமில்லாமில்லை. தமிழ்க் காங்கிரஸ் இரண்டாகப் பிரிந்ததின் தமிழரசுக் கட்சியின் ஆரம்பகால உறுப்பினர் யான். தந்தை செல்வாவின் மதிப்புக்குரியவரில் ஒருபத்துப் பேரைக் கூறச் சொன்னால் என்பெயரும் வருமென நான் நினைக்கிறேன். இன்றும் வலி வாக்குத் தமிழரசுக் கட்சி கிளைத் தலைவராக யானே உள்ளேன். மத்திய நிர்வாக சபை உறுப்பினராகவும் தமிழரசு வாலிய முன்னணித் தலைவராகவும் இருந்துள்ளேன். தந்தை செல்வா எனது பேச்சுக்கு முக்கியம் கொடுப்பவர் என்பது மாலை சேனாதிராசா உட்பட எல்லோருக்குந் தெரியும்.

அளவொட்டியில் தேர்தல் சம்பந்தமாகச் செய்யும் செலவெல்லாம் நாங்கள் அளவொட்டி மக்களிடமிருந்தே சேர்ப்போம். பிரசாரக் கூட்டத்திற்கு மட்டக்களப்பு, வவுனியா, கிளிநொச்சி, மன்னார் முதலிய தொகுதிகளுக்குச் சென்று எங்கள் வேட்பாளர்களை ஆதரித்துப் பேசியுள்ளேன். இக்கேள்வி என்னைப் பற்றிப் பிரசாரஞ்செய்ய வாய்ந்ததற்கு வருந்துகிறேன். விருது பெறுபவரில் ஒரு ஆறு பேருடைய பெயர்தான் முதலில் பத்

பண்டிதர் நாகவிங்கம் அவர்களின் நினைவாக...

திரிகைகளில் வந்ததென்று ஞாபகம். பின்பு பலர் விருது வழங்கு வோரைச் சந்தித்தும் கடிதமெழுதியும் நுழைந்து கொண்டனர். யான் அவ்விருது தேவையில்லையென்று அறிவித்தேன். அவ்வாறாகவே வேறுஞ்சிலர் விலகக்கூடுமென்பதால் விலகவேண்டா மென்று கேட்டபடியால் இறங்கினேன்.

சமதான நீதவான் பட்டந்தரப் பலபேர் முன்வந்தும் நான் மறுத்தது ஓய்வெற்ற நீதிபதி திருநாவுக்கரசுவுக்குத் தெரியும். இவ்வாண்டு காலாபூஷண விருது தருவது பற்றி எனக் கறிவித்தபோது நான் விண்ணப்பிக்கமாட்டேன் என்பதால் அது குழம்பியது. வலிவடக்கு விதானைமாருக்கு எல்லாந் தெரியும். எந்த விருதையும் அல்லது பட்டத்தையும் விண்ணப்பித்துப் பெற நான் விரும்பவில்லை. இது பற்றி இன்னும் எழுதுவதானால் அது சுயவிளம்பரமாகி விடும்.

92. தமிழ் மக்களின் அரசியற் பிரநிதிகளாக இருந்தவர்கள் சிங்கள ஆட்சியாளர்களிற்கு துணைபோவது 1947 முதல் தொடர்ந்தவண்ணமேயுள்ளது. சோல்பரி யாப்பின் பிரகாரம் தமிழர் பிரதிநிதிகளாக இருந்த நடேசபிள்ளை, மகாதேவா ஆகியோர் டி.எஸ் சேனநாயக்காவுக்கு ஆதரவளித்தமை என்று இந்தப்பட்டியல் ஜி.ஜி. பொன்னம்பலம் என்று தமிழரின் அரசியல் முடிவின்றி நீள்கிறது. தமிழரசுக் கட்சியின் ஆரம்பகால உறுப்பினர் என்ற வகையிலும் தமிழரசுக் கட்சிக்காகப் பல இடங்களுக்குச் சென்று பிரசாரப் பணிகளில் ஈடுபட்டவர், தமிழரின் அரசியல் வரலாற்றைத் தெரிந்தவர் என்ற வகையிலும் இந்தப் பின்னணியை எப்படிப் பார்க்கிறீர்கள்?

இலங்கைக்கு ஆங்கிலேயரிடமிருந்து விடுதலை பெற வேண்டும் என்ற கோசத்தை முதலில் முன்வைத்தவர் ஈழத் தமிழரேயாவார். சிங்களவர் அதிற் கருத்தூன்றாத காலம் அது. சிங்களவருக்கும் முஸ்லிம்களுக்கும் தோன்றிய இனக் கலவரத்தில் சிங்களவர் தெருநாய் போலச் சுடப்பட்டபோது அவர்களைக் காப்பாற்றியவர் பொன்.இராமநாதன் அவர்களே. இந்த மேலாதிக்கப் போக்குத் தமிழரிடம் என்றுமிருக்கு மென்றும் சிங்களவர் தம்மைக் கைவிடார் என்றும் எண்ணிய எண்ணமே தமிழரை இன்று இத்தகைய நிலைக்கு ஆக்கியது. தமிழரசுக் கட்சிக்கு முந்திய கட்சியெல்லாம் சிங்களவர்களை மோடர்கள்

என்று கருதியே அரசியல் நடத்தினர். அதனால் வந்த வினைதான் இன்றுள்ள நிலை.

அமைச்சுப் பதவிகளில் சுகங்கண்டு உள்ளதையும் கோட்டைவிட்ட தமிழர்கள் போலல்லாமல் தமிழர் உரிமை பெறாமல் மந்திரி பதவியை ஏற்பதில்லை என்று முடிவு கட்டியது தமிழரசுக்கட்சிதான். அந்தக் கட்டுக் கோப்பையும் திருச்செல்வம் அமிர்தலிங்கத்தைக் கருவி யாக்கி உடைத்துவிட்டார். அமைச்சராகியும் பயனில்லை என்றவுடன் அதைவிட்டு விலகியவர் திருச்செல்வம். ஆனால் சோல் பரியாப்பைத் தமிழர் ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டால் அதைத் திருத்துவதுபற்றி யோசிக்கலாம் என்ற ஆங்கில ஆட்சியாள ரின் எதிர்பார்ப்பைத் தமிழருக்கு எதிராக திருப்பியோர் நடேசனும் மகாதேவாவும். பொன்னம்பலம் கூட நிதான மாக நடந்திருந்தால் தோட்டத் தமிழர் குடியுரிமை பேணப்பட்டிருக்கும். 1948 தேர்தலில் நடேசனையும் மகாதேவாவையும் எதிர்த்துக் கட்சி கூட்டித் தமிழ்க் காங்கிரஸ் அமைத்து தேர்தலில் பெருவெற்றி பெற்றபின் பொன்னம்பலமும் டி.எஸ் உடன் சேர்ந்து தோட்டத் தொழிலாலருக்கு குழிபறித்ததை மறக்க முடியாது.

செல்வநாயகம் ஒருவர்தான் தமிழருக்காக பாடுபட்ட கொள்கை மாறா பெருமகன். செல்வநாயகம் தன்னால் எதையும் செய்ய முடியுமென்ற கொள்கை இல்லாதவர். 1970 இல் நடந்த தேர்தலில் சுதந்திரக் கட்சி அமோக வெற்றி பெற்ற பின் தமது காங்கேசன்துறைத் தொகுதியில் தமது வெற்றி அறிவிக்கப்பட்ட பின்பேசிய பேச்சில் கடவுள் தான் தமிழரைக் காப்பாற்ற வேண்டும்மென்று அவர் கூறியது உலகப் பிரசித்தம். செல்வநாயகத்தின் கைவிசேசமோ என்னவோ அவரது தமிழரசுக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களில் சிலர் தொப்பி பிரட்டி னாலும் தமிழர் பலர் அவர் கட்சியில் நிலைத்து நின்றது குறிப்பிடத்தக்கது. மாட்டின், பாலசுந்தரம் முதலிய சிலர் துரோகமிழைத்து தோற்றதும் எல்லோருமறிந்ததே. தந்தை சிந்தனையாக நின்றவர்கள் அமிர்தலிங்கம், துரைரத்தினம், சாவகச்சேரி நவரத்தினம் முதலிய பலரை எடுத்து காட்டலாம்.

எல்லாக் காலமும் தமிழர் ஒற்றுமைக்கு பங்கம் விளை வித்தவர் ஆனந்தசங்கரி. தம்முடன் பகைத்திருந்த ஜி.ஜி பொன்

பண்டிதர் நாகவிங்கம் அவர்களின் நிலைவாக...

னம்பலத்திடம் தாமாக வீடு சென்றும் தொண்டைமாணைஞ்
சேர்த்து கூட்டமைத்தார் செல்வநாயகம். எந்தத் தமிழ்
னையும் புறந்தள்ளாது ஒற்றுமைப்படுத்த வேண்டுமென்
னுங் கோட்பாடுடையராதலால் சங்கரியையுஞ் சேர்த்தது பிழை
யல்ல. பின்னர் அவரைக் கூட்டணியின் தலைவராக்கியது
தான் பிழை. அப்போது கட்சியின் முக்கியஸ்தர்களாக இருந்
தவர்களிடம் நான் இப்பிழையைச் சுட்டிக் காட்டினேன். கொள்
கைப் பிடிப்பில்லாத ஒருவரைத் தலைவராக்கிவிட்டால் கட்சி
பிழையான வழியிற் சென்று விடுமென்பதே எனது வாதம்.
காலங்கடந்த பின் எனது கூற்றைத் சேனாதிராசா பகிரங்கக்
கூட்டத்தில் எடுத்துச் சொல்லிக் கவலை தெரிவித்தார். ●

“மதுரைப் பண்டிதரான நாகலிங்கம் அவர்கள் தமிழிலக்கணத்தின் கடைசிக் கொழுந்தென எம் மத்தியில் வாழ்ந்து அமரத்துவம் அடைந்தார்கள். பண்டிதர் நாகலிங்கம் ஆசிரியரிடம் தமிழ் இலக்கணம், தமிழ் இலக்கியம் பற்றி அறிந்துகொள்ள 2008 ஆவணி முதல் 2009 கார்த்திகை வரை ஏறத்தாழ ஒன்றரை வருடங்கள் வார இறுதி நாள்களில் சென்று உரையாடி வந்தேன் . 1920 இல் பிறந்த பண்டிதர் அவர்களது வாழ்வனுபவத்தை, 50 வருடங்களுக்கு முற்பட்ட ஒரு காலத்தை பதிவு செய்ய வேண்டுமென விரும்பியிருந்தேன். முதலில் சில கேள்விகளை எழுதிக் கொடுத்தேன். மறுவாரம் சென்றபோது விரிவான பதில் எழுதித் தந்தார். இப்படியாக வாராந்தம் எனது கேள்விகளுக்கு விடை எழுதித் தந்தமை எனக்கு ஆச்சரியம் மேலிட்ட மகிழ்ச்சியை ஏற்படுத்தியது. அவரிடமே நீங்கள் இப்படித் தினமும் எழுதித் தருகிறீர்களே என்று கேட்டபோது, ஒரு பிள்ளை ஏதாவது விடயம் எழுதித்தரும்படி கேட்டால் அவ்வாறு எழுதிக் கொடுக்க வேண்டியது கடமை என்பார்”.

- பா. துவாரகன் -